

פְּרָטָה

ביטאון עמותת יד לשריון ■ גלישן מס' 18
סיוון תשס"ג, יוני 2003 ■ 15 ש"ח

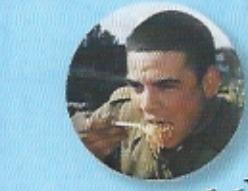
אתך אין בשרירין!

ג'צת שמוז - ג'צת נצוץ

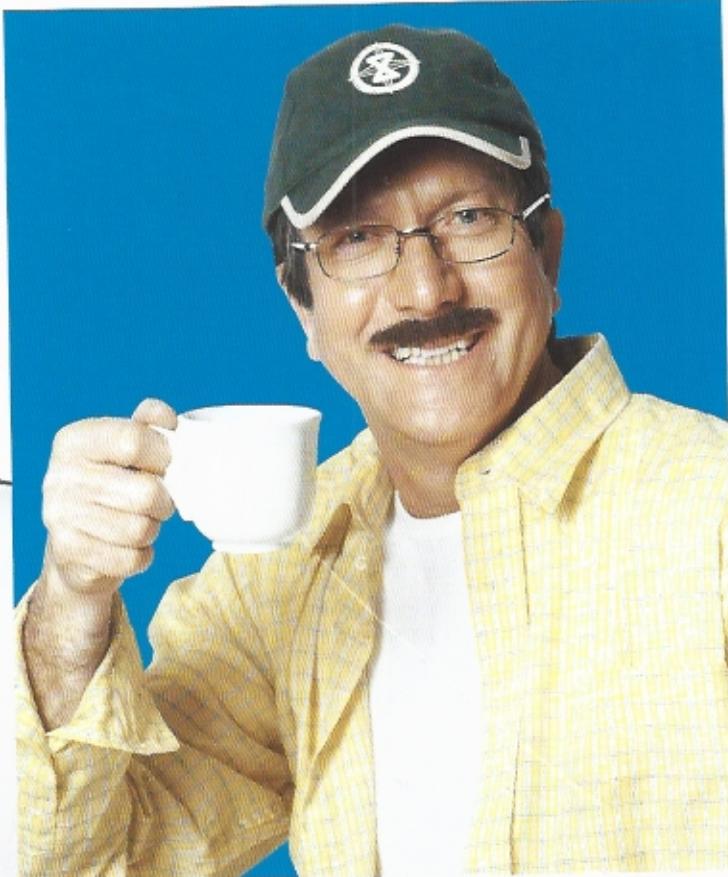
קרבי זה הכי, אהוותי

מלחמה ארוכה לאחר קרבי הגבורה

חדשנות בගילוי ופריצת שדות מוקשים

CHEDDARIAH
נט-סל
קונה בשבי
חיים פרעננה
היא נכסת
ראש שלו

נט-סל עושים את הקניות בדיק כמור!

NETSAL

אתהओוב עגבנייהות גדלות ורכות? אנחנו נבחר אותך בדיק כמור. אתה מעדיף תפוחי אדמה קטנים? אנחנו נמיין אותם בדיק כמור. אתה מעדיף לאזרז את מוצר החלב בנפרד? אנחנו נארז בדיק כמור, וכמוכן נביא את המשלוח עד אליך, מתי שנוח לך.

1-800-56-56-56 03-9481034 www.netsal.co.il

ובואו תרוויחו!

דבר העורך

משמעותו של סדרם החסין בעיראק חוסל בתום מבחן צבאי מביריך שנמשך בשלושה שבועות. מבצע זה נחשף עד כה רק טפה מתורמתה הטכנולוגית הצבאית המתקדמת ותורת הלחימה העדכנית הנלווה לה להשגת הניצחון. עוד בטרם נחשפו כל סודות המלחמה של אורה"ב בניצחון צבאי זה כבר יש המעריכים כי לключи המלחמה יהיהו שניים מהותיים בנסיבות המשוערים של צבאות רבים של צה"ל בכלל וה, שעיקרם הקטנה דרמטית במספר הטנקים ושיפור יכולת הסוגלית של הטנק הבודד ושל המסגרת. כך או כך, גם מלחמת-סופה זו לא הגיעה לשינוי הצבאי עד שלא שיעטו כל השוריין בבירת האויב. אין זה סופו של הטנק, אך קרוב לוודאי כי אכן יהולו שניים מרחוקי לכת בטיבו ויכולתו של הטנק בעתיד. כאן בארץ ממשיכים כוחות השוריין למלא תפקיד חינוי בלחימה בטירור הנמשך וחיל השוריין שומר על כישורו, על כך בכתביו של שי אරוזן. על הנסיבות הטכניות מופקודות גם בנות חיל-היחסן ביחידות השוריין, ראו בכתבה "אשת-חיל", ואם בכנות עסיקין, קראו על הדס אלקובי, כי "קרב זה הכיב... ווש נם נוער, במקלה לביטחון לאומי לנוער, שבחلكו יגע גם לשורות חיל השוריין, ראו בכתביה בשם "איך נראית קשת".

מאז יום העצמאות לפני שנה ועד ליום העצמאות האחרון נפלו 15 לוחמי השוריין בפעולות מבצעיות, באימונים ובעת שירותם. אנו מוכנים ראש לכורים ומබאים פרטיהם על הנופלים. גיבורי העבר ממשיכים להאיר את דרכנו. כזו סיפרו של שלמה ינץ' שהיה סמל במבצע קד"ש של חיל-היחסן הוענק לו עיטור הגבורה. במלחמות יום הckerופרים בשנת 1973 היה שלמה ינץ' מג"ד טנקי בדרגת ס"ל ועל לחימתו בה הוענק לו עיטור המופת. סיירו לפניכם. מיל'ר-גנאל (אלוף) מorris רוח, בן של רב ונכדו של רב, להם בשורות צבא אורה"ב במלחמות העולמים הראשונה והשנייה. יונקו המטהורי היה במלחמות העולם ה-2 שבת הצעיר. רוח נפל בעת שהוביל את דיוויזיית השוריין ה-3 בכל הקרבות בצפון צרפת לאחר הפלישה לנורמנדי. על כך מספר אל"ם (מיל') בני מיכלסון, ביום 8 במאי השנה, במלאת 58 שנה למיגור גורנינה הנאצית, נפתחה בלטרון תערוכת הלוחם היהודי במלחמות העולם ה-2.

עוד בגילוין על נופש של המשפחות השוכנות, על מחשבה חדשה בפריצת שדות מוקשים, על הצעדים להקמת מוזיאון הלוחם היהודי במלחמות העולם ה-2, על ספרי חדים וומדרורים הרוגלים.

שלכם,
编辑

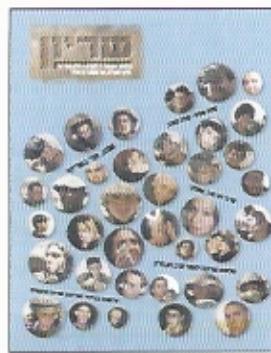
תוכן

- 4 דבר י"ד עמותת "יד-לשרון" ■ אלף (מיל') חיים ארו
- 4 הנצחתו של האלוף מיקי מרכוס ■ אל"ם (מיל') בני מיכלסון
- 5 דבר הקש"ר ■ תא"ל אביגדור קלין
- 6 יום כישורת ח"ן- למי יש יותר כבוד ■ שי ארוזן
- 12 הקרב במשלט "לאה 4" ■ עופר לבנה
- 18 קובי זה הכי, אחוטי ■ סמל דורון בר-גיל
- 22 אק נראית קשת? ■ חומר בן-שם
- 24 אשת חיל (חימוש) ■ סמל דורון בר-גיל
- 26 המלחמה האורוכה לאחד קרב הגבורה ■ אל"ם (מיל') שאול נגר
- 32 מוזיאון לוחם היהודי במלחה"ה-2 ■ תא"ל (מיל') צביקה קו-טור
- 34 תללי השוריין ■ סא"ל אורלי כהן גפן
- 34 כמיהה ■ שלמה גרין
- 37 תעוזת זהות - חטיבה 600 ■ סא"ל (mlin) דר' עמיד ברזנו
- 38 בעקבות "לאה 4" ■ דברי בורגר
- 40 תפיסה חדשנית בගילוי ופריצת שדות מוקשים ■ אל"ם (mlin) יגאל מלוא
- 44 רס"ן שחר שמול ז"ל ■ שי ארוזן
- 47 מחלות השוריין - עדות וגאווה ■ תא"ל (mlin) מנשה ענבר
- 48 קצת שמת, קצת עצוב ■ סמל דורון בר-גיל
- 51 ניר מזק מטנק ■ אורן צ'יגבסקי
- 54 יעד הדורות ■ שלוי ספריר-גנבו
- 56 מבט אל עמותת "יד-לשרון" בלטרון ■ תא"ל (mlin) יצחק רבין
- 61 מג'יר-גנאל מorris רוח (ROSE) 1899 ■ אל"ם (mlin) בני מיכלסון
- 61 אתירי שוריין בגיןטרנט ■ דברי בורגר
- 63 פותחים מדף - סקירת ספרות צבאית ■ דברי בורגר
- 64 מרכז מידע לטрон ■ דברי בורגר
- 66 שוריין בכותרות ■ אל"ם (mlin) יעקב צור

הגילוין הבא יהיה כפול ויפורסם לקרהת يوم חיל-השירות

המערכת

הפקה:	כתבים:	חברי המערכת:
בחסות "גולובט" - עיתון העסקים של ישראל	שולוי ספריר-גנבו דורון בר-גיל פליה קטנר שי ארוזן	תא"ל (mlin) יצחק רבין אל"ם (mlin) בני מיכלסון אל"ם (mlin) מנשה מנש גולdblatt סא"ל (mlin) מיכאל מס רט"ן טלי מלכה
כתבות המערכת:	עיצוב ועריכה גרפית:	מחכ"ר המערכת:
עמותת "יד-לשרון", לטרון ד"נ שמשון 99762, טל' 9255186-08-08-9255268	סטודיו אירה קרן לטראן@interpage.co.il	סמל דורון בר-גיל
כתובתנו בגיןטרנט: latrun@arcm-latrun.org.il	צלם המערכת: תום סופר	

בשער - החותמות חותמאניות: יאמא אגי
ברשין. צילם - רוצץ כונסרי

דבר י' ז' עמותת יד-לשריון

אוסף (מיל') ז'ויס אוט, יו"ר העמותה

■ ביום 8 במאי השנה, יום הניצחון על גרמניה הנאצית, נפתחה תערוכה זמנית שבמהלך התפתחה למוזיאון שיקודש לכבודם של מיליון וחצי יהודים שהחמו נגד הנאצים במהלך המלחמה השנייה. התערוכה שוכנה במבנה חדש שנבנתו מостиימת בימים אלה. באותו יום התקיים יומן עיר על חלקי של היהודים במהלך המלחמה, בהשתתפות טובי המומחים בתחום.

■ באתר יתבצעו השנה פעולות פירמה ונספנות שיאפשרו להרחיב את הפעילות ואפשרו למבקרים להנות מהתנאי ביקור נוחים יותר. ברצויו לחוכר לשוריינותם בעבר ובווהה, שעדיין לא נשמרו כחברים בעמותה, להirschם. עמותת השרוון זוקה לכל אחד מהם.

ברכה,
אלוף (מיל') חיים אוט

בגלל חוסר תקציב, תיבנה השנה בשיטתן פעולה עם האגודה למען החייל ועם מפקדת רוען הבשורה. נקבע שהקירה תתחיל בפועל בתחלת השנה הבאה. ■ בפרק העוצבות המשוריות הצמוד לאחר מכן יוקמו אנדרטאות שינצ'יזו את מורשתם ויתארו את החלק של כל עוצבות השירותן במהלך מלחמות העצמות עד היום (52 אנדרטאות). 15 עוצבות כבר הקימו אנדרטאות בפרק והן הפכו למקומות זה לומדים את מורשת העוצבות ומקיים טקסים לזכר לוחמיה. השנה יוקמו בפרק אנדרטאות נוספות.

■ מפקדי העוצבות שעדיין לא הקימו אנדרטאות נקראים לפעול יחד עם עמותת יד לשריון כדי להזכיר את הקמתן ובכך לחייב העוצבה ומורשתה.

זה"ל ויתר זוועות הביטחון לוחמים נגד הטורו המותמן לעלה משנתים, הם נלחמים בנחישות, באומץ ובתבונה ומצחילים למנוע את רוב הפלוגעים. כן הם מצחילים לפוגע בתשתיות של ארגוני הטרו ובהמשך גם יריעו אותם. חיל השירותן לקח חלק מרכזי במהלך המלחמה זו. אנחנו שוחחים מכאן את הערכתנו לכוחות הביטחון וברכבת חזק ואמצח לעוסקים בכלא.

האויריה שנוצרה בארץ בעקבות התמשכות פעילות הטירו משפיעה גם על מספר והיקף הפעולות ב'יד לשריון': מספר המבקרים נזוך יחסית ויש زيידה במספר האירופאים המתעניינים ובהכנות שהיו מתකלות מפעילה זו. פעילות הפיתוח והבנייה באתר יד לשריון נמשכת למורות הקשיים. השנה נקדם את הפרויקטטים הבאים:

■ קריית החינוך שבנויות התעכבה בשלוש שנים

אוסף מ'ק' מ'ר'וק'ס בראותו במד"צ צבא ארabi

הנדון: הנצחתו של האלוף מ'ק' מ'ר'וק'ס

א' נ'

לכ' מר אריה מועלם
ראש היחידה להנצחת החיל
משרד הביטחון

ברבות השנים לולוזל מפי
חבריהם עד כי המושג
"מר'וק'ס" או "מר'וק'ס" הפך
בקרב חיליל צי'ל, לכינוי גנאי
חלול, בסוף על כן, ספריית
ביה"ס לפיקוד ומטה (פ"ם)
בצה"ל נשאה את שמו, ואולם
כבר שנים אין היא נשאת שם זה.

כל האמור לעיל הושבוי כי במלואות 55 שנים לניפלו מן הראייהCi
צה"ל יעשה מאמץ ראוי להנציח את ראשון אלופיה, הנני ממליץ לקראו Ci
שנית ובאופן קבוע לכתיבת ספרות פ"ם באגד המכילות על שם דוד מר'וק'ס,
בזכות תרומתו לכתיבת ספרות תורה הליחימה של צה"ל בראשית דרכו.
כמו כן, ושוב בנסיבות תרומתו זו לקרוא על שמו את עיר הבה"ס לח"ר (בחיותו מדוריך בבה"ס למבצעים
מיוחדים בצבא אריה"ב ותרומתו לצה"ל בתחום).

ברכה
אלס' (מיל') בני מיכלסון

פברואר 2003

לפני 55 שנה נהרג האלוף הראשון של צבא הגנה לישראל - האלוף מ'ק' מ'ר'וק'ס. האלוף מר'וק'ס נהרג בהיותו לבש מדים במערכה על ירושלים
ובהיותו מפקד חטיבת ירושלים במהלך מלחמת העצמאות. כזה הוא אחד מארבעה אלופים אשר נהרגו במהלך מלחמה בכל תולדות צה"ל (האחרים
היו אסף שימחוני, אלברט מדלר ויקטוריאל אDEM) והראשון שבהם.

נראה כי דמותו נשכחה במהלך השנים על אף היוותו בעל רע מעורר התפעולות בעבאס אריה"ב, ואולי בכלל שבאמריקה ניתן לזכור יהודו שלא זכה בו אף קצין אמריקאי אחר, והוא, להיות הקצין האמריקאי היחיד אשר נהרג בשירות צבא אחד, במהלך מלחמה שארה"ב לא הייתה מעורבת
בזה ובשם כבוי, ועם זאת, נזכר בהלויה צבאיית מלאה באקדמיה של צבא אריה"ב בוווסט-פロינס.

מי'ק' מ'ר'וק'ס הוא האלוף היחיד בצה"ל שנ נהרג במהלך הצלב
ויקבר מהץ לגבורת המדינית. במהלך השנים הנצחתי הייתה לקיה בזווית.
בקרב רביבים (ואף בספרים מכובדים) הוא מונצח עדין בשמו הבדוי -
מי'ק'ל סטון - אשר נאלץ להשתמש בו תנאי לקליטת אישור מצבאה
אריה"ב לשורת בצה"ל במהלך המלחמות העצומות, בדמותו הונצח שמו המצח
שלילית בהינתן שמו לביה"ס לחילים אשר לכו בהשכלהם ובגיגיעם
לצה"ל היה צריך למדוד חומר של ביה"ס היסודי. תלמידי מוסד זה "ז'קו"

גשנ"ר - צבי אביגדור קגן

סמ"ר דורון כהן, ז"ל
סמל געם בגנן, ז"ל
סמל איתי מורה, ז"ל
סמל אלכסי בלעסקי, ז"ל

תחקיר חייל שבעצם עלי-קי הבHIR לוי חיל השריון מכשיר מפקדים ולוחמים מצועדים אך בעיקר נאמנים, והיה מוסף ניחנים בקנות ומעט לא סיג, לבני הביצוע המבצעי לא מזאת פגס בהתקנות ובאיכות תפקודם. הם האמינו בשולחיהם ובמפקדים מהחיליות האחרים. אנו העשיה הכל כדי שמקדים אלה יהיו ראיים ללחמים כוכם. לא אשקט עד שאיה משוכנע שעשית הכל שהקליריים יתוקנו ויגבר הסיכוי להחזיר את לחמיינו בשלום הביתה. זהו צו השעה וזה מתחרב לחלק מהרעין המערובי שהסרתי בתחלת דברי – האיתניות.

רعي השירותאים, אנו חווים מועקה תקציבית גדולה, ככלכם חשיס זאת. עלינו להשtolן לנוגה בצענה וביחסון ולשאוף ליעילות בכל פרק שעשייה, כולל במבצעים. בהודנות זו אנו פונה אליכם להתנדב ולהציגך כחברים לעמota "יד לשרין". ההנחה החילית והאישית של עמיטינו נשענת על משאבים לא מעטים והם חסרים. אנו ווקים לכם כחلك מחברי צוות הבית – בית "יד לשרין" ומורשתו בטלרונ.

אתם כמו תמיד בשביל כולם.
אנחנו כאן בשביבכם.

ברעות שירותאים,
אבייגדור קלין
קצין השירות הראשי

הנוcheinה המורכבת, נסמכת על כשרי המפקדים האווראים. חטיבת בני-אור הייתה החלוצה ביבשה בתרגום מעשי של עבדת מ"ז בנושא הקצונה.

השלמה החילית מכללה הוות מרכיבים חיליים מותאמים שהקורא מזמן למדם דרך התקשרות ליוצרים – מ"ט בני-אור. כמו כן נערכה רפורמה עמוקה בתוכנית קורס המט"קים. תכלית השינוי נוגע באושיות הפיקוד הזרוע ומכוון ליכולת קבלת החלטה מבעעת עצמאית ככל האפשר, תוך כבירה ביחסון במלח"ק הקורס. סיכום הקורס הראשון מציין אפוא מוביק כי לא עטיינו באיפיותינו. המפקדים החדשניים מצינוים במסוב הסופי כי מוכנותם והבנתם את תפקידם טוביה לאין שיעור בהשואה לנורמה שהוצגה בששת הקורסים הקודמים. והעקר, רעי השירותאים, אני מאמין מושגנו ולבסוף מוכנים לשאות את המעמסה כדי שתהיו יותר מוכנים לשאות את הנוכחות והכחלה הכבודה של על הלחימה הנוכחות והכחלה שתימודד בפרטם שצווינו קודם לכן.

ודיענו בעת האחרונה הצלחות רבות; אין כמעט שימוש או מבצע שיאננו ל Kohim בהם חלק משמעותית ומרכז. אינוכות תפקודם נלמדת והוטמעה בקרב מפקדי היבשה הבכירים באופן מובהק. תפקוד חטיבת עקבות הברזל והצלחותה במרוח המוקנית באזח"ע הצטרכו לאלו של חטיבות 7 ו-188. אין חיזוק גדול יותר להבנה זו ומהקביעה כי מועצתן ונדמת חטיבת כפיר להחלף את חט' עקבות הברזל על פניה ליחידה ישבתית אחרת. יחד עם הצלחות, חוותינו גם כישלונות. באופן שיכל היה להימנע עליה בפעם הרביעית טנק של פלוגה ג' בגדר אDEM של חטיבת כפיר על מטען גזון וארבעת לחמיינו נספה.

חייב השירות ומפקדיו!
מלחמות המפרץ 2 חס廷ה במללה מהירה ומוחצת של משטר שנקט בטورو ביגלאומי ושאף לפתח נשק להשמדה המונית. ארחה"ב הנήינה בתבונה ובאומץ קואליציה לא גדולה במלחמה זו שתוכזחותה עוד ידהדו זמן רב באזורי ובעולם כולו. גם אנו חווינו ועדין חווים בחימה אכזרית במנגנון הטورو והארגוני השונים המשווים ורב שנות קיום המדינה. התערנו ובקבינו כי המזורה התיכון והאופי של חלק מההמוניות והארגוני שבו, מפתחים תפיסה לחימה נגד המשטר העולם, ולא התבדרנו. המלחמה נגד המשטר עשו זאת, הרשו לי להביע הבנתי המוצקה – זו אולי המלחמה "הכי שלנו" במובן הרחב והמעוכתי שלה, היא hei חשובה והשלכותיה יגיעו עד אילנו ובעוצמה רבה. בניתוחים אנו ממשיכים להילחם בארגוני הטورو והగירה "במשבצת" שלנו.

כפי שתיארתי בהזמנויות קודמות, עליינו לדבוק בנחישות ולקיים את משימתנו לאור העיר המאוד ברור ו גם מוכתב – לא יהיה יהיגים מדיניים לאותם ארגונים וישיות פלשטייניות שיביעו ויקשרו לפעולות טור, גירלה ואלימות מכל סוג. כשריוןאים עליינו להידרש בעוצמה ובוחמה לכל המשימות ולהציג הצלחה מוחשית באופן שתשתתית הטרו, מחלים ומפעלי טרו יושמדו ויהרסו בהתאם. לצד מדים מוחשיים אלו ותרם הבנת המותח המשלים בינויהם, עליינו לחזק ולמנוע סדקים בחברותנו על-ידי מוניות פניות אורותם ווילים ולפעול תוך שימוש בקוד מוסרי ואתי נבוה מאוד. מימוש הרעיון המערוביים חייכים להסתמך על יכולת מקצועית טקנית גבוההה. לא שקטנו על השמורים והבנו כי הרבה מהצלחת פועלנו בעת

"מתחת לשرين הפלדה" ...

עמותת "יד לשרין" בטלרון
מוזמינה בני משפחה וחברים להעיר לרשותה
מפרי עטם של יקרים, חללי השירות,

שיירה ■ פרזזה ■ מכתבים ■ כתבים והגאים

ליצירת מאגר יצירות מיוחד במתן המתהווה בימים אלה.

לקבלת פרטיים לשלוח החומר למערכת הביטאון "שרין":
טלפון 08-9255268

או בדואר: עמותת "יד לשרין" בטלרון
ד"ר שמשון 99762

יום כשירות חשין- לחי לחי יש יותר כבוד?

בעם ימי הלחימה והתחשכת בשטחים התכנסו נציגי שוצבות השריון וחידשו הסורת שנזנחה בשנים האחרונות, להפגנת יכולת המCKERות של חיל-השריון בתחרויות האוניות. זהו יום כשירון חשין. נכחו גם ותיקי החיל ותלמידי תיכון חכיתה י"ב. בתוך הפגנת הביצועים והאצעים החודרנים של חיל-השריון השתתף גם טנק שוט ותיק-קרבות אשר יצא לאחרונה למלחמות וכוכיח פעם נוספת כי ההישג החשוב ביותר הוא האדם שהאזרחי הפלדה.

שי ארוזן

התחרות נראתה ההתרגשות על פני כל הקהילות המקומיות, המתמודדים התייצבו בשעת בוקר מוקדמת והחלו להתאמן. לרוֹן, לעומת עלי הטנק ולהפיג מתחם אחרים. "…יום כשירות חיל-השריון היה יום גאיגי שהשתתמר במסורות החיל במשך שנים רבות. היו יותר מותמיד, אפשר לדאות עד כמה חיוני למדינת ישראל שיעמוד לרשותה חיל-שריון אכזרי, גמיש, בעל יכולות גבותות, שצד קדמה טכנולוגית נושא ברוח חיליו וקצינו את הנטל הכבד של ביטחון האומה. היו אנו מחדשים מסורת פפה זו של תחרות בין צייני ועצובות חיל-השריון. התחרות באשר היא מתקיימת כדי לסמל את שאיפת החיל למיצוונות, לשלהות מקצועית בכל עשייה ולחתייה לניצחון בכל פעולה…". הדגיש המנחה בדברי הפתיחה שלו, ביציעים כבר כול הסטודיו, תלמידי תיכון מרובי הארץ, חיל וחיילות חיל-השריון, צייני, קצינווני, מפקדי גדודים והפלוגות, מפקדי חטיבת השריון, גם תא"ל אביגדור קלין – קצין השריון הראשי ומפקד מז"י – אלף יופח רון-טל, כיבדו בונחחות את האירוע.

לאחר דברי הפתיחה החלו התחרויות כאשר הראשונה הייתה פריסת זחל – הוצאות יפרוס וירקיב זחל במהירות המרבית

בבסיס שיזפון התכנסו בדצמבר האחרון נבחרות של צוותי טנקים מעוצבות השריון, באווירה ספורטיבית וחגיגתית, לתחרות במקצועות לחימה שונים, תוך חשיפה מרובית של החלק וככלתו ומטען דגש לצורכי הלחימה הנוכחת. במילוי אחרות – לבדוק איזו חטיבת הCY בכשור ולמי יש יותר כבוד? המארחת והמאורגנת במקצועיות רבה היתה עצבת בני-אור. ניהול התחרות, לרבות השיפוט ופרסום התוצאות הופקד בידי מחלקת תורה ופרסום (תח"ש) בסיוו' קצינים בסדר ובAMILIA, קצינים מבסיס"ח ומדרכי כשר קרב מבה"ד. 8. בסיס שיזפון בש-tag הבסיס התמלא בחילימ, כלם טרודים ועסקים בהכנות האירוע המשמש ובא. התחרויות החלוليلא קודם לנינויו לילה רכב על טנקים ונויוט ווגלי של פלוגות הסיור. בתחרות הוטל על צוות טנק מכל עניבה ורגל נווט של כ-30 ק"מ במהלך הילוי להגע במדוק ל-7 נקודות ציון שונות. התוצאות הוכחו יכולת גבורה של הצוותים בנויות ובהתמצאותם מעל גבי רק"ם בלילה. למקום השלישי הגיע ביסל"ש, במקום השני הגיעו הגעה החטיבה המארחת בני-אור בעלת היתרון הביתי. מנחה הערב היה אליהו בן-און, שבادرיקותו ובמסירותו מתייצב לכל איזוע של החיל, ביום

גבשוש ו徇ודות לניצחות

2. נשיאת אלונקה ותפעול נשק.

3. ירי לאחר ממצע.

הבחן הינו קבוצתי וכROL 50 מ' משתתפים, התוצאה היא ממוצע ההישגים של הקבוצה בכל התחומים. מרכיבי התחרותות:

ירצ'ת 2000 מ' מזוכם 500 מ' אלונקות ולאחר מכן ירי לאחר ממצע. משא בילשין חיל טרי בחטיבת עקבות הברזל, בגדרו "שלחה": "השתתפות בתחרות הכלשור הוגפני. אני היתי רדק על האלונקה או עשייתי רדק 1500. 1500. שבשבועיים האחרונים התאמנו הרבה על יוצאות ויריד. אני מרגיש שאחננו בכשור מספיק טוב. היום זה יכול לעוזר דרך התחרותות, יוכל לפתח לא רק את המורל והכשור הוגפני אלא גם את המקצועיות שלנו. המורל היה גבוה והוא גבוהה. אני חשב שיש שינוי בעניין היחס כלפי השירות והבנייה של שירותן יש מרכיב עיקרי בפעולות בשטחים. אני אישית רצית להגע לשרירן, ואני מואוד מוכחה לאיפה שהגעת".

הראל חסין, גם הוא משתתף בתחרות הכלשור הקבבי: "הפעולות והלחימה היומיומית בהחולט מעלה את הרמה המקצועית ואת הכלשור שלנו. המטרה של היום זה היא להביא עוד אנשים שיינגישו לחיל, עלות את המוטיבציה וגם את

ירצ'ם טנקים לטוח אורך וירצ'ם טנקים לטוח ביןוני, ירי נמר"ש וירי לח"ר ב"פיטה" בטוח של כ-800 מ', יחד עם ירי פצ"ר 60 מ' למטרה בטוח של כ-500 מטר.

מחלקת הטנקים ניהלה אש תותחים למטרות שאותרו כאשר מושתתם הייתה להשמיד את הטנקים מהר ככל האפשר ובמיינמוס תחמושת. תוך כדי ניהול האש יפעל המ"ט אש מקלעים לטוחים אפקטיביים, ואש מרגמה 81 מ"מ, שהוקצתה לו ת"פ על-ידי המ"ט, אל היעד המסומן בלוח צהוב. ירי מרגמה 60 מ"מ מעל גיב הטנקים בוועג גם הוא במקביל אל עבר היעד שעלו טנק בחזית כנוזה 1000. כמו כן בוועג ירי לשתי מטרות לטוחים ביןוניים. בגמר ניהול האש נצפה במסלול שנות אשר הדגים את יכולות האש של הטנק מעמדה נייחת ובתנועה. הטנק קיבל משימה להשמיד שתי מטרות בתוך התא שנמצא לפניו. על המפקד לנוט עט מדפים סגורים לעמדתו ולבעע ירי במקלע 0.5.

התחרות הבאה והאחרונה הייתה תחרות כשור קובי. המטרה של תחרות זו לבחון את רמת הכשירות הקבבית בתחומים הבאים:

1. ריצה למוחקה.

תיק הקפה על הוראות הבטיחות.

ההזרות התביעה לפי השלבים הבאים:

1. עלילת החזה לטנק בקורס ראשון בתרגול, כשהם מצוינדים ב-שכפ"ע, אפוד, נשק ולא כובע שרויונאים. הנעה ונסעה לקו האמצעי המסומן בשטח. עצירה, ביצוע תרגול פרישה והרכבת חול.

2. עלילה לטנק ונסעה לקו שלישי.

3. עצירה וירידה מהטנק עם שכפ"ע, אפוד, נשק וכובע שרויונאים.

4. ביצוע מסדר הוצאות לפני הטנק. לאחר מכך בוצעה תרגולת כלים במסגרת התחרותות וניצרת צrichtה תיסיג לאחר מכך. תרגולת פריסת החזה תבצע לפי סדרות תורת חיל-השורי. בעת העבודה אנשי הוצאות יכלו להוריד את האפוד והנסק ולהניחם בצוורה מסודרת לד הטנק - כמוון במרוחק בטוח. בתחרות הושם דגש ושיתופו על סידור החיזוק והעלאתו לטנק, על שימוש בצד מתאים, על אופן העבודה המשותפת של הוצאות וועל קיום הוראות הבטיחות.

ההזרות התביעה שנייה הייתה ירי מחלקי וنم"ש - המחלקה תבצע ניהול אש ותשמיד את המטרות. תיק הקפה על כל תרגולות הלחימה המדושנות. ניהול אש מחלקי אשר יכול:

אחד הרעדים בדיוקן לכפר מרכז

הזהכה: "זה די בדור שאנו ניקח את המקום הראשון היום. טובים היו וטובים נהיה".

לש. גם הוא מתחיבת 7 יש מה להרחבת: "ההכנות היו לא היכי קלות, אבל אנחנו מנסים תמיד לשומר על קשר טוב, ומצב רוח גבורה, ונראה לי שבזה אנחנו היום כן נצחה. היום הזה הוא נדר לכל החטיבות ולהלילם, אנחנו מנהלים את חטיב' תחת אש תמידות וזה מאד קשה להמשך ולנהוג כרגלי, כאשר אתה נמצא במצבי סכנה לרוב, لكن היום הזה הוא פסק-זמן טוב גם לעשנות כי, לפגוש חברים, לנוח וגם להתחזרות ולאראות מי היכי טובים". ש. מתייך ומסכם את דבריו בחיקק מלא גאווה.

לגל מתחיבת כפיר, שבא לראות את חבריו היום, יש רק מילימוטים טובות להגיד על שאר "המתחרים": "ליום הזה יש הרגשה של תחרות ולא תחרות, ככלנו פה מיצגים צבא אחד, ככלנו באנו למטרת אחת לעשות כי, להוכיח לכולם לא רק מי החטיבה השולטת, אלא גם מי החיל אש מכריע בקרב. ממנה שוראיית עד עכשו כולם מצינים, היו כמה אפשרות קטנות, אבל חזק מזה אני מודע מורצת מה מה שאנו רואה".

נידר מליל חיל "צעיר" מתחיבת כפיר מנדב לתת לנו עוד כמה פרטיטים: "אני משתתק בתחרות כשור קרבן, עשינו כמו אימונים ומקווה לקחת את המקום הראשון. אנחנו מוקווים כולם לעשות את זה כמו שייתור מהר, ושוכלים יעוזו אחד לשני וכי שעריך שנמשוך אותו והכי חשוב לקחת את המקום הראשון".

איך הקשר של החיל באפונן כליל לפני דעתן, כאשר הוא בלחימה יומיומית?

הראשון עוזה בעובדה קשה, הואאמין לא ח"ר

סתוק המערה העיקרי של צה"ל, הטעק הינו טנק בריטוי וידעו כטנק בעל מערכות ירי מדיקות ואסמיינות מיוחדת. נ, ניחתת? במה מדובר אם לא - זה טנק ה"שוט".

הקהל וכן לצפות במסלול צוות מעלה גבי טנק החטיל. אנשי הצוות שבטנק הם מוטוקי החיל ומוסלמים דור שלם של לוחמים שריוןאים. חיל-השרון הציג עתה ללוחמים למפקדים ולטנק השוט שהלחימה הנוכחית הינה המלחמה הראשונה שבה הטנק לא משלב עקב החזאות מהمعدן הסדייר באפונן מלא למעורר המילואים.

מי שלא ראה את המסלול אשר ה"שוט" הדגים - לא ראה מסלול מוצלח מימי, לדברי האמרה היודיעעה שה坦קה מול עיני הקhal המתלהב, כאשר ה"שוט" הדגים יכולת בלתי תיאמן בפגיעה ובכושר שלו גם לאחר כל השנים הללו. שוב נוכחנו לגלות (לא במפתיע) שההדים שבטנק, היסודות החזוניים שבחיל-השרון, ניצח.

האוירה לאורך ימיהם אלה לא השיפה במיוחד על המתחררים, ככל היז וגונאים ושלוחים, קצת מתחומים אבל זה לא חזק לאף אחד. מאחרוי הקליעים הוו החילאים בשבעהים של ההכנות מוקדמתות לכל היותר ו록 מוצלים את המנוחה מהפעילות הרגילה, המעייפה והקשה.

רוןן, צויר מתחיבת 188 כמעט ולא מתרגש: "ההכנות המוקדמות היו בסביבות השבעה. אנחנו מרגישים היכי מוכנים שאפשר. אנחנו מנסים להיות מוכנים תמיד, לא רק לתחרות. והיום אנחנו נפיגן עד כהה. כל החטיבות טובות וכולם אחלה של אנשים. אבל יש לי תחושה טובה ממש היום לבני היסכויים שלנו".

לבני מתחיבת 2 לעומת זאת אין ספק מי תהיה

המורל בשירין, שדראים שבזמן האחרון היא מאור עלתה. לדוגמה, בקרים אנשים סייבו להתפנות אל רק לשירין, זה יום גם לחילום, יום כי. פוגשים אנשים. צריים עד ימים כללו. כבר שבע שנים שלא זום כזה בחיל".

החייבים לא הראו סימני קושי ונלו כשור מצוין וראוי להערכה. התוצאות היו מרשימות בהתאם - בתקורת הפלס'ר, שכלה גם את החושד הקבבי, חטיבת 7 הגיעו למקום השני וחטיבת כפיר למקום הראשון.

לאחר שלב התחרויות הגיעו שלב שיקולו הנקיות ע"י השופטים. אבל השופטים לא יתו אט התוצאות כל כך מהר, הציגו בפני כולם פא חדש - הרקפת. כדור ה"רकפת" היו כדור ובתליתו הונתן מענה למגוון של מטרות העיקריות שבהן: מטרות "חזי-קשות": נגמ"שימים, תומ"טים, בונקרים, מבנים, משאיות, ח"ר: חוליות נ"ט, ח"ר גול, ח"ר מוחוף, ח"ר במדרון אחורי. הפם בניו מ-6 תתי-חימושים עם רעדות דzon. כאשר הפם נורה, הוא מופעל מעל למטרה (נתון הטווח מזון על-ידי הטען) ותתי-החימושים מתחפצחים מעל למטרה. היר התבצע עבור מטרות ח"ר שנמצאות מתחורי קיר בהזית, 500 מ', המסתובן בסרט אדום. נתוניים כללים: משקל הכדור: 24.5 ק"ג.

אורך הכדור: 999 מ"מ.

מהירותו לע: 800 מטר בשניה. הבטיחו לנו גם אגדות חיים, וקימו. פפינו ניבע, אולי לקוח מתק פלאשבק ישן של סיפורו שמסופר על-ידי גיבור מלחה. כאשר ענני האבק התפוגנו יעד לו במרכזי רשות, יציב וחזק מאי פעם, הטנק האגד - טנק שלחם בכל הקרבות מאז ואשית שנות ה-60. במשק, תקופה ארוכה שימש טנק זה

והוא לא עובד ושם דגש על כו"ר כמו ח'יר. אבל השינויים לא פראיירים."

מה דעתך על הדמיון של החיל בעיני הציבור, ואיך והאם היום הזה ייעור לשונות אחרות?

"התකשות לא מפרגנת. אבל אנחנו מוכחים שוב ושוב עוצמה ח'יר שלמה ואין מה לעשות כל-כך מול העובדות הללו. אני לא יודע ובטעות אם היום זהה עתיד לשפר את

הדים, אבל הוא טוב בשביב הגיבוש, ושל הרים של החילים בחטיבה. אם יהיו עוד ימים כאלה של גיבושים, אני חשב שהמורל רק יעלם בקרב החילים".

שירן מרים, פלוגה י, גדור 7, חטיבה 7. משתתף בחחרות ניהול אש מחלקה: "התחרות הייתה בסדר גמור, פגנו במטוסה שהיינו צריים לפגוע בהם, ושילנו הרבה אמונה שאנו נכה בתחרות זו".

מה המטרה של היום הזה?

"המטרה היא בעצם לראות את הכספיות, הרבה זמן לא היה יום כזה. ועכשו בעצם רואים מה חיל-השרון מוחץ לטנק גם בתוכו, את הפניות של החילים מוחץ לטנק גם בתוכו, את התכוונות שלהם להדימה של חיים. התקנו שבוע לkerjaת היום. זה כלל הרבה תרגילים של ייר. גם ברמה ובשיזפון".

אפשטייןABI, ותו"חן: "אנחנו בינו לבין טוביים, אין תלונות. אנחנו ברור מנצחuns".

ומה עתך בעיניו דימויו של החיל?

"אני לא בטוח שהדמיוני עלה בעקבות היום הזה, הוא יותר לנו ממש לציבור ולתקשורת". לא רק בני משפחת השרון צפו בחחרות, אלא גם מאות תלמידי בית-ספר תיכון, אשר הובאו למקום כדי שיימיקו את הקשר שלהם עם החיל, ואולי יגרכו לכמה מהם להצטרכן אליו, ואז – אז שיעירמו את תחנת ההודאות והאגוזה שלהם עם צה"ל וחיליו אשר שומר עליהם יום וליל. נכו, לעיתים דומה היה שבני הנעור היו עסוקים יותר בזמנון הענק אשר הוכן להם בעקבילות עצמה אשר התרחשה מולם, אך כאשר הטנקים מפקד מז"י אלף יפתח רון-טל אף המשיך וшибח את החילים: "אני מרגיש שהairoו הזה מבטיא בצורה יוצאת מן הכלל את חיל-השרון ללא יצואן מן הכלל. אפשר לראות כאן את ותיק חיל-השרון, פצועים חיל-השרון, את מפקדי חיל-השרון, ברמותוי, מפקדי האגדות, המכ"טים, המכ"דים, המכ"טים והקצינים היוטו צעריהם. אפשר לראות והשלך ממאן להבנן את גודל התחרותות מולן".

וני, תלמיד בית-ספר תיכון מקייף דתי ביבנה: "אנחנו פה מודר נחניכים מהיום הזה. לפנינו אין לא היה לנו מושג ממש לגבי חיל-השרון, לא ידענו הרבה על השרון, היום אני והחברים של מבנים עד כמה השרון הם'לים'. אני עדין לא יודע אם אני אתגיס לשרון אבל אני מוחיל להתלבט, ואני מסכימים גם שאור חבריו".

וז: "אני מאד נהנה, היום הזה ממש מעניין. לא ידעתי ממש הרבה על השרון. העדפת יותר

חיליות אחרים. עכשו אני חשב שחיל-השרון

ישר-כוח לקצין השרון הרומי ולחץ שלו, לחטיבת בני-אור ובוקר לכם, למי שি�ושב כאן על תרומותכם הגדולה להצלחה הצבאית הזו. אני חשב שתרומתו של חיל-השרון היא אדירה, וזה לא נעשה באמצעות המפקדים הבכירים, אלא נעשה באמצעות החילאים בתוך הטנקים.

ישר-כוח לכם וכל הכבור". לאחר דבריו של הקש"ר, ובערפני שהתפארה המרהיבה שהקימו, דמותה עיר ערבית, מאיים להטעוף אלינו, הגע הזמן לרגע המסכים של האירוע לו התכנסנו – חילוקת

הגביים והתעדות למצטינאים. בתרחותה שתקימה יום לפני-כן, של מوط לילה, הגיעו למקום השלישי "וועצתן בני-חיל", מקום השני הגיעו צוות של "ועצתן ברק" ובמקום השלישי הגיעו החילים של "ועצתן בני-אור". בתרחותה הראשונה של אותו יום של פרישת חול הגעה למקום השלישי חילו חטיבת כבוי, למקום השני הגיעו השני המארחים בני-אור, ולמקום הראשון הגיעו חילו חטיבת כבוי. הראשון הגיעו למקום השלישי הראהו 188. בתרחות מסלול ה zweite מלחמת העצמאות של הגדוד הראשון הראהו 188. מקום השני הגיעו שבו החטיבה הביתה בני-אור, ולמקום השלישי הגיעו החילים שבימיים כתיקונים שליטים ברמה – 188.

בתרחות ייר מחלקי הגיעו למקום השלישי חילו בית-הספר לשוריון, למקום הראשון הגיעו השני והגיעו חילו חטיבת 188, ולמקום השלישי הגיעו החילים של עקבות הברזל. בירוי נמר"ש חטיבת בני-אור הצלחה להגעה רק למקום השלישי, למקום השני הגיעו חילו כפיר, ולמקום הראשון הגיעו 188. בסיכום תחרות הפלס"ר הגיעו למקום השני חילו חטיבת 7, בעוד חילו חטיבת כפיר הצלחו לטפס למקום הראשון. התחרשות כמובן הייתה רבה ובזה אחר זה עלו קצינים וחילים לקבל את תעודות ה考קה מידיהם של הקש"ר ומפקד רודע היבשה. לאחר הסיכומים והשלולים הגיעו העת לפורים הגדולים באמת. במקום השלישי והמכובד נצבו חילו חטיבת 188; למקום השני הגיעו חילו ביס"ל' ולמקום השלישי הגיעו חילו עקבות הברזל. חילו הציגו של חטיבת ח"ן אוטונ"ז ע"ה המ"פ אשר ניצחו ביום נפל החדש לאחר מכן בעת לחימה שחר שמל, אשר נפל כ████ון רראו כתבה בשטחים על-ידי צלף פלשׂינאי (ראו בתחתית).

מחלקת תורת ח"ן (מח"ש) היא זו שעומדת מஅהורי היום הזה. לאיל"ס יוסי תורגומן, ראש תח"ש יש רק דברים טובים להגיד על החילים שהפגינו יכולת מעולמת בשיטות זומן אמתות וגומם היום בתחרות: "החזרנו את היום כדי להשיג כמה הישגים. האחד, הוא להעביר מסר כי למרות הלחימה הנוכחית, נשא כשרות ח"ן", חשוב לנו מאוד מבחינה מקצועית, מעבר לעניין האנושי, ולכן החלנו לבצע תחרויות במתקנות שהייתה בעבר,

הטנק פטש צה"ל - 12 נובמבר. הפעם זו רק תחרות

הם הכי מגניבים. ואם

יקבלו לשירון או בכף אני אבא".

בהתהנה לתוצאות צפינו בלחמת חיל-השרון שפעחה במלחמות שירי-שרון ולהיבה את הקהלה וכונראה היא זו שגרמה להוויה הגשם הזה השנה. במהלך המלחמות החל לזרות גשם זלופוט במקומות, שאלוי רמז על הבאות בחודשים לאחרוניים, תזה. רגע לפני הכרזת התוצאות עללה לבמה לשעת דברים קצין השרון הראשיש, תא"ל אביגדור קלילין: "חשוב לי לפנות אליכם, מפקדים, לוחמים, פצועים, להבנתי השרון, תלמידי בת-הספר שבאו לאנו, לכל ולפי תחומי העומקה, הפרס מגיע לכלכם, לכל אל שחתורו, וכל אל שנכחו בה ואו שהרוו מנסבת בדגלים. והrhoה היא רוח איתה... היזי שותף לשיחות של המכ"טים וניצני היחידות, והייתה פה חברותה נחרותה. לרעות כו"ש המדרה והיא רעות השרוונאים". אלה שהתחרדו ולאלה הנוכחים מי מأهل שרוח איתה כו, ביראי, תלווה אותו למישן השנים הבאות, ובמיוחד לאורך השנה הבאה שהיא שנה לא קלה, כפי שהיא מלאה אותנו. והוא שנה של חיים שאני מקווה שתהייה קרצה ומוסחת. אכן מיאל למלמדים ולמורים הנוכחים בה, שתדרשו לקחת למקומות שמם באתם את הדוגמה ואת הרzon לעשות אפ-על-פי-כן, כי את זה הווינו השרוונאיםיים".

מפקד מז"י אלף יפתח רון-טל אף המשיך וшибח את החילים: "אני מרגיש שהairoו הזה מבטיא בצורה יוצאת מן הכלל את ותיק חיל-השרון, את מפקדי חיל-השרון, ברמותוי, מפקדי האגדות, המכ"טים, המכ"דים, המכ"טים והקצינים היוטו צעריהם. אפשר לראות את נציגי הדרור הצער ולהערכתי חיל גודל מומח ייגעו לחיל-השרון בעקבות היום הזה. יותר מזה, אפשר לראות את אמת ההטהמה הייצאה מן הכלל שחיל-השרון עושה כאן בתפקיד הפלולה שלו בכדי לשרת את צה"ל ומדינת ישראל לא ורק במלחמות היהיו והמלחמות שיהיין, אלא בראש וראשונה במלחמות הנוכחית. אם אנחנו מצליחים ובראותנו במלחמות הנוכחית, אם אנחנו מצליחים לקיים יכולת מבענית של חיל-השרון ולפעול כפי שפעלו הפעם היזמותם היזמות צעריהם. הכלל, כיצד צריך ונכון לבנות כוח ולהפעיל אותו.

סידר, מיל'זיאס ואודו'וט צופים בוחוזות

וכשרירות שאלוי אזהה בהם מעט חלה. מעבר לחברותא ולדעתו שמתגילה באירוע יש כאן גם הדgestה הצורן לדבוק בטיפוח באנשים, וכי אם יסתמכו על המקצועיות הם יגדלו את הרצון והאיתנות ואנו הרוחנה.

יכיז אטעה מסביר את העלייה ברצון להתגיים לשוריין (התפרנס שחלה עלייה של 50% ברצון לשרת חיל-השוריין בייס נובמבר האחורי)?

הקשנץ': "השוריין הוא עובדתי, ההבנה של הלחומס בטנקים שהם מרכיב שלא אפשר לוטר עלייו ולא אפשר לעשות דברים בלבד, מעמידים אותם במקומות שהם מרגאים טוב, הם מרגאים שהם החשובים שהם תורמים באופן שהם גורעין הכוח המבצעי בכל פועלה וכן ראוי להשתיר לכהן מרכיב ייחודי שקוראים לו שוריין. כך אני חושב, אני מתרגם את תפעת הרצון להתגיים לחיל.

האם הייתה לך חטיבת פיברוריטי היום בתחרות?

הקשנץ': "שירתתי בחוות החטיבות, והייתי מפקד בכל אחת מהן, בכפר בעזירות ובבחורה הבסיסית, ב-7-בצערוות קצין ציר, כסמג"ד ומג"ד בחטיבת 188 וכמוה"ט עקבות הברזל. יש לי סנטימנטים לכל אחת מהחטיבות ואני שמח בוכיתה של עקבות הברזל, אבל בלי יציא ממהלך הימי שאמ' זו הייתה כל חטיבת אחרת. במיחוד אני שמח שהתמכנסנופה היו יוד וישראל יום נפלא שעגשים את מטרת קיומו".

היום הגודל הסטטיים. אפשר לסכם את היום הזה בהרבה רוח ותובה, הגשות ציפיות ורבה כיף, והאיורע נראה יותר מכל כאירוע משפחתי, של משפחה גדולה ומוגבשת שבניה לא ראו אחד את השני זמן רב. החבים שלא ראו אחד את השני מהטיסירות והצמ"פ המשותף, קצינים בגורמים והנכיהם, הרבה אהבה, רעות ואחותה הייתה שם באוטו יום. וזה נראה השתקפות של חיל-השוריין כי שהוא - משפחה אחות גודלה וחמה.

"אני הושב שהה החלטת קשור נס למוטיבציה כי שהיא מתבטאת גם בגיוס האחדרון בבעלויות המוטיבציה של המתגייסים, ואני הושב שהיל-השוריין בלחימה הנוכחית חוויך חיל שמלבי את הלחימה בשל יכולת המבצעית שלו, המכונן, הנידיות והאש שלו. היום אפשר לומר שלא אפשר לקיים את הלחימה הנוכחית במתוכנותה ללא יחידות השוריין, אין לי ספק שהשוריין הוא הגורם המוביל את הלחימה הנוכחית, כਮובן לצד חילות אחרים. אבל לא תמצא פעילות שמתקימת לא הימצאותו של הטנק".

היאיתה לך פיברוריטי בין החטיבות?

"לא. בערך שירותתי בשתיים מבין החטיבות שהתחחו, אך הייתי بعد כולם".

לאחר הטקס הגיעו כל הקצינים הבכירים לשכתו של מפקד שייפן לדין מהר. בדרך תפנו את קצין השוריין הראשי, תא"ל אביגדור קלין, לריאון קוצר על היום המירוח ועל החיל בכללות.

מה הסיבה לך שהאיורע חור לאחר הפסקה של כ-7 שנים?

קשנץ': "לחדש המסורות של יום כשיורת ח'ן"ן שלוש סיבות עיקריות: האחת היא הצורך להראות למפקדי השוריין ולמי שצופה בנו שכישיותם צרכות להיות מותאמות לדרישות המבצעיות הנוכחיות ולכך התמקדו בתחרויות שנגעו והסתובבו בשטח מעו"ז (ארובי). כיוון שהזחידוש מבחינת ההקשר המלחמתי, היה צורך להראות את זה גם בופיע שהוא הרבה מפנימי ייחודי אלא כלל חיל. הסיבה השנייה היא שדוקה בעיטה קשה זו של לחימה שבו מאופיינת הלחימה באינטנסיביות ובשתקה - דריש להשקי גס ברוח ובסורת. הסיבה השלישית היא החברותא; אנחנו מכנים את כל המפקדים יחד, מפגישים אותם באירוע, הם וweis זים זה את זה, מדובר על אמונה גופני ופריסת חול ולכך הוא רק מחזק את שביעות רצוני מהתוצאות".

כמסורת שבוחנת את עוצבות השירות במרכיבים מקצועיים וUMB. הפעם שילבנו תחרויות בתחום הלוחמה בשטח הבניין, כפי שמנתנה הרים בפעילות המבצעית בא"ש ואוח"ע, וזאת גם כדי להعبر מסר חיל-השוריין מטאדים את עצמו גם לעימותים אלה ולא דווקא לעימותים גבוי עיומות. זו הסיבה שהחזינו את המסורת, מעבר לכך לדעת שדרוש להתעסק במקצועם גם במציאות הנוכחית.

יום זהה, שבו מ"פ"ים ומג"דים, מ"ט"ים ומקדי אוגדות מתכנסים ודנים בנושאים מקצועיים ומתעסקים בתחום מקצועי השיג את מטרתו בעצם קיומו. מהו גם שבאיורע זה שולבו זה עזבונו לצפות מאות תלמידי תיכון, ואני מינה שעצם נוכחותם שם גם לימודה אותם מה זה"ל עשה, וגם שיפורה את היחס שלהם לחיל להתגיים בשנה הקורובה. מוסףה גם השתפתותם של פצועי חיל-השוריין וותיקי השוריין שהגיעו לחזות בתחרות וכל המשפחתיות של חיל-השוריין. הדור העצרי, הוותיק וה נכחי בהחלה מוסיפים למורל בתקופת זו. لكن חידשו את המסורת הזה הוא קיימו אותה שנים אחדות".

אתה מרוצה ממה שפיגנו היום? מהכו"ש שהחילילם הפיגנו היום?

"חלק מהתחרויות מבוצעות אכן בפעם הראשונה, לאחר שהתאמנו את עצמם למציאות הנוכחית. התוצאות הוו נשבעות רצון והוצאות הפנו ומה גבואה של טוκנות. יש לזכור כי שלא כבשנים קודמות, היחידות לא מבצעת לפני התחרויות אימונים מקדים, הוצאות פימון, ואנו חוננו מטאדים את עצמנו לרווח התקופה. היחידות הגיעו לאניון גוףני ופריסת חול ולכך הוא רק מחזק את שביעות רצוני מהתוצאות".

האם יש ביום זה תרומה לעליית המוטיבציה בחיל-השוריין?

עם השריון לאור כל הקי

קבוצת אלביט מערכות המתחמча בתכנון והשבחת רכב קרבי מסוריין, מביאה את חיזית הטכנולוגיה לשדה קרב היבשה המודרני. אם מצידם את טנק השריון במערכות בקרת אש ובקרת ציריך ובמערכות "תומכות חיים" וניהול קרב מתוחכמת תוך מחויבות מתמדת להבטחת יתרונו הטכנולוגי של החיל. קבוצת אלביט מערכות מברכת את חיל השריון, מפקדיו וחיליו להמשך שיטור הפעולה למען ביטחון ישראל.

קונטיקס בע"מ

אלביט
מערכות בע"מ

אלאי
תעשייה אלקטרו-אופטיקה בע"מ

הקרב בהשלט לאה ٤' (לטרון, ٩ ביוני 1948) על דרכו האחרונה של אבא

הקרב בהשלט לאה ٤' באגוזת בית סוטין באזרע לשرون, היה קרב סמלי מאוד, הפni שאנשיו הганו על פורצי "זרק בורמה" בשלב קרייש של הקמתה. ביום ٩ ביוני 1948 (ב' בסיוון, תש"ח), לקראת הצהרים, היה בהשלט קרב בעותחים קצרים בו נגראו שומנה, מתוך כעשרים גלוחמים שהוא בן, וביניהם אביו, הה"ה יצחק לבנה (בלינקי). אביו לא נשאר לספר על דרכו האחרונה, ואני נוטל לעצמי את החובה והזכות לעשות זאת בחקותו. כתבה זו מוקדשת לו ולחברים שנפלו עמו (ראו שמותיהם במחסורת).

עופר לבנה

יצחק לבנה זיל

קצין, פקד חילקה של יהודים מכל התבל'

匝חק גויס בחורף 1948 ובאמצעו Mai הוא מונה להיות מפקד מחלקה בחטיבת 7 שזה עתה הוקמה. פיקודיו היו בחילם הגדול וולעים חדשים, מהם רבים מניצולי השואה שנגויסו ברוחם מן האוניה נשלחו לרובות לאחר ימים מעטים: 'הונגרים וספרדים, פולנים וצרפטים, גרמנים וצ'כים... התרכזו באומה החטיבה. איש לא הבין את שפת רעהו... איש איש מהמפקדים עשה כמעט יכולתו כדי להכשיר את האמץ' (האונלים גם יחד) למלחמה נגד האויב, ו匝חק היה אחד מהם. קצין, מפקד מחלקה של יהודים מכל התבל' (קובה קרייזמן, 1950, 1950). שליטתו של יצחק באידיש הקלה עליו ביצירת קשר עם העולים. על פי העדויות, היו איתה גם יוונים חדשים מבוגרים שהצטינו בלחימה. בין החלוחמים והמפקדים אונשי הארץ היו יוצאי הפלמ"ח, אנשי ההגנה, וויצו' הצבא הבריטי.

'א' לבנה קיבל את הזוזה, והתחילה להוות בשביבנו ואל חזקה בתקן הכפר'

מן המשימות הקודומות שייצחק נטל בהן חלק במלטה במיוחד והתקפה של פלוגה א' מאגד 27 על דיר איבוב. עדויות הכוללות דיאלוגים עם יצחק בתוך הקרב ניתנו על ידי מפקד הפלוגה אפרה פירט (אפרים פורת) ושל חס'ם לוקסי (ברוך אורון - לוקסנבורג). יצחק מצטיר בהן בקצין שקל ומעשי תחת מה שמוגדר 'אש לתופת' ו'הגינהם הזה' במלכודת מתחם מבוצר של הלגיון הירדי. ולוקסי מסAYS: 'א' לבנה קיבל את הזוזה, והתחילה להוות בשביבנו רgel מזקה בתוך הכפר' (שלמה שמיר, 'כל מחר - לירושלים', עמ' 374-379). עדות נוספת נוספת של פורת יתנה בתאריך 1.5.49:

הציגירה של מפא"י, איש שנעד להיות מנוגן - וככלנו ציפינו שייהי כזה', אמר עליו חבר המושב. ושיתו פרס, במכתב מרוגש כתוב: '... אמי נושא את זכרו של יצחק שננים ארוכות בלב. הוא היה אחד האנשים הנפלאים שפגשתי בחיי -יפה תואר, חכם לב, מנהיג טביעי חבר מרתך. נפילתו בקרב - גדועה תקווה גדולה בישראל'. על פי יומן המלחמה של דוד בן-גוריון, יצחק מוצע במרץ 1948 להיות עורך עיתון 'הדו', עיתון העבר של המפלגה. יצחק פרנס רשותם רבות ודברי הגות, ולאחר מותו המשוררת לאלה גולדברג בחרה Shirim מייזובנו שפורסמו בספר שירים למגוריים 'ימיים פשוטות', וספר לילדים 'מי ראה את האפרה?'. המשורר הנפלא זה נכלל במלחמה לעין הסורה והתגלה שם כדם שקל ומעשי.

בין ההרוגים עם אביו היה גם אהרון ששון שמקום קבועו אוורר על ידי היחיד לאיתור נעדרים בצה"ל חמישים וארבע שנים לאחר מותו. במילון 17 של 'שירות התפרסמה כתבה על אהרון ששון, והרשימה שלו היא בבחינת המשך והשלמה לדברים. בחודשים האחרונים השקעתו عمل רב בניסין לדעת יותר על דרכו האחרונה של אבא. למבה הפתעתו מצאתי שהקרב הקטן והנסכח בו אביו נהרג, וכן אבי עצמו - מתועדים במדיה לא מבוטלת. הדברים מבוססים על מסמכים שונים, חומר ארכוני, ספרים מודפסים וידיוות מוקלטות. ובכל זאת, ולמרות ניסיוני הרב בעבודות מחקר, כאן אני רוצה להופיע כהיסטוריה-חוקר. הבנתי את הספר כמי שני עצמי רואה אותו מבעוד לעדויות. אני מבקש להזות ליחידה לאיתור נעדרים על המשמעות המיוחדת שמשמעותה להנעה וקשר עם למשוגב כבוד האדם, ליחידות להנעה וקשר עם משפחות הנפטרים בצה"ל, לעממת 'יד לשווין', ולרבים אחרים שישו בידי.

על יצחק

... יצחק הספיק כל-כך הרבה עד מותו, شيئا'לים לספר עליו, ויכולים לכתוב עליו, וצריך לעסוק בזה, כי ספרו חייו זה נכס شيئا'לים לחנק עליו דורות... (האלוף מוסה פל' בຄלהות ודיאו). יצחק לבנה (בלינקי) נפל בלילה עשרים ושבע. הוא נולד במרחבה וגדל במושב כפר יחזקאל, במטוסו השאיר אשה, רחל, ושני ילדים. אני היתי בן שלושה חודשים. יצחק היה ידוע בחווי נער המושבים בשל פעלותו בסמינרים עירוניים ובפעילות חינוכית ותרבותית. בפעילותו הצבאית הוא גם היה ממוקמי המשמרות

יום אביב יסא רוקפורת תפוחנה/ אודם כליית בהר ובמודד / זה אשר י'ך - בדרכו של הולכהן - לא ישכח אורתנו - אודם באב-אל-ח'אץ רחל כפרי - רעיהו של יצחק לבונה בסירוב בלזרון

והיה לחץ לסיימה לפני כניסה ההפוגה לתוקפה, ב-11 ביוני. העבודה נעשתה תחת הפגוזת והטרדות של כוחות ערביים מקומיים וכוחות הלגיון ולצורך אבטחה נתפסו מספר משלטיים לאורך התוואי. משלט 'לאה 4' היה אחד המשלטיים האלה וכן נפל המ"מ י'צחק לבונה, בתאריך ה-9 ביוני (מוחט דיווח מחלקת היסטוריה, המכון להיסטוריה צבאית). בזיכרונו של המ"מ ברוך אורוין-לוקסנבורג הוא כותב, בסעיף 'לאה 4': 'בום ובלילה התנהלה פעילות הנדסית לפיצוץ דרך אלטרנטיבית לירושלים, אשר במצוור. הלינו הירדני הפעיל כל האמצעים, כדי לשבש מהלך זה. ההפגנות גברו ונפלו דחפורים, טרקטורים וכלי הדסה אחרים, בנוסף לפגימות כואבות בחילינו. כדי למנוע מהלינו הירדני תפיסת שטח חווינו מניעות פעלויות פראית הדרך, נאלצנו מדי פעם להתבסס על

להקים את המחלקה על וגליה: עשרים שעوت היו הבוררים - בעליים חרדים כולם - ללא מחן ומים. ואולם יצחק ידע את אנשיו ואת תפקייו. עד מהרה קמו, התארגנו ויצאו. קרב-אש קוצר בשור לנו כי המחלקה עשתה את עבודתה נכון התנוגדות כללה ואננס כעבורי זמן מה נסוגה מחלקו של יצחק מן הcapeר ותחת לחץ. ואולם הזמן הזה הספיק לנו לכוון את זעם הנסיגה אלינו ולאסוף נשק ופציעים מן השדה...' (תיק ההנצהה של יצחק לבונה).

'בקרבת שהתפתח בטוחנים קעריהם נפלו כמהען כל הפקדי הכוח, שחויפו על נסיגת פיקודיהם' לאחר כשלון שני התתקפות על לטרון... התמקד מאמץ החטיבה [חטיבת 7] בפריצת דרך בעמדות מספר צופים. שאר מחלקו היריד מעורר קרירה ובטווה, כדי לשמרם מהחמסין, הברח שוחם הלווע. גם כך לא הייתה זאת מלאכה קלה

הירתי ראשונה בתל-לטוינסקי ביום 16/5/48... במשך הימים הספורים של ימיונם לא ידע לאota לא אחת מצאתי נתן שיורים בשתי שפות בבת אחת... רוחו הנדרה, דאגתו לאנשיו, דיעותוי, והירוטו הנעוצה הוועידה לפקד על מחלקת החוד של הפלוגה, בעת שנכנסה הפלוגה לרקב, לאחר שעליינו למושט בלילה, בלש יצחק עוד בשעות החשיכה את הסביבה הקרובה והביא לי ידיעות מפורטות וטובות. למחורת, כאשר מצב הגודוד נהיה דוחק ביוור והחלטי להתקדם ולהפוך את בית גיא, כדי לשמר על דרך הנסיגה אל כפר אוריה, הטלתי את הביצוע על מחלקו של יצחק. לא אשכח לעולם את המהזהה הוה. יצחק השאיר בעמדות מספר צופים. שאר מחלקו היריד מעורר קרירה ובטווה, כדי לשמרם מהחמסין, הברח שוחם הלווע. גם כך לא הייתה זאת מלאכה קלה

השלט. זה היה בשעה 12.00/11.30. ראיינו הסתערות העברית, היו כ-30-40 מתוקפים... ניתן חיפוי לשלט בעיר כדי למנוע דרפה אחר הנסוגים. בשעה 15.00 ארך ורבון ליעקי סייר עם כיתה אל המשלט ומצא אותו ריק מתקפיו. והוא חור עם דוחה כ-4-5 גוויות וביניהם של בנה ודיכטר. על פי העדות של דירקטוריון עליה כוח ישראלי לשלט 'לאה 4' בשעה 23.00 בלילה. הגוויות נלקחו באלכוהול, אחר כך הן הועלו על מכונית והובאו לבית ג'יז בשעה 4.00 לפנות בוקר. על פי קרטיס הנגע של יצחק הוא נקבע באותו יום, 10 ביוני בגען. ראש הממשלה בן גוריון שהכיר את יצחק מפעילותו הציבורית ענה לבקשת הוריו של יצחק (הוא הכיר את סבא שמואל עוד מימי העלייה השנייה) וגונן אישור מיוחד להעיבר את גופתו של יצחק לכפר יוחזקאל לאחר כמה שבועות.

אין העוזיות והנספות

גידי אילית מבית אלף היה מפקדו של יצחק לבנה ביום מותו. הוא סיפר: 'באוטוليل השיחק נפל... מינו אוטו להיות מפקד גורת מרחב הבטחה הדורי-מוריה' שהוא שלט על התחלת... הדין, דין ברומה, הטורקוטורים כבר עברו שם ביום ובבילה. ותפסו שם כמו משליטים שנקרואו משלטי לאה. ועל אחד מהם, מוצב חז' שהיה בעצם בגין קו תפר כה בין הגליל ובין כוחות בלתי סדריים (יותר רחוק כבר ישבו מצרים, אז כבר מתקובים לגבולות דרום ירושלים), והיה שminus תפר כה שהסתובבו אוחז מוסלמים ובליט סדרירים והם נקראו שנתקלו ביחסה שיצחק יצא אליה באותו לילה (בקטלת ודייג). השווה גם עדויותיו אצל שמייר, עמ' 436-435. החיל' ישראלי פליט שחיה בהשלט סייר: "...פתואם אני שומע בחור מהמ"ג צעק: "הצילו, הצליל". רצתי לעמדת האלחות להודיע. העלפים העربים היו בסביבה... הגעתו לאלהות והודעתו שאדם מבקש עירה. יצחק ליבני [לבנה], שהיה מפקד המחלקה, רץ ראשון, דוד בן-דוד, שחיה סמל, היה השני, ואירה [dicter] שלושתם ורצו לכליון החבור שצעק "הציליל". חרוטי לעמדות וצלפים יו. בניינים ואות, שבוואדי מכיוון לטוון הולכים אנשים. שורה עורפית, ערבים עם נשך. קיבלתי הוראה משולשות האנשים לרווח לאלהות ולהודיע, שעربים עם נשך באים מכיוון לטוון לכליון שלנו. רצתי, הרוחתי לאלהות וחיכיתי לתשובה. התשובה הייתה: 'אלא לירות, אלה הם אנשינו שבאים לעוזה...'. אחר כך מספר פליינט: 'השלט היה בצורת קשת. אנו שכבתינו יותר למטע על ידי שכנו במרחוק כמה אנשים, וכשאנן עזבתי הם שאלו אוטו לאן רץ. עניתי להם: "קיבלתי הוראה לסנתן. תברחו גם אתם" (שםיר, עמ' 439-438). ובתגובה של מרדכי ארבטמן בארכון ההגנה: 'מתברר שהפיקוד היו היחידים שידעו לקלוע היבט. מכשור הקשר התקלקל כך שלא יוכל להודיע

האנדרטה לכבוד החלוצים במושב נחל, שנשאה ידי של הפלמ"ח צבאי, בעל השם של רחל צבאי

לטראן. הסמכיות למלחמה שהסתימה שנים מועטות קודם לכן מוסיפה לאmitttan של העוזיות. תודתי נתונה לארכון ההגנה, וכן ליחידה לאיתור נעדרים שהפנתה אותו לחומר זהה. ביליל 7 ביוני 1948 קיבל המ"מ ברוך דירקטוריון פקודה לתפוס משלט כדי להיות חיפוי לסלולים של דרך ברומה, הוא עללה לשם עם אנשיו ועם שחזור החל להתר�回. לא היו להם כל' חפירה: 'האגנישים החחפירו אדמה הסלעית באמצעות כובע פלדה'. בלילה שבין ה-8 וה-9 בינוין הוועלה מחלקה כביש ברוחב של סוליל 'דרק שביע', וגם הוא סבר בתחילת המלחמה, כי חלה אי-הבנייה, והילינו יורים זה על זו (השווה העוזיות החשובות בספר של שמיר, בעמ' 439-435; שתי הגרסאות האחריות שהמחבר מעלה בקצרה בעמ' 436, לעומתו אין עלות בקנה אחד, בשום אופן, עם החומר הארכוני והעוזיות מן הקרב). יש לציין כי על פי הסברה של שרון מעין מן היחידה לאיתור נעדרים, הנק' שני (אה הדיווח המצורף על הסיפור: בעקבות 'לאה 4').

שליטים באוצר הפעולות, ביניהם גבעות שכו לכינוי 'לאה 2' ו'לאה 4'. על פי אריה יצחקי, 'לטרון', המוערכות על הדין לירושלים', עמ' 25, 326-325, 'עבדות הכהשה (של דרך בורמה) נתקל בקשישים, עקב פעילות מוגברת של האויב ב-9-10 ביוני בגין דרכם לדין שב[היא דין בורמה]. פעילות זו נתפסה, כמובן, עקב בואה של יחידה מצראית בגודל של כפולה לאוצר הרטוב באותו יום. ל夸ראת התקפה רודו כוחות גדולים של בלתי סדריים בעיסלון, באישוע ובסרעה, וביניהם גם כוח של כפולה, שאנשיה לבושים במידי קרב ותובשים כובעי פלה (ונאה מצרים). העורבים תקפו מדורים ומזרחה, כשהתקפה העיקרית מותמצעת בעת דמדומי הערב, עבר משלט 'לאה 4' (גבעה 361.2) שמדרום-מזרח לבית סוסין. באותו הזמן פעלאה אוטיליריה הלגון מלטרון לעבר בית סוסין ובית ג'יא. את הפיקוד על משלט לאה 4' קיבל מן קצר לפני התקפה המ"מ, יצחק לבנה, שעלה אליו בלוויית סבלים נשאי מזון ותחמושת וכיתת אבטחה. מפקד המשלט הקורום בן-יהודה [אני מニア שהוא שמו העברי של דירקטוריון] וראה הפסקה הבאה. ע' [ל'] חזר מן המשלט לבסיס ועמו הסבלים והבטחה. בדרך חזרה שמעו את הדין הקרב. תוך כדי הקרב על המשליטים, ארעה אי-הבנייה טרגדית. הפלמ"ח מגדוד 72, שהחזיקה

במשלט 361.2, הבחינו בפלהה המתקרבת מכיוון הרוטוב, מכיוון שהערבים נdroו בחילים סדיים, סברו שזה כוח של צה"ל. חיל' המשלט התקרכו אליהם, ואז הם הותקפו במטה יירות מקרוב, בקרב שהחטפה בטוחווים קצרים נפל כמעט כל מפקדי הכוח, שחוטו על נסיגת פיקודיהם, כולל המ"מ יצחק לבנה, הסמ"פ דוד בן-דוד, והסמ"מ אריה דיכטו. בהתקלות הבחין מפקד כוח האבטחה הצמודה, שהגן על סוליל 'דרק שביע', וגם הוא סבר בתחילת המלחמה, כי חלה אי-הבנייה, והילינו יורים זה על זו (השווה העוזיות החשובות בספר של שמיר, בעמ' 439-435; שתי הגרסאות האחריות שהמחבר מעלה בקצרה בעמ' 436, לעומתו אין עלות בקנה אחד, בשום אופן, עם החומר הארכוני והעוזיות מן הקרב). יש לציין כי על פי הסברה של שרון מעין מן היחידה לאיתור נעדרים, הנק' שני (אה הדיווח המצורף על הסיפור: בעקבות 'לאה 4').

האנדרטה לתקפו באוזה הסלעית באחצטוט כובע פלהה

(מתוך עדותו של המ"מ ברוך דירקטוריון). עדות זו המצויה בארכון ההגנה ניתנה ב-16.3.54. עדויות נוספות ונספות המצויות שם כוללות בתחקיר מפורט שנערך על ידי מרדכי ארבטמן על גודו 22 בחטיבה 7. זה מוקור בעל ערך בלתי גיגי לרבות מכיוון

על חומרת המצב, מפקד המחלקה לאור העדיפויות (של כוח האויב) פקד לסתות ונשאר עם המ"כ בחיפוי'. ראה שם גם השערתו של הסמג"ד פחנס קופל (לימים מפק"ל משטרת ישראל): "... הרושם של שהאנושים ברחו ורק הפיקוד נשאר ובאמת רוב האבדות (9) היו מ"מ ומכ"ב (במספר 9 קופל מיל ננראה גם חלל נסף שנרגב באוטו יוס בגורות בית סוסין). על פי שתי עדויות שונות שיתנוו בשנת 1950 על ידי החיל שמואל שטוסל, הוא נפצע במשלט בשעה 11.00 בצהרים והצלה לבסוף. הוא זכר שמקד המשולט שונך היחידה היה בחרות שמפקד המחלקה היה בחור מכפר יתזקאל שנודע לו אחר כך כי היה בין החללים. העדויות הללו במשטרת נתניה לאביב הנעדר אהרון שנון נמסרו לי על ידי היחידה לאיתור נعدורים.

תראו, תראו, וה הולכים שלשתם כאלו שם בטוחים שוו הדין האחזרנה'

היו מאומנים ודובי עברי"). זאת בעקבות זיכרונותיו של לוקסי (ברוך אורון-לקסנבורג): "חבירי וידידי, יצחק לבנה, אשר הিירתו בראשונה ב-15.5.48, היה לי שותף נאמן בעבודות על בית גיס (גיא), בית סוסין וDIR אובי, יועד להתקדם על משלט אלה⁴. מאוחר והיה מיזמי' מרד המ"מים, מילא תפקיד פיסבי, כאשר הפיקוד העולמי השינוי. לוקסי הציגו של סמל אריה דיכטר, חבר פיקודו, מישן מהאה לשאיינה בהינתן סירוב תפקיד פיקודי, היהת מהאה לשאיינה בהינתן סירוב פיקודו. כפי שאני מכין מן העדויות יצחק סבר שהחbillים (עליהם חדשם בחלוקם) אינם בעלי הכרשה מספקת ובמספר מספיק, וחוויהם יהיו בסכנה אם יצאו כך למשלט. והוא יצא עימם. הוא לא יצא כמפקד, אבל בסופו של דבר היה המפקד בשטוח. זה עלה בכמה עדויות, למשל בדברי גידי אילית (קלת הויידיאו): הוא קיבל תפקיד מן המשלט בכתב ידו של יצחק, בפתח ('משוחזר', דברי אילית) היה כתוב: '...קיבלנו כאן את כל המוניות (הכוונה היהתה על ייפ' עם תחמושת של חלחתי אלוי). אני מבין שאתה מטלים בזה באופן לא ישרא את האחוריות למקומות עלי. כਮובן שבתנאים הקיימים אין בוירה. הנה מתכבד להיות ערך הנאם יצחק'. גידי אילית לא זכר מתי בדוק קיבל את הפיקוד השמור עמו עד היום. אולי הוא נמסר לו על ידי המ"מ דירקטוריובי שאבי עשה עמו חיפוי בלילה, ואם כן, הפקת נקבע אלי כעשה ומשחו לפני נפלו. דירקטוריובי סיפר בין השאר: 'עם בוקר או רטbertorevich הסביר את המערך לדיכוי, לבנה אשר דה-פקטו קיבל את הפיקוד'. בסופו של דבר לבנה, דיכטר וחביריהם חלקו מות אכזרי. באוטו עניין קיימת עדות של קובה קרייזמן בספר 'אשר שכנו' - לנור בניהלי (1950): 'ב-9 ביוני יצא יצחק לתפקידו של המשימה. אבל - יצא אליה. הדבר משתף בכמה עדויות, כולל זו של הסמג"ד פחנס קופל, המ"מ ברוך דירקטוריובי, ועוד. עדויות לסייעת הדבר אין אותן, אבל אני סבור יצחק לא יצא מכפה' גםacakt של מהאה, בעקבות מה שנקרה מרד המ"מים (בג', על פי שמיר, 435, הם 'תבעו' יצאת למשלים עם חיילים שלוחות מחיציות

האחרון - תפישת משלט החולש כוון על פסגת "דרך ברומרה". הכוח שנitin לו לתפיסת המשלט לא היה מספיק למלא את המשימה. מתוך רגש אחריות, תבע להגביר את הכוח שnitin לו ומשלא הענה נמנע מלקלב את הפיקוד על ייחודה ויצא כאחד מעושי הפעולה. חילימ הש澈ליךחו לחזור מקרב זה מספרים, שהוא ומפקד אחר היו היחידים אשר פקדו לא לסגת ופהחו באש על האויב, אולם מיד הוכרעו על-ידי כוחו העדיף לאונישם הנסוגים. והاش שלתם שימושה בטלפון (מתועדת בטלפון וידיאו), בעדותו בסירוב בטלפון (מתועדת בטלפון וידיאו), חמישים שנה מאוחר יותר, קובה מסטר כי כאשר ניתנה ההוראה לצאת למשימה יצחק לא היה בשיטה. הוא דרכ' אחרי האנשים שכבר יצאו, פקד על קובה לשוב - והחלף אותו. הוא ביקש שאם ימות, שיובא לקבורה בכפר יחזקאל ושוחדים רבים יבואו לדיילת המשפחה (ואכן, קובה ניסה אחר כך, לדבשו, ללא הצלחה, להעביר את גופתו של יצחק לכפר יחזקאל). קובה גם סיפר על פתק שיצחק השאיר בידו אל אחד המפקדים ובו היה כתוב: 'אני בו לך על שליחתך לקרב למותם של חיילים על לא דבר'. יצחק יצא למשלט עם תחשות קשות ביוורו שעלייה העד יס רוג' (חיס שני-שנידרמן). בסירוב בטלפון סיירו קובה וסרגי באופן מיוחד את דמותו המוסרית של יצחק על רקע הוצאה להורג של שבוי כמו ימים קודם לנו (קלת הויידיאו מן הסירוב בטלפון).

לוקס ויקן אתה לוקס ויקן אתה'

הדברים הבאים, אולי יותר מכל, דחפו אותו לכתיבת הכתבה הזו: הרצון שוכרט של אנשים שנפלו כן, לעולם לא ישכח, והצורך שאנשים י賓ו עד כמה הייתה המערה כבודה. לוקסי הזכיר בזיכרונו ששהיאו 'הרגן תוך התעללות ועינויים ארבעה מהHIGH, בינוות לבנה יצחק ואריה

ובראשם עומדים ישראלים שמקודם עליהם... ובתקופה הקשה זו הצלו את ירושלים. אילו ירושלים הייתה נופלת, אני לא ידע אם הייתה לנו מודינה'. אכן, הקרב במשלט 'להה 4' היה קרבי מאוד, מפני שאנשיו הנו ממש בגוף על פורץ דרך ברורה בשלב קritis של הקמתה. ואולי הקרב במשלט, ועם הפנתן הנוכחות שם, התריעו את האובי מתקפות נוספות.

יצחק לבנה (בלינקי), בן חיה ושותואל, נולד במרחיביה בראש השנה תרפ"א. נפל בקרב על שתיחת הדרכן לירושלים - ב' בסיוון תש"ח (9)

שמות הנופלים במשלט 'להה 4' (לפי סדר א'-ב' של שם המשפחה)

דוד בן-דוד (דריו)
אריה דיכטר
דור טישLER
יצחק לבנה
אהרון לוי (נגר)
אריה ליבוביץ
חיים (הייני) ליסטן
אהרון שעון

(יוני 1948)

שיר, מעזבונו של יצחק לבנה, 1947

הַלְכָנוּ כֶּלֶגֶן וְאַם גַּעֲנוּ – בְּכִידִי,
אָחִי שָׁעֹוד טָרֵם בָּגָר. נָזְאִי הַשּׁוֹתֶק מַעֲדִי,
וְתַּבְרָ – אַחֲגָבָם שְׁלָל אַלְסָט, וַשְּׁכָנָנוּ נַגָּה
וְתַּרְ...
מַנְסָס לְאַתְּהָ מִן הַדָּרָה הָאָתָה,
רַק נְעוּרִים בָּכָו עַל מִנְתָּחִים גַּוְולָה
גַּקְשִׁים בָּאַבְּלָגָן,
לֹא דָמַעַת פְּרוֹזָות...
הַלְכָנוּ כֶּלֶגֶן – גַּנְגָּדוֹן הַיְוָה הַכֶּל:

שְׁפִים תְּכִילִים וְעַפְרָאַדְם וְלַבָּנוּ שְׁלָגָנוּ
הַלְכָנוּ כֶּלֶגֶן: אַחֲבָ וְיַחֲנָן וְנַגָּה,
מַנְסָס לְאַתְּהָ מִן הַדָּרָה הָאָתָה.
רַק נְעוּרִים בָּכָו עַל מִנְתָּחִים גַּוְולָה
גַּקְשִׁים בָּאַבְּלָגָן,
לֹא דָמַעַת פְּרוֹזָות...

וְלֹא גַּלְעִי עַיְינִס, וְנוֹאַשִּׁים, וְעַזְבִּים מִכָּל
לֹא מַחְשָׁה, וְאַמְנוֹנָה וְאַל.
דַּעֲנוּ: לְאַלְיָדָר בְּאֹתָה בְּשָׁפָם גְּלָה,
לֹא בְּסָסְן מַלְתָּנוּ זָה
גַּם קַחְתָּאוּ שְׁלָל קָרְבָּה.

הַבָּקָר יִחְנָה, טַעַף הַקְּרָבּוֹת
יַמְרֵר וְכָה רַחֲקֵי,
וְלִי זְמָה: הַכְּלָה כָּה קְלָלִיפָּס אֶת חַחְלָגָן לְמוֹת.
בְּקָרִים יִתְּכוֹן וְלִי קְרָמָה –
כָּל בָּךְ בָּרוּר אַרְזָא אֶת יָם תְּקָא.

משפחתו התגוררה בחוודשים האחרונים לחיה יצחק בנהל ביתו אמי, רבקה וצבי ליבמן (אחרי המלחמה גם הם החליפו את שם המשפחה ל'לבנה'). כאשר הגיעו בני המשפחה מכפר יחזקאל לנמלל עם הייעוה על נופלו של יצחק – בדיקת סיימו לאפות את העוגות מהתונה של מוסה עם דינקה, אחותה הצעירה של אם. החותנה הייתה עצובה. אמא לא הייתה בה כי נסעה עם הורי יצחק לענין אל הקבר הטרי. צחי זיל, בן של מוסה והדינקה נקרא על שמו של יצחק. באירועים השונים זכרו של יצחק התובונתי בשני האחים הצערירים שלנו ואחותו הנקונה, וראיתי עד כמה יצחק נגע ללבם, כמו שהוא קרוב להם. וזה מעגל נסxa.

חדרון חמישים וחמש שנים אחרונה

(הסיוור במשלט 'להה 4' ב-30.12.2002) (הסיוור במשלט 'להה 4' ב-30.12.2002) המשיר הזה (ראה הסיוור שלו בכתביה מצורפת) החיזיר אותו כמעט מעתה שנה לאחרוני. התון הענייני והמאופק של שרון, החוקר מאייתו נודדים' שהנהה את הסיוור, וركע הנוף, הפכו את הטקסטים שאספתי וריציתי במשך חודשים ארוכים למשהו מוחשי וקרוב אל הלב. ההירואיקה צאה מן הקורע בפשטות כאחת ולא מליבות. דמיוניית את הגבעות המועירות כשהן שופות, כפי שאמא ראתה אותן בהפגה ביוני 1948 וכפי שנצפינו בתצלום אויר משנת 1949. ראייתי לנגד עיני את משלט 'להה 4', כעשרים בחרום במשלט חז', בעים בתוך שיטה אובי. נשלטים על ידי אש הקומונדו המצרי מח'רבת עלייה יוטה, ומגבעה קרובה עד אחר יורה עליהם הלגיון – הצלב במרחקים של מאות מטרים בלבד. ולמטה המכ להבדות של דרכ בורמה במקום הקריטי ממולו: העבדות של יצחק הוא קלטה וידיאו המתעדת יציג כלilo יצא מן המסדרת של התמונה שהזוכה שם, ולרגע הוא היה שוב בחור יפה תאוד שמנגן במופחתת, שמחיה רוח חיים וצחוק בערבי הנורא, וגם קלאי צנום שהציגו בעין חבר לקורס מ"ט בהאגה כחבור צער מאד' 'שלכל גוף כבר היה נוקשה מרוב נגידות האדומה'. בערב האנהלל, לאחר חמישים שנה, נפתחו נסגרו מעגליים. אני וחושב פעמים רבות על האנדורטה לצר הנפלים בניהל שניי האבות של קשורים בה: האחדABA מודכי שנפל בקרב ושמו חרט עליה, והשניABA מודכי (הפסל מרדכי כפרי שנידל אונטו במסירות) שהנשכחה אותו ואת האחים באנדורטה כל כך נפלאה. אני חושב על המשפחה בכפר יחזקאל. זהו מעגל נסף. כל השנים נשמר קשור חם בין המשפחה בכפר יחזקאל והמשפחה בניהל. על מותו של יצחק נודע למשפחה בכפר יחזקאל מן העיתון, והם אלה שהביאו את הדיעת להלל. אני חושב לפעמים על סבא שמואל וסבתא חיה, והדוד שוקה (יהושע) שקוראים מודעת אבל בעיתון 'דבר' ומנסים לחשב אם יצחק לבנה הרשות שם הוא יצחק שלם, ואני חושב על השנים הארוכות והעשובות שלהם אחר כך. אני חושב גם על אמא שמעולם לא קיבל הדעה רשמית מסודרת על מות בעלה, ואני חושב גם על מעגל סמלי אחר. שמו של יצחק הוא מן השמות הראשונים החשובים באותו הנצחוה בטלרין ואלו מוסה פל שצוטט בראור ההנצחה בטלרין ואלו מוסה פל שצוטט קוודס לכט הוא שהקם את אטור ההנצחה זהה.

סיגור תעגלאם

בשנת 1998, במלאת חמישים שנה לנופלו של יצחק בקרב, אמא זימה כמה אירוויזים שיעיר בבית, המשיך ישירות לבית הקברות הזמני בגין: 'בעומדי בפניי הקברים צצו ועלו מחשבות, איך וכיצד ניסה יצחק לבנה להגן על נסיגתי מהמלכודות בבודסתן [בדרך איזוב] וכייד בעיד לא שגרתי לא שגרתי דיכטר, כאשר צעק תוך סיכון לתתגולות לאויב 'локסי היכן אתה! לוקסי היכן אתה!'. ליד הקבר עמדתי בחוסר אונים...'.

**'אדם חי כל עוד זוכרים אותו, אפילו אם הוא מת ליפוי חמישים שנה... ווד אין זוכרים אותו
(נהמן וזקנמן גבש על יצחק ברוב בניהל)**

דבריו אלה על מהות הזיכרון הדוגשו אז בדברי מוסה פל שזכיר על יצחק, אבל מוסה גם זכר את העולים החדשים והאחים: '...שבעאים אונשיים שיודו לא יודעים איפה זה ירושלים ולא יודעים להפעיל נשך, וווצאים להציג את ירושלים וההעשרה הראשון והאחרון שלם על ארמות ישראל. זה סמלי מאד לאוול של העם היהודי,

យאים לתרום חיילתנו לחיל השריון

אנשי אלתא שולחים

ברכת שלום ובטחון
למשפחה חיל השריון

אלתא מטראקוט בטיחות

חברה בת של התעשייה האווירית לישראל בע"מ

חרשות. פתרונות. שירות.

רכבת מטרות
זגדות אש

מערכות הגנה
והגנה עצמית

התרעה
מודיעין, תצפית
מקדמת וושאיב
וכיוון

בונים ביטחון לייעראל

**רפאֵל מברכת את חיל השריון
בברכת המשך שותפות ועשייה
למען ביטחון מדינת ישראל**

דרשת כפנית אפסטיי כטיפה טרי"

בחזית הצורך המבצעי נוחות הדעת הטכנולוגי

בקטו אונטנו באתר האינטרנט
www.rafael.co.il

קורבי זהה

סגן הדס אלקובי, מ"פ בקורס מדריכות שריון לא מתעיף לדאג. התחליה גיבוש טיס, התגיעה לקורס מדריכות שריון, יצא לנצחונה, עברה לח"ד, חזקה לטగ'ל בקורס הקצינות ועובד מפקחת על קורס מדריכות שריון בביבסל"ש. "אני לא מתכוננת קרידיה צבאית, אם יש תפקיד שמצוין חן בעני ומתחאים לאופי שלי, אז סבבה, היא מסבירה. מה הלאה? "אני לא יודעת, אני אעדכן אתכם", היא מבטיחה, אבל החירות מסגיר והבל ...

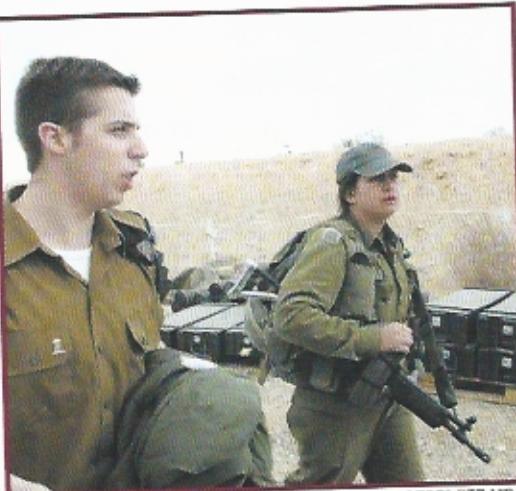
סמל דורון בר-גיל

שונה, אני מנהלת תרג'il של טנקיים, יושבת במגדל הצפית ויישרבה טנקים חדשים ויריים ואטה נתן את הפיקורות. אני זוכרת שבמוחו הראשון שליל, לפני מטווה ותוחים, הייתה צריכה לתת להם פקודה שהם יכולים להתחילה לירוט ולרגע נאלמתי דום כי לא יכולתי להבין שכרגע אני נותרת פקדות לירוי טנקיים. זאת אחריות ענקית וממש ממש התרגשתי מזה ועוד היום מתרשת דבריים אלה, זה תפקיד אדריך."

אבל כנראה שהוא עדין לא התיעיפה. "אתמול הייתי בראין להמשיך בתפקיד מ"פ בקורס קצינות, אני לא יerdeת, אין איזשהו רצון מוסיום להמשיך בצבא... פשוט כל פעם אני מוצאת את עצמי עוברת לתפקיד אחר ונחנית ממנה. וזה שמעלי תפקידי מועלה ואחד התפקידים יותר טובים, אם לא הכל טוב שיכל להיות ביה"ש. אמנם זה עדין מ"פיה, אבל מ"פיה של קורס קצינות זה ממש לא אותו הדבר. נראה מה יהיה... לא יודעת, אני אעדכן אתכם..."

מנחת את ההבשרה

היום של הדס מתחילה בסביבות 5-6 בלילה. "חוון וממש קר כאן בשעות אלה. את כל הקורס, כל הל"ז שלו לשעות, אני בונה לפניה המהווה, ככלומר, שגם בעוד שבועיים אני אתחילה המחוור הבא זהה ממש לקחת את היום הראשון של הקורס עד היום האחרון ומדבר באربעה וחמשים, ובנותאות את הל"ז שעה שעיה. מעבר לזה, מי שמריץ פה את ההכשרה אלו הפט"קים. הפלוגה מוחולקת לאربעה מפקדים. לכל צוות יש מפקד אישי ומדריכת צפ"ה. מפקד אישיש שהוא מקצועית ומלווה ואחריא על הטנקים, ומדריכת צפ"ה שmapsתפתה את הדריכה כי בסופו של דבר הן הולכות להיות מדריכות. חוץ זה יש 2 פ"פיות, משה"ד, רס"פ,

גן הדס והמתบท דוחן בר-גיל

ואתה הופך אותה לקיןינה. סיוף שהוא אדריך. במחזור השני היפה הדס למפקdot מחלקה. לאחר מילוי התפקיד, השחרור נואה קרוב מותמיד אבל אז התפונה תפקיד מ"פ קמד' שריון והדס חורה לחיקו של חיל השריון. היום (నכון לכתיבת שורות אלה) הוא נמצאת בשיאו של המחוור השני. "הגעתי לסיורים לתפקיד שłów מהחוור השני. התחלתי בגאנוטס. עשיתי מהחוור אחד ועכשיי אני בשלב מוקדם של המחוור השני. חוץ מזה יש לי עוד מהחוור אחד. היה ממש שונה להגיע לתפקיד כי פתאום, בתור מ"פ אני חונכת סגל, אני מסכלה על החיליות אני נוכתת אך אני הייתי. הקמ"ד היא תקופה מאוד קשה והם ארבעה חדשנים ראשונים ויש מהשמעה בשמיים וכל הסגל מורכב מבנים וגם לי הוא משוח מיוחד ושונה כי עד עכשיי עבדתי עם בניו. מעבר לה, צריך לזכור שמדובר בהלחמים ואני יכולה גם להגיד שאופי המשימות

לאט לאט, בלי שנשים לב, מתגברות המהפהча הנשית בצבא. היום חילית היא לא בהכרח פקידה, ואם יש לה הניטמות המותאמים וביעקר המוטיבציה, היא יכולה למצוא עצמה מפטרלת בשיטים או ברכזיות עצה. חיל-השריון, מכורה היחתו חיל המבוסס על אותה אינטימיות של אברעה אושן צוות בתקן טנק אחד, לא יכול לתת מענה מושלם לשילוב הבנות בחימה השופטת אבל מסתבר שגם בשירין יכולות בנות לעבור מסלול הקשרה שככל מוטווים, מסעות, תפואל טנקים, ווועטים אל תוך הלילה - קורס מדריכות שריון.

אחריות נקית

סגן הדס אלקובי (21) היא כנראה דוגמה מודוד מוצלח לשילוב זהה. הדס התגיעה לצבא בדצמבר 1999 לאחר שפרשה מגיבוש הטיס, מתהן התחששה שתיסיס הוא לא רצונה, והתגייסה דרך איתור קדס צבאי לקורס מדריכות שריון (קמ"ד). היא שובצה כמדריכת שריון בבית ספר לשריון ולאחר ארבעה חודשים יצאה ל凱ונה. לאחר קורס הקצינות שובצה להיות קנית רות"ק בביבסל"מ"ח - בית הספר למכ"ים, אולם בניגוד להתחלת בשריון, עברה לח"י. זה גיוון מודחים, היה לי גם ממש קשה בהתחלה, כי בסך הכל באתי מהיל השריון אבל למדותי שידע מכך וזה משחו שהוא יכול לרכוש ואם אתה קצין טוב ואם אתה ידע לפקד, להוביל, לנתק - אז מסתדר, זהה הרבה יותר חשוב מאשר ידע מקצוע". לאחר שבעה- שבועות חדשניים של תפקיד זהה הגיעו לקורס קצינות אבל הפעם בתור מפקדת צוות. "זה משחו שימוש רצית", היא מסבירה "אני מאמין בהינה וחיבור בנות לקצונה. עשיתי את זה מכל הלב. זה תענו לראות שאתה מקבל מישיה שהוא בסך הכל חילית

אחוות'

מוסומות, אבל מול הסגל – הסגל דורך הרבה
עבודה. אני חושבת שאיפלו להיכנס בשבוע הבא,
כשהחילופי כבר מעבירו שיעורים, דרוש לפט
להעלות להן את הדף, פתאום להכניס ולראות
חילופי שהגיעו לקמ"ד ולא היה לה מושג איך
לעמוד מול הקול, ופתאום היא מעביר שיעור במו

ואני, באחריותי כמובן לנחל את ההכשרה ולהנץ את הבנות ואת הסגל. כל אימון וכל תרגיל הוא באחריותי, החל מבניית התרגיל ועד תרגול מקצוע ובטיחות. צריך להקפיד ששם דבר לא קורה לחילופי. סה"כ יש לי כאן 45 חיילות, כל אחת עם החיים הכילדרם שיש לה, וההרים שלה, אתה פוד שמשהו יקרה לנו כי בגול הכל עלי, נכן שיש לך עוד סגל, אבל אני ראש הסגל ואתה לא יכול להסתכל אחריה. מדובר בהרבה הרבה אחריות, הרבה ודואז כי תמיד קיים האבול הדק הזה עד כמה אתה יכול להתקרב ולעשות את הדברים בעצמן, לעומת מה חנן. המעבר ממק"ץ לדוגמה, למ"פ' הוא מעבר מאוד גובל. עד עכשוי אני עבדתי שירות צבאי ההיילי ועכשוי אני עבדתי מול סגל. אני משחדלת שהגעעה שלי בחילות תהיה כמו שהיא קרובנה, אני מעבירה כמה שיטות שיעורים שייכרי אותה, זה מאד חשוב לי. אני זוצעת להסביר שביחס למ"פ' של בנים, הם רואות אותה הרבה יותר. אבל ייחד עם זאת, אני לא יכולה להעביר את הלו"ז ומסדרי ההשכלה, את זה המפקדים עושים. זה לנשות דרכן אנשים אחרים להשפיע על החילופים. מה זה דROUT? הרבה התמודדות, הרבה הקרבה, אפילו הדברים הטכניים של שינה אוכל ותנאים... חוץ מזה שאני מרצה הclerosis, אז אולי טאני קבינה בתיקן סוף ושלוש שנים ושלושה חוותושים בעבא, אתה כמו טירון באיזשהו מובן, כי אתה עושה את הדברים שוב ושוב אתה קם מוקדם, ואני עושה שבתו, וכשאתה ייצא אתה יזא נזא נאה, ואתה הולך למסעות וזה אותם דברים כי אתה חי בהכשרה. זו דורת הרבה כת, כי כשאתה הראש לא תמיד יש מישחו שמתאריך שמנגה ווונט, ונדרגות בבורות המרחק הוא גדול וזה לא כמו משהו מאד קרובה לסגל שלי אישית מול החילות, כי הן בחריזוני, מכורחה היידי מ"פ מסתכלות על בזרה

בן חזק ששורר

איה היישגום, ואז כל אחד שאמור מילא מיותרות סותם את הפה ובזה אתה קונה את עצמן, פשוט ככה. המראת החיצוני – לעפעמים נכווין, ברגע הראשוני, אבל זה עבר, אני כבר לא מושורת מזה יותר מדי. למה לחייבת שפה שווה לכלת להיות מעין 'סמי' לוחמות' ומצד שני לא לכלת להיות פקידה בקרה ולסייע כל יום בחמש, מה הדילמות שעוברות גם אצלך וגם אצל החילוות?

קודם כל, אם החבר רציני הוא ייחכה... אז נכון להחומר. יירדו הרבה תפקידי הלחומים לבנות, והוא הרבה שפעם היו מתייחסות לה'ש' (יחידות שדה) לטובת לוחמות, כי היח'ש זה נשבע פעמי'ה כי שיש לבנות אלה שהלחות ללחומות הן לאו דוקא אלו שהולכות ליח'ש, זה לאו דוקא אותה אוכלוסייה. יש לבנות, שמה לעשות, היכלות הפיזיות שלן היא מוגבלת, אך יש להן ראש מבירק על הכתפיים, רצון ויכולת להרעליל, אז למה לא. אני חשבתי שהיח'ש וקמ"ד שירון הם איזה שהוא עמק השווה, פשרה טובה באמצע, ושרה טובה מאוד, כי אתה בא ועשה הקשר מאוד מאד משמעותית, לחים ולא רק לצבאי, כי זה גם עניין של איך החילום מסתכלים על מדרית שידון, אולי זהה הין חיכון, הם עוברים טריוונת קשה עם מפקדים, ודים טאנט. פתאום מגיעה להם בחורה מקסימה עם חיקון, עם הדגמה, עם כיף, עם אווירה טוביה, הם רואים בה יותר מנדרכה, הם מעדיכים אותה מקטיעות וגם היא מעבירה להם את החומר הרבה יותר בכיף ושייש לך כל הרבה השפעה אם אתה מעביר אותה בכיוון חיבוי, אתה מרגיש מאד תורם. להיות לחמות זה איזשהו טיפוק, אני לא הייתי, אני לא יודעת. אבל אני חשבתי שהיח'ש יכול פונה לאוכלוסייה מאוד גדולה. מי שמנגינה ליח'ש צריכה נתנות מאוד גבויים. לחותם, זאת לאו דוקא מי שעונה לדרישות האלה. אם אני מסתכלת על נתונים של קב"א, או הקב"א פה היא מינימום 53. לחותם צריכה הרבה דברים אבל לאו דוקא נתונים כאלה של איכות. אם מישוה מותאם למסיקום שהוא יכול ונתון את המקסימים זה מבחןני שירות ממשועורי אפילו שזה יהיה".

בונת בנק? נראה לי קשה, לא?

הدس מצטרפת לדעתו של קשנ"ר, שבנות, מוקמן לא בענוה. "אני לא כל כך חשובה שזה אפשטי, מארב ארטישוק, מארב בליליה, 72 שנות סגנו, אתה אוכל, אתה עושה הכל בנק, לי באופן אישי וזה נראה קשה. עם כל המעמד, עם כל התפקיד, אני לא חשובה שאני כל יכול. מי שרווצה לנסות וויה לה את הרכח – בשמהה".

איך מתיחסים בקמ"ד לפגעים בטנקים? לצעיר, הינו לא מעט, להורי מוטיבציה זה לא מוריד. וזה כאב, כמו כל פיגוע. לעפעמים זה בטח מעלה חשיבות.

ען הדס אקקובי - השופוה בצריך ובבהזות

בטנקים, ובוסףו של דבר זה מוכיה את עצמו אתה צריך לעבוד על כל הדברים בצורה מאוד מאוד קשה. לא קשה להיות מפקדת בצבא מצ'ואיסטי, את עובדת עם דרגי פיקוד שרובם בנימין? כן זה קשה...

אפשרית, אולי אפשרית מתקנת? לא מתקנת בכלל, אני יכולה להגיד לך שאני מ"פ קזונה הייתה לי בזרה אבל בחום לא השבתי שאני אליה מ"פ". היא מסבירה. "אין ספק שכשתוי הרבה יותר ביטחון וכשאתה נמצא במרכז הצבאי אתה מקבל נקודה מסוימת אבל באופן עקרוני רק דברים התיחסו, זה לא שואורים לי, הדים, אנחנו לא מזמינים אותן".

אין ההרגשה לעבד עם סגל שהם בנים, לחומם? אתה מואוד צריך להוכיח את עצמך, כי טקסטית אני לאו גם לא לחותם ולא עברתי צמ"פ ואימון ברמה. ואם כמפקדת מחלקה בקורס קצינות, המפק"ץויות האחרות קיבלו אותו היכי בהרוכה כי הימי קצינה מפק"ץית ורק לומדים פונגי, אז פה מוכיה את עצמן כמפקדת טובה כאחת שחוובת שיודעת להזות בטיעויות. אני לא מתיימרת להיות יותר מקטיעות מהם, אני לא עברתי מסלול, אם התייחס עוברת מסלול אין סיבה שלא היתי מושם, אבל לא עברתי. אז מקטיעות על טנקים כמה שאני יכולה אני כן, הבטיחות היא עדין על, ביתית הדריללים, פיקוד, ניהול זה עדין עלי. הרבה פעמים אני שואלת אותן ומתייחסת איתם לגבי הטנקים, ואני שוחבת שזה מוערך מבחןיהם, כי לדעת לבוא ושלזל זה בסדרה. וזה שאני קצינה ואני הרבה יותר זן מכל אחד מהם בצבא לא הופר אותו למומוזית

מודrica מנוסה – זה הסיפור הכי גדול זה מה שנoston לך את הכוח להמשך.

את לא מרגישה שאתה מפסידה משה מהאזורות?

תראה, חבר שלי הוא גם בצבא ואני מאמין שהוא מאוד מקל. גם הוא הולך להיות מ"פ ובדרך כל זה הולך ביחס. כן, זה מאוד קשה. יש לי חברות שהתגייסו איתי והווים אז אחרי טויל והתחילה כבר למדוח. ואני חזרה הביתה ואומרת 'וואו!', כמה חסר לי וזהו רק להנוף שלhn והן מתחילה ללמידה ואני גם מתחילה ללמידה... זה לא אני רואה את עצמי נצח בצבא. החסתכלות היא בכל אחרת... אני גם רואה להתעסק בלמידה ולשכת על הדשא עם הסטודנטים ורוק לקרוא כל היום זה חסר לי מאוד אבל גם לפחות מוצאת את עצמי כאיו מדברת אינתן והן לא כל כך מבינות על מה אני מדברת ואני מבינה שהן לא עוסקות בשום דבר ממשועורי באמת... ואני מבינה מה ממשועורי מה שאני עשו. אני לא יכולה להגיד שזה תמיד קל, ויש שבועות שאתה מפותץ בעומס והמון דברים על הראש ואני אומר: 'ז'י! הכתפים שלי כבר לא יכולות להכיל את הכל, אני יכול בת 21 וחצי ואני מתחASKת עם דברים... אבל אני בנadam שתמיד התעסק עם דברים רציניים, שיטויות זה לא בשביili. אני מאמין שלפעמים אני מתלוננת בפני עצמי אבל אני חשבתי שהוא בלבתי נמנע...".

אפליה מתקנת? ממש לא

לא היה לא חשוב שהיא השתנתה. "מואוד ומתמיד מ'שכHIR אותו אמר שברור שאני מגיע לפה... קזונה הייתה לי בזרה אבל בחום לא השבתי שאני אליה מ"פ". היא מסבירה. "אין ספק שכשתוי הרבה יותר ביטחון וכשאתה נמצא במרכז הצבאי אתה מקבל נקודה מסוימת אבל באופן עקרוני רק דברים התיחסו, זה לא שוארים לי, הדים, אנחנו לא מזמינים אותן".

אין ההרגשה לעבד עם סגל שהם בנים, לחומם? אתה מואוד צריך להוכיח את עצמך, כי טקסטית אני לאו גם לא לחותם ולא עברתי צמ"פ ואימון ברמה. ואם כמפקדת מחלקה בקורס קצינות, המפק"ץויות האחרות קיבלו אותו היכי בהרוכה כי הימי קצינה מפק"ץית ורק לומדים פונגי, אז פה מוכיה את עצמן כמפקדת טובה כאחת שחוובת שיודעת להזות בטיעויות. אני לא מתיימרת להיות יותר מקטיעות מהם, אני לא עברתי מסלול, אם התייחס עוברת מסלול אין סיבה שלא היתי מושם, אבל לא עברתי. אז מקטיעות על טנקים כמה שאני יכולה אני כן, הבטיחות היא עדין על, ביתית הדריללים, פיקוד, ניהול זה עדין עלי. הרבה פעמים אני שואלת אותן ומתייחסת איתם לגבי הטנקים, ואני שוחבת שזה מוערך מבחןיהם, כי לדעת לבוא ושלזל זה בסדרה. וזה שאני קצינה ואני הרבה יותר זן מכל אחד מהם בצבא לא הופר אותו למומוזית

אותו כמה שיותר מיוחד, לעמוד מול דברים שאלה לא נתקל בהם בשום מקום אחר. אין יותר בנות שירות בטנקים באזרחות, אין יותר בנות שנוהגות בטנקים, שעשו תרגולות על הטנקים, הן עושות פה דברים מדהימים, באמת. זה קשה זהה דרוש הרבה, באים, נהנים, לומדים ומחזקים הרבה. עושים תפקיד משמעוני, עובדים פה עם אנשים שהם אחלה חבר'ת, חברה של שירון הם חילימ טוביים ואיכותיים. היכר לעמוד בכך מה אבעיטים חילימ שמרותקים אלקין. מעבר לזה שאתה גם גורם להרבה אנשים הנאה, אתה מספק בטירוף מעצמך. אני מלאניה על זה בחום אני גם לא חשוכת שאחרי מדריכת השירות של הסטיטס אבל זאת בהחלט התחלת שהיא יפה.

לחיליות של עכשו – הפלוגה הנדרת, בנonta' איקוטיות, אני מאד גאה בהן ואני מסתכלת על כל אהבת ואני מאד רוצה לראות אותה קדימה. אני חושבת שכן נתונים את המקסימום, שייתנו, ישקיעו וייננו. הן גם מאד אופטימיותthon ותנ' מפז' רואות את החוויה. אני מקווה שהה ייד לדון אחרי הקמ"ץ, אני חושבת שהן יכולות להוביל גם אחריהן למקומות טובים. הן מעניות, הן מרתוקות, הן בנות פשוט טובות ואני שמה ומרגשיה טוב שהיה לחלק לחנן ולהנגן אותן ושאני לא אתחרט על שם דבר. אין לי ספק שהן יכולות להמשיך לחן אחריהם.

פחות להתמודד איתו ולהזקק ממנו. אך המוטיבציה של הבנות? גבורה מאוד. הקורס הוא התנדבותי, אם אתה לא רוצה, אתה לא כאן. ומישיה שמקבלת לבטים תנ' כדי הקורס – זה קורה הרבה – כי מוטיבציה, מוטיבציה, הכל טוב ויפה, אתה מתחילה לעשות את הדברים והכל קשה, כי מתגעגעות לאמא, מתגעגעות לחבר, לכלם. לפחות מזמן זה אמרותה שהן לא יודעת אם הן רוצחות להמשיך פה, לפחות מזמן זה אמרה. מישיה שבסוף של דבר לא רוצה להיות פה – לא נשארת פה ומישיה שונשארת פה מחובבת כל, אבל המוטיבציה מאד מודגה. יש אפילו מקרים שערוך למתן את המוטיבציה כי זה לrox ולא להסתכל קדימה ורגע, חci שנייה... הלוואי שרך עם מקרים אלה נצטרך להתמודד" מה את מסורת לחיליות שלך ולמלש" ביתו שעומדות בפני הדילמה לא להתגשים או שלהתגשים לשירות עופפי?

טוב, אני חושבת שבתקופה הצבעא חביבים להרגיש צבעא. ולהרגיש צבעא זה להיות חלק מערכות וסבירה. דברים אינם לא חווים פה לא חווים בשום מקום. התקופה הזו היא מיחודה לטוב ולרע. החוויש העצמאוות, היכף היה תמיד. גם אני לפחות מפז' הארו', אין היה מתאים שבוע רגילה, רק להסתלבט. אחרי יומיים אני לא אמצע את עצמי. באופן עקרוני בשנתיים שירות של בנות, צריך להשתדל לעשות

הן שומעות סיפור של גדור 'אדט' בדונית והן מבינות שהഗדור היה שם פעם שנייה בכו וכמה הם משקיעים וכמה הם גותרים מעצם. ואירוע כזה שובר פולגה מעבר לכל אחד אחר. נתונים את ההתייחסות, מעברים להן את המתפקידים המڪוציאים שהיו שם. זה מאוד מחבר אוטון גם על השם הזה לא מורד להן את המוטיבציה, אלא רק מעלה. זה לא פוגע באיך שאחננו מוסתכלים על הטנקים, אני עדי רואה טנקים כאחד הדברים הייתו חזקים ומשמעותיים שיש לנו בצבא, מה לעשו, האובי הוא לא טיפש, והוא גם לומד להחכים את עצמו אבל לומדים להתמודד איתו.

אבל מعيشת שכורה פיגוע, מה ההתייחסות?
מעבירים להן את התפקידים שמופיצים ברמות שלגון. אם יש איזה סרטונים – אז כמובן. אני יכול להגיד שיש איזה חלק בקורס שאנו חנו ל Kohanim אותם לסייעם בכל מי ששייטו שרין. בקורס הקודם היוו בגדור סופה של חוויה 188 ברמת הגולן וזה גודד שספג הרבה אבדות. היה לנו שם פאנל עם חילק מהפלוגה והם כל הזמן הראו לנו סרט שhn שעשו על הפלוגה שבסוףו כלן היו עס גורן חנק וזה מאוד מחזק. הן יצאו משיחות כללה והן אומרות – ברורו ליה מה אני פה, אם לא היה ברור לי עד עכשו. אני אשכח אם לא יהיה ככלים כדי לחזק אותן אבל ברגע שדבר כזה קרה, ואני לנו אפשרות למנוע אותן, אז צריך

מג'ל בUCHON בע"מ

אל תנתן להם להתקרב כל כך!

מג'ל מערכות בטחון הינה החברה המובילת כבר יותר משלושים שנים, בפיתוח, ייצור ושיווק מערכות הגנה היקפיות ממוחשבות וモתקמות, אשר באופן אוטומטי מתריעות ומצהות אופי ומייקום של ניסיונות חדרה. לשטח מוגן.

למג'ל מגוון גדול של מערכות אשר מותקנות ביותר מ-50 מדינות בעולם, ואשר נסעו בשטח מזה שנין ונמצאו אמינוות מאד, עם רמת התראות שווה מצערית ורמת גילוי גבוהה ביותר.

מג'ל מציעה פתרונות אבטחה כוללים לשדות תעופה, מפעלים תעשייתיים, תחנות כח, בתים סוחרים, גבולות ומתקנים אחרים בעלי רגישות ביולוגית גבוהה.

קרוב? יותר מדי קרוב!

אָדָּנָה קַשְׁתָּה?

ניסיתם פעם לחתור לעיור אין נראית קשתה כן בערך אני הרגיש בכל פעם שניי חתבקש לתאר את תוכנית הלימודים בחכלה לביטחון לאומי לנושר (הבל"ל). זו הפעם השלישית שאנו זוכים לקבל הקום של כבוד בבריטאון "שריון", אולם זו הפעם הראשונה שבה התבקשנו לאחוזה בקולחוט

תומר בן שם – מנהל מליל

הבטחון הלאומי ופיתוח מנהיגות". האם המטרה מושגנת? ובכן, אנו מאמינים כי משנה לשנה מתרחבים מעגלי המעורבות, אם כי הדרך עוד ארוכה. ראשית, לא אפשר לדוד את המוטיבציה למעורבות, לא כל שכן כאשר מדובר בנוער שאמור לשים את מעורבותו המזופת בהמשך דרכו הצבאית והازורה. מוניטונים וראשוניים של חטיבת תכנון ומוחקר באכ"א עולה כי הבניית תרומות לשירות משמעוני בצה"ל. נזדקק לעוד שנתיים – שלוש כדי לבחון לאשרה את התפלגות השירות של בוגרי המוחזרים הקודמים בהשוואה לבני גילם.

ואם בענייני בוגרים עסוקין, הינה דברים שכטבו בוגרי המכלה במקتابיהם לעיתון המכילות הראשונות, שראה אור בעמוד המכובד של טקס סיום שנת הלימודים הנוכחית באתר י"ד לשוריון" בלטרון.

דורו, רקע בחיל האויר כתוב: "...המכילה תרומה לי רשות. הפכתי לאדם משכלי יותר ואני יותר לשוב אבוטו. בתפקידי בצה"ל אני נדרש לידע רב בתחוםים שונים ומגוונים הקשורים למדיינת ישראל ולהעכרת המצב הנוכחי והמכילה תרומה לי רשות בתום זה".

שי חזקי, כתוב גלי"ץ בשתחים, תיאר במקtabיו את הסיטואציה הבאה: "אחר צהרים בג'יפ, בכניסה לאזור המוקטעה ברמאללה. עראפתה ספרן בלבשתו, לכל הנראה, 100 מ' מאיינו. 'כמה תושבים יש ברמאללה?', אני שואל. 'יודהר מ-100,000. מדהים, לא?' עונה המג'ד. 'בהחלט', אני עונה. יש חוקרים שאומרים שעוד עשר אלף לא נהיהפה רובה'. כן, זו התיאוריה של פרופ' ארנון סופר. אני למדתי אצלם במיליל, אבל Maiyah אתה מכיר את זה? הוא שואל. 'המבליל', אני עונה. מה אתה, ר'ט? סטן? פתחו את המבליל גם לחילים בסדר ולא הודיעו לנו? צוחק המג'ד. 'משהו כזה', אני עונה. אני בוגר של המבליל לנוער. שנתיים

נżeli זאת. לדעת, אחת המטרות שאחות צרכי לשיטים לעצמכם היא חזוק הקשר בין המכילות, תוך יצירת בניית מכללת רמת-ג'ן לאירועים הכלל-מכלתיים... למכללות יש חלק עצום במי אני, בבחינת 'הילך זו ולא פר'. בדרך כלל, כשאני נתקל בקשישים מכל סוג – החלות ממשותיות, קשיים בירוקרטים, תכנון פעילות עתידית וכיו"ב – אני פונה ללא היסוס לתלמידים ותמיד יוצא נשכר. גם הפעם אתחל בדבריה של לי, בוגרת ומצחינת המחוור האחרון, מתוק נאות ברכה שנשאה השנה, בשם הבוגרים, בטקס הסיום

המוסרטבי באטר "ד לשוריון" בלטרון:

"...שנתנים חיליתי לערב הזה, קיבל את התעודה ואת סיכת הבוגרים. פתאום עכšíין, כל זה, נפלא כל شيء, מותגdem עלמות העבודה שהפסקי להוות תלמידת המכילה. אני רוצה לשוב ולהיות תלמידה, להינות מהריצאות מורתקות, מאורירה מקסימה ומהשהייה בחברת אנשים, שככל אחד מהם מיחוץ ושונה וכל אחד מהם השאיר בי חותם. לכן, כשאר הבוגרים אשוב לבקר, אעזוז לערף אנשים חדשים למשפחה זו, ואשמר על קשר עם האנשים. זה עדין לא מספק אותי. אני מKENAH בכל אחד ואחת תלמידי השנה הריאונה שישוביםפה, חלוקם אפילו אינם מודעים לחישיבות ניכחותם בתכניות בשם הבוגרים, אני מואחלת לכל אותם תלמידים שנה נוספת של עניין והאהה, גיבוש, השכלה ועשייה.

בשנה זו קרו כמה דברים שמאוד הוועילו למכללות, ונחנתי לקחת בהם חלק, ביןיהם הקמת הפורום והarter, הפקת העיתון ופעילות נוספת. אני מקווה שבחשנה הבאה ימשיכו תלמידי השנה הראשונה, חד עם התלמידים שעוזרו יבואו, לפחות את המכללות ואת הדברים הללו, וליזום דברים נוספים. יש לכם ליווי של מנהלים ממשאים בכם,

סיכה טג'ר המכילה לכטדרם לאמד לנוער

למי שקרא בין השיטין, בדרכה של לי מוקפים רבים מצבעי הקשת של המבליל. הרצון להיות חלק מהענין, האוירה, החברים, המרצים ובעיקר – תחושה של בית. לב לביה של המבליל היא, להערכתי, המעורבות. מטרת התוכנית היא "הגברת המוטיבציה בקשר בני הנוער למעורבות בנושאים

המכללה לבטוחו לאומי לנוער

הלוגו של מבל"ל

פעמים קורן ענבר לעידוד המחקר בושא הטורו. עבדות של ליאור עסקה בנושא "האינטיפאדה ב-87"- נגרם להיפיכתו של החמאס מארגון דתי לארגון טרור".

בשנה הבאה נתחיל בפרויקט ניסיוני, המשלב את תוכנית הלימודים במכללה עם

לימורי האזרחות, ומה הלאה?

ככן להיום התוכנית מופעלת על ידי מהח'ת א", בראשותה של גב' אורלי פרומן, מנהלת המחו. מפקח המחו, מושוואל גروس, וצוות ההיגייני הביאו לביסוס מעמדת של התוכנית וליצירת פרישה מהחוית ותבנית פעילות מוצלחת היוסלה להוות מודל לביצוע, גם במחוות אחרים של משרד החינוך בארץ. עתה נווח רק לשכנע את הנהלת המשרד כי המבל"ל יכולת וצרכיה להיות אחת מתוכניות הדגל

של מערכת החינוך ופה שעה אחת קודה. רוצים לדעת עוד? היכנסו לאתר החדש של רשות המכללות לביטחון לאומי לנוער, בכתובת: mabial.ejb.net. נמצא אפשר גם להצעור ל"דיזי המבל"ל", ולקבל סיוכמי הרצאות, הזמנת לטקסי יומי עיון, עדכונים וביקור – אפשרות להכיר, לתמוך ולהשפי.

* המכללה לביטחון לאומי לנוער הינה תכנית לימודים שהוקמה לפניהם ארבע שנים, ביוזמתו של ד"ר יוסי לוי, מנהל לשעבר של מהח'ת א' במשרד החינוך ומופעלת כויס בוגביה של מהח'ת א'. התכנית מיועדת לתלמידי י"י"ב העוברים סדרה של מפגשים שבועיים (הרצאות, פעילותות סדורה וסדראות), בمسلسل לימודיים זו-שנה, המקיים את מכלול היבטים של המשג' הרחב – ביטחון לאומי. מטרת התוכנית – להציג את המשג' הביטחון הלאומי, התלמידים, למעורבות בנושאי הביטחון הלאומי, לפתח הבנה מעמיקה של תהליכי מדיניות, חבורתיים וצבאיים, גמיזעה בפרט ומצוור והזיכון בכלל ולטפח מניגיות עוצמתית בקרב בני נוער.

למודים, יש נקודות לתואן, ואפלוי סיכת בוגרים' אמרתי, מל'א בחישיבות עצמית אופיינית... פרט להחשה הנפלה שביכולת تحت תשובה לאלו, שוג אני מכיר את עקרונות תורה הליחימה של צה"ל, אני נערז הרבה בידע שוכשתי במכלה.

ההיכרות עם הסכמי השלום, עם שירותו המודיעין היישאים והווים ועם מלכותו ישראל מס'יעת מאד. הידע שצברתי במכללה ובזכותהאפשר הרבה פעמים לשאל את השאלות הנכונות במסיבות עיתונאים וגם לאזר את האומץ לשאול כשאני פשוט לא ידע, אם הוא עם ראש מועצת י"ע, בגין

עם מה"ט או בתדריך עם אלף הפיקוד". תוכנית הלימודים במכללה מאופיינית, בין השאר, גם בקשר המשמעותי שיש לה עם גופים חיצוניים הרואים בה תוכנית ממשמעותית שיש לקדמה. להלן רשימה חלקית:

■ראשית, עמותת "יד לשוריין", ומנכ"ל העמותה, תא"ל (מיל') משה ענבר, שמצאו לנכון לאמץ את המבל"ל ולארח, זו השנה השלישית, את טקס הסיום הארץ.

■הצבא מלווה את התוכנית מראשית דרכה ושותף בצוות ההיגיינו של הרשות. רח"ט תומך"א, תא"לABI זמיר, והוא במבל"ל תוכנית התורמת לשירות תלמיד מקירינה בטיחון על סביבתו ומהווה נכס אסטרטגי ודרך לגיבוש החברה הישראלית בכל ובני הנוער בפרט, לקרואת האתגרים המורכבים של העומדים בפינוי".

קבוצת המחבר של המבל"ל מונה השנה שמונה-עשר תלמידים וכובעים עברות מחקר העוסקות ביביטים שונים של הביטחון הלאומי, כגון: ביטחון המדינה מوالויות הפרס, הטרו אסטרטגי הכרעה, יחס ישראל-ארה"ב, היזאה מלכון ועוד. כשר ההתהע שיל מושג הרטה, הקמת חיל השירותים, בין השאר, זכתה עבorth של ליאור או"ב, תלמיד המכללה בתל-אביב, במלגת לימודים יוקרתית

עלמה גזית וועוד. ■האלוף יפתח רון-טל מכבד בוגריוו אט טקס הסיום, הנערך מדי שנה באתר "יד לשוריין" בלטרון. ■ביה"ט למ>rשל במרכו והין-THON מלחמת בחרצליה, מכיר בתוכנית כקורס חלופי, לצורך לימודים במרכז, ומעניק לבוגרים נקודות זכות אקדמיות.

ASHOT-CHIL (חימוש)

מי שחשב שחיל שדרון הוא חיל גברי, יעשה טוב אם יחשוב בשנית, מי שחשב שחיל חימוש הוא חיל גברי, יctrיך גם הוא לעשות חשיבה מחדש. 5 חילות משלמות בחימושניקיות בבית הספר לשדרון ומתusalem מדי יום יום בטיפול ביטנקיים. משביז? "יש ימים ויש ימים.. תלוי אין קמים בבוקר..."

דורון בר-גיא

הבנות שונן והסבת הכוח האנושית לצידה של הדיבת והכוונה של המזק, מיטן: זובי רותם פגן,
רביש נועה נלחנן, רביש לי איזידר, רביש סיגון אנטופטל, רביש עירית סוטב

בלי לחפשיק" מפתיעה אותו רינת. זה שידעו מה זה אמור, אז אמרנו יאללה, בא נסנה" מסבירה נועה. "רוב התשובות שאנו קיבלו" מסבירה ליל, "היי' וואי מגניב" אבל השאלה הבאה שבאה מיד אחראית הייתה – מה הקשר, איך הגיעו לו, מה

החשיבות משותה בחימושניקיות לכל דבר בבסיס השדרון – ביסל"ש. רובן ככל קיבלו את הבשורה ששיטשו כמש"קיות חיטוש רק ביום הגויס, אבל מסתבר שכלי לא היה תשובת הפתע הראשונית שלהם. "אני ברכל צחקתי

סיגון (חמשית-צריח – מרכבה סימן 2), עינב (חמשית-צריח מרכבה סימן 3), לי (מכונאית – מרכבה סימן 3), נועה (מכונאית – מרכבה סימן 2) ורינת (מכונאית – מרכבה סימן 3) הן המכחה טובה שאם בחיל-החימוש מבנים שבנות יכולות

שרן מל' קצין החיוות בגדוד

פינקו אוטי ותמיד דאגו לי פה, זה מה שהשאר אוותי פה וזה כף שיש חברה טובה. אני נמצאת עם עוד כמה חברים ושותבים וצווקים, ובמקרים שניים אף ברגל סוחבים אוותי על הגב. מרים אוטי על הגב צווקים. זה ממש מעביר את הזמן ועובדת את העבודה הרבה הרבה יותר כייפת.

נوعה: 'שביזות' שלי היה לפי איך שאני קמה בבורק. לעיתים אין לי חשק לטנקים, לעיתים יש קצת.

יש הרבה עבודה?
רינת: לפחות. זה בא בתקופות. יש תקופות שיש הרבה עומס ויש תקופות שלא עומסים הרבה זהה קצת 'משביז'. אני תמיד מסתכלת על הטירונים שנראים לי היכי 'שבוזים' בעולם, הם עומדים לבכורת, הם היכי מודכוואיט.

יש סיכון פיזי בעבודה, לא?
נوعה: אני כמה פעמים נתקעת בתוכתי בראש ונפלתי ולא יודעת, כל מני מכות אלה. זה סיכון...

לי: פעם קרה שעשינו טיפול ב'. בזמנן העבודה תמיד יש שמן על הרცפה ונורא מחליק. הייתה צריכה להביא סולם כבד, הלכתי והחלktiy לתוכה הארגן כלים שליל עם הסולם עלי ואז יכולים היו בשקט כדי לראות שאנו בסדר, ואז התחלט לצחוק וכולם התחללו לצחוק אחריו.

משיח רוצה להמשיך?
נوعה: הייתה מWOOD ורצה להמשיך, אבל רק לאחרות.

מסר חברתי לאומה לא היה להן למסור אבל הן התעקשו למסור שאבי מיכאלוב - והוא האليل של החיוות. בעצם, לא

קשה: מצד אחד אנחנו רוצות שוויון ומעוניינות שייתיחסו אלינו כמו שמתיחסים אל הבנים ומצד שני, לבנות, לפעמים קשה לנו ונחננו, לצריכות את עזרתם. מעבר לכך לפעמים מלחיצים אוטנו בגלל העניין. אז או-קיי, יש את עניין את השווון אבל יש גבול. אנחנו לא מרים מושאות בחובות כמו כלם, יודודות לשתו, מטפלות בטנקים, הכל. כשצרכיכים עוזרת, אז, כמובן, מבקשים. לי: בעניין השווון, אני חושבת שנלחמנו מאוד מאריך קשה עד שהגענו למבצע שהוא מעין שוויון. ובכל תפקוד יצא להרים דברים בדברים כבדים. או-קיי, לפעמים יש מוגבלות שחלה על אשה, אין מה לעשות, פיזית יש הבדל. אבל אנחנו משתדלות לעשות הכל בדיקות כמו הבנים. הם נמצאים בקטע של לא נעים לנו שתרימו, אנחנו נרים. אז לא - אנחנו נרים כי אנחנו יכולות אבל אנחנו יכולים לעוזר. השוויה היא שהכל יהיה אותו הדבר. לחממו על זה בשינויים שיתיחסו אלינו כמו כלם, לתת לנו עבודה כמו כלם, להוריד אותנו לשטח כי אנחנו בנות, לתת לנו נשק... הכל.

ובאמת האם יש הבדל במצב היום לעומת המצב כשהגעת?
בהתחלת הימי פה חודשיים שלמים ולא עשינו שום דבר. אמרו לנו 'תשמשנו פה, תשמשנו שם...' אבל לא נתנו לנו לעבד כמו כלם. זה משך התחליל לעצצת אונתונן, לא זהנו. עברנו הכשרה להיות בחימוש כמו כלם והיחס היה כל כך שונה זהה הפך להיות ממש 'משביז'. ואז התחלנו להילחם, לטעוק קטת. וביעיר הראנו שאנו יכולות ולא האמינו שאנו יכולות, שאנו יודעתו משה, עד שהוכחנו אחרת.

סיוון: בגורול, אם אי מתייחסת ל'שביזות', אז בסיס-הכל אני לא כל כך 'שבזה' פה, כי מהוים הראשון שאני פה, התהברתי עם אנשים. תמיד

למדת בבית ספר'. לא כל כך יודיעים מה זה אומר. "חלק מהאנשים הגיעו, נורא בשמה", מוסיפה סיון במיוחד המשפחה שלி. למרות

שחו גם חלק שהגיבו: 'מה? את אשה, איך את יכולה לעמוד על טנקים ולסבול את העבודה זו?'

להגנת חיל החימוש מהסתיגמה הנוכחית שדקה בו מסביר סרון טל, קצין החימוש של גדר רעם בביבס': "שנות לימוד זאת לא בועיה בפלוגה. הדבר הדומיננטי בחל השרש הרקה הנדסאים וטכנאים. מתוכך הרקע המזקיע שלהם, הנדסאי-מכונות הוא

מקונאי. אני חושב שבתוכם הזה יש מגמת השתפרות ברורה ובולטת. אני חושב שאוכלוסיית הבנות שיש לי בגדוד, גם בנות בית-הספר-לשוריין וגם בנות-החינוך או בעלות מקצוע היושו או לחייב שיש נטייה לבוחר בנות רציניות כדי שיוכלו להשקי. לעבודה יש סטיגמה, אבל אני חושב שיש מוגמה ונטיה להשתפרות.

שגרת העבודה מתחילה במסדר בבורק ייחודי עם שאר הבסיס. לאחר מכן יודרות הבנות למשטח ובכל פעם יש דפוס עבודה אחר. יש בחינות שבועיות של הטנקים. הבוהנים, אונשי קבע, בחונים הטנקים אלה מעבירים את העזרות למש"קיות החימוש. במהלך השבוע ינסם סוגים שונים של טיפול טנקים שעל החיוותות לבעץ. בסביבות השעה 6 מסתיימת העבודה לטובות שיחות עם קצין החימוש, מד"ס פעלויות נספות.

למרות השירות בבסיס סגור הרחוק מוד מרכז הארץ ושירות ביחס זה אין 'שביזות' וטרחות מבעה אחרת כמו שטסבירה סיון: " מבחינה היה כל יום בית זה משעמם. אין לנו כלום להילחם ורקוק, וכיף לי בבסיס מבחינה מסוימת. עניין העבודה יש קטע שהעבודה הפיזית היא לפחות

שרון 18 | יוני 2003

המלחמה הארוכה לאחר קרב האבודה

ליקט וכותב אל"ם (מי"ר) שאול נגר

תיאור המעשה: בשעת הפעולה במצרים, במסגרת מבצע "קדש", נפתחה אש חזקה על הזחל"ם בו פיקד סמל שלמה ניצני. נג הzahl"ם נהרג מיד. סמל שלמה ניצני לקח את הגה הזחל"ם ובאש החזקה נסע קדימה, חילץ מספר פצועים שנפלו מזחל"ם שנסע לפניו, העלה את הפצועים לzahl"ם וכל זאת תחת אש כבדה של האויב. לאחר מכן מכן הפעיל מספר כל' נשק, שהוא בידי הפצועים, נגד עמדות האויב ושיטק אותן. על-ידי פעולה זאת הציל חי פצועים וחיל' ייחידתו.

על מעשה זה הוענק לו עיטור הגבורה לפי חוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל.
ניסן תשל"ג, אפריל 1973

המוסרים כוחיו האישיים דומים לחיל' אויב שאין בהם רגע לא פגע. זהה מלחמה ללא חברים כמעט, שלא כמו בקרב.

קרב המיתלה והמלחמה שבע

בעשרים ותשעה באוקטובר 1956 בשעה 19:00 נסקרה בקול ישראל הודעה דבר צה"ל: "כוחות צה"ל נכנסו ופכו בייחידות הפראיון בראש א-נקב וכונתלה, ותפסו עמדות מערבה מזרחית הדריכים בנחל בקרבת תעלת סואץ. פעולה זו באה בעקבות פגיעות צבאיות בתchromה, ביס וביבשת, אשר מנוגמת גוריות הרס ושלילת חי השלים מאזרחי ישראל".

קדם לכן, בשעות אחר-הצהרים של אותו יום, תפסו כוחות התייבה 202, בפיקודו של סאל' אליאל שרון, את נונתלה. גדור 890, בפיקודו של רפאל איתן (רפאל), צמח מזרחה למוצבת פרקר, מזרחה למעבר המיתלה, החולש על אחת משתי הרכבים הראשיים, החוצים את שרשרת הרי סיני. המ עבר נמצא כ-30-35 ק"מ מן התעללה. הסיורים האויריים שנערכו באזרו המותלה לפני המבצע העלו כי השטח נקי מכוחות אויב. גדור הצנחנים היה מועד לנגיעה בקצח המערבי של מעבר המיתלה. אולם צילומי האויר, שנערכו משער המבצע, גילו צירופונים ואוהלים ועל-ידים כל' רכב באזרו ההצנחה המיועדת.

חו"ל ניצני ב逅תו בהוווט גזינים, ספט 1957

לאפיין את מכלול תוצאותיה: אובדן זיכרון חלקי, אובדן התחושה המורבית, חסימת שדה הראייה המשמאלי, מצב רוח משתנים, התתקף עצם ופיגועות נפשיות, מחלת הנפללה. על קשרו מהיגוות, על עמידתו האיתה במלחמה ביום היפורים, על אומץ לבו וקור רוחו, שטכו ביטחונו בקרב פיקודיו וחיזקו את רוחם, ניתן לו עיטור נסף – עיטור המופת.

פצעתו האנושה, לפי הגדרת הרופאים, במלחמות יום היפורים שפצעה את חייו למחזהות שלא יכול היה לשפר. מאז ועד היום ממש הוא מנהל מלחמה היה לשער. וכך את האונה הימנית האחוורית, הרופאים הגדירו את פצעתו כ"אנושה" והתקשו תחילת

חיל נקלע בקרב כנוגר חול אשר סופה שטפה את מקום רבעו. רגע חולף והוא עשי להימצא בעין הסערה. בעוד גרגר החול נסחף במערבות העזה, יכול החיל להשיעו, אולי כמלוא הנימה, על מטבח בסערת הקרב; אך אין הוא יודע היכן ומתי ינחת כשן הסערה ואם שלם ינחת או מrosso אברם. פעמים לא מעטות יקרה כי הנוחות הוא דמות אחרת מזו שנשכה לסתורה בראשית. مكان ואילך משתנים היו לבל הכה. סמל מלכה ומפקד חול"ם מוני (שלמה) ניצני היה חיל ציריך בצדדים במבצע קדש (1956) אשר נטל חול"ם באחת השעות הקשות בירור שאליו נקלע גדווד במעבר המיתלה והילץ פצועים תחת אש توفת. על כך זכה בעיטור הגבורה. במלחמות יום היפורים (1973) מוני הוא כבר סגן אלוף ומפקד גודוד הטנקים המפורסם 79, בגדורה שלול העיר איסמעיליה. הכוח שבפיקודו ביצע התקפות חזירות ונשנות על ראש האגש שהוקם בגורה, וכן שיבש את מאמץ הצלחה המצרי ורדם לבלטמו. המג"ד מוני ניצני לא שכח את מורת הסמל מוני ניצני. חרף האש הכבדה של אויב, הוא השקייע מממצחים רבים בפינוי הנפגעים ולא חול מכך עד שפצע קשה בעצמו. רסיק אוירור חדר לראשו וריסק את האונה הימנית האחוורית. הרופאים הגדירו את פצעתו כ"אנושה" והתקשו תחילת

לאות ולעדות
כי סמל ניצני שלמה
מ"א 313796
גילה גבורה עילאית
בעת לחימה מול פni האויב
תוך חירוף נש
במבצע קדש

סיפורו של קרב האבורה

עברנו על חיל"מים – שמי פלוגות של הנח"ל המוצנה – את מצבת פרקר ויצאנו לכיוון מיצר המיתלה", סיפור מוני חודשים אחדים לאחר שקיבל את צל"ש הרומטכ"ל על מעשו בקרב המיתלה, צל"ש אשר לימים הפק לעיטור הגבורה. "לקראת היציאה היה תדריך חפה ולא דענו לקראת מה אנו הולכים. כאשר הגיעו לתוך המיצר התחלנו לשמעו יריות, בטוחה לא כל-כך גדול. לא התייחסנו להה ברכיות והמשכנו לענוד בתוכו הוואדי כשמי צדינו מתרומות גבעות תלולות עם גלי אבנים וממחסוט טבעים חשובים, ללא צמחיה. תוך דקota נקלענו בהפעטה לאזרו מוכחה אש. הייתה בחול"ם שלפני האחורי וניסיתינו, עם ציצי ראש בחוץ, לבדוק מה קורה מסביב. האש נבדקה והלכה מרוגע לרוגע.פתאום הבניינ השחוכה שלנו מופצל לשניים: אחד ממשיך לענוד בתוכו הוואדי, והחלק שלאליו השתייכת עולה על איזוז דורך שחשטעפה לכיוון מדרגה מצד שמאל, האש הייתה נוראה ופותאות נעצרו. יצאו מעת החוצה וראינו שאחננו עומדים על מדרגה בגובה על סף תחום של שניים-שלשה מטר. החול"ם שלפנינו נערץ לפני טנדר פארגו מצר ואחרינו נערץ החול"ם הנוטש. הינו תקועים. אנשים נפערו בהז Ach זה. הבניינ שנקלענו למארב זה היה רגע מادر קשת.

קצת מהחול"ם ורציתי לבדוק מה החול"ם שלפנינו, החול"ם של יוסי כספי, נערץ והפכו לנו למטרה נייחת. פתחתי את דלת הנג שלנו – יריות הורובין הרגה היה הרוג כל הגוף שלו היה קרען. רקחת את הטומיגאן שלו, רצתי קדימה במחסה שבין החול"ם שלנו לבין המדרון שמשמאלי, עליינו על החול"ם של כספי וניסיתינו העוותנו כדי לדודר את הטנדר המצרי לתוכו. החול"ם לא זו. הקפין בוגל הקדמי השמאלי היה שבור. רצתי חזרה לחול"ם שלנו. כמו שאני רץ התחלילו לגולג ורימונים מלמעלה. לא ידעתי מה לעשות קודם: לירות לעבר המגולגים או לטפל בפצעים. החלטי להוריד נפערים מהחול"ם ולהעביר אותם למصحة.פתחתי את הדלת האחוריית של החול"ם ובחרו אחד, גודען, קפץ ועד ללהורי את האנשים ולתניאיהם אותם במصحة. האש הייתה עדין ורצניות העברנו פצעים גם מהחול"ם שלפנינו והחלנו לטפל בהם טיפול ראשוני.

הש לא פסקה לשניהם והיה לי ברור שצדיק לעשות משהו מהר כדי לשתק אותה. ארגנתי כל נשק מהפצעים, תפости אם-גה-34 (מג'ל"ד – סוג של

כיוון שהמות המכונה לא הייתה ברורה והוسط אזור הצניחה, מטומי זהירות, 15 ק"מ מזרחה למכונה המצרי. שעתיים לפני ההצניחה התברר, כי זה מכונה של מחלקה בעבודות ציבוריות שלא היה כל أيام על הנקה הצנינה, אולם כבר היה מואחר מדי לשנות את פקודת הצניחה. לאחר הצניחה פנו הצנחים בהילכה מאומצת שנמשכה כשבועיים כשהיעד הוא מצבת פרקר, הגבעה הקדמית הקרובה למעבר המיתלה.

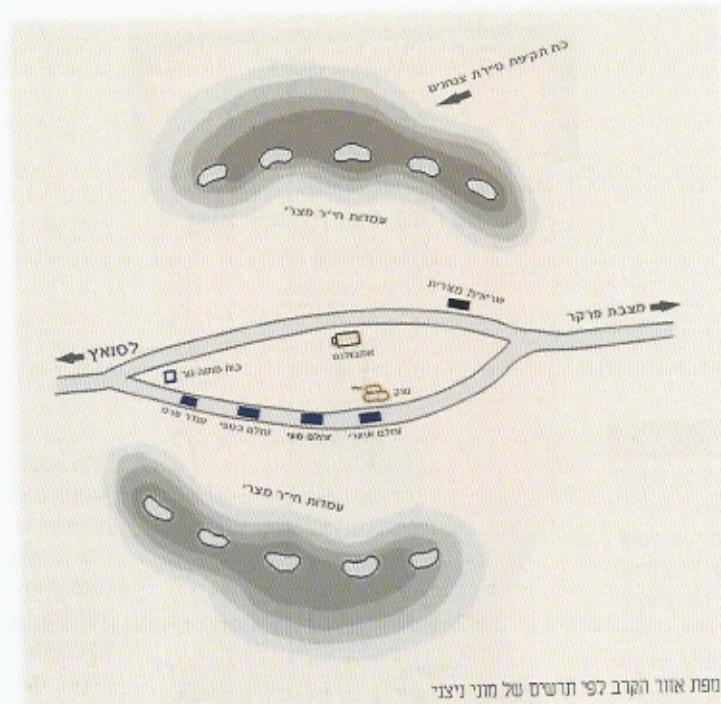
לא באן המקום לפרט את קרב המיתלה אך נביא קטיעים המשמשים ורקע לפעלויות החילוץ הנעוות שבה נטל חלק סמל מוני ניצני.

המידע שהיה ברשות החטיבה לא רמז על קושי מיוחד, שבו עלולים להיתקל הכוחות בעוברים במעבר המיתלה. נשלח סיור שמנה שתי פלוגות, אחת מהן פלוגת הסיור החטיבתי. לכוח צורפו שלושה טנקים (אי-אם-אקס-13) בפיקוד צביקה דה-בא. איש לא העלה בדעתו כי במדורנות פלוגות ח"ר מוסותן צדי הדרכ או רוחות לכוח חמוץ פלוגות ח"ר מוסותן היטב נוסף על שך אישי הן היו מצויות ב-14-15 מילויים, ב-12 תותחים 'ט' ב-40 תול"רים. בשעה 12:50, כאשר נכנסו חול"מי החוד לעומק של מאות מטרים במצרים והאחרונים בשדרה היו במרחך של קילומטר אחד מפתחו – פתחו המצרים באש. החול"ם הראשון ספג פגיעה ישירה ונענזה. מפקדו נפצע אנושות וכן נפצעו חילילים נוספיםים שבו. החול"ם השני עקף תחת אש שగברה והולכת. מרדכי גור שהיה בחול"ם השלישי, ב艰苦 לחילע את אנשי החול"ם התקוע. כל רכב נספחים נתקעו בדרך שהלכה וגעתה צרה. המציג הפך למלאכות אש. התפתח קרב עז כמספר הנוגעים גוד וחולק. בשעה 13:00 כבר הייתה שדרת הכוח מפוצלת לשולוחות חקלים: חיפוי ומחיצת מיחידות החוד היו ממוקב למצרים, גור וחלק ניכר מכוח מטורח במרתח בעוד מועד, עצר את שורית השדרה ממזרח למצרים, ומוחוץ לתהום האש.

בשעה 14:00 החלה הסירית לתקוף באיגר ימני את הרכס העפני. אנשי הסירית לא ידעו כי האש שנורית אליהם מדורם היא אש מצרית וחשו שזו אש שנורית על-ידי אנשי של גור ולכן תגובתם הייתה מהוססת. רק לאחר שהסתבר שזו אש מצרית – תקפה הסירית במלוא הכוח. בתוך כך הגיחו ארבעה מטוסי מטאור מצרים והפיצו את הכוח שעמד מזרחה למצרים. הם פגעו במרגמות שהיו

מכונת ליר, במכליות הדלק ובתחמושת בהפצצה זו נהרגו ונפצעו חיללים רבים. דוידי ידע כי עליו לאתר במודוק את מקומו של האויב, כדי שיוכל לתוכנן את ההסתערות הלילית. הוא פנה אל הלוחמים וביקש מונדב, שישע ג'יפ אל תוך המיצר וימשוך אליו את אש המצרים. בדרך זו ביקש לגלוות את עדותות המצרים. מבין המתנדבים נבחר יהודה קו-דורו, שבשירתו הסדריר היה נהגו של דוידי. הוא עלה על הגיפ והחל לנסוע במחירות. כעבור דקה נעלם בעיקול הדרך כשחוא עוקף את כל הרכב הרשראליים והמצריים. כドורי האש שרדם אותו גילו את מקור האש המצרית. קו-דורו נפצע אך לא הרפה את ידיו מן הגוף עד שהועוף החוצה מן הגיפ שחתה. חבריו סברו שנרג בנסיבות החשיכה הגיע בו חיליה, פצע קשה, אל חבריו. כעבור וחודשים מת מפצעיו. על מעשזה זה עוטר, לימים, בעיטור האבורה.

עם רדת החשיכה יצאו שני כוחות משימה, בני עשרים וחמשה לוחמים בכל כוח, לטהר את הכוחות שבבבם הסתתרו המצרים. הכוחות בפיקודם של לי חופש ועובד לזרינסקי טהרו בשער 20-25 דקות בקרוב עקבם כודם את הכוחות שבבם הסתתרו המצרים. הפעם הצלחת הכוח המטויה לחבבו עם הכוח של מרדכי גור. רק בשעה 20:00, לאחר שבע שעות מלחמה, נטשו כוחות המלחמה הירדנית ושבו ליר. שבעה ימי נספחים ב בקרב המיתלה. ב בקרב המיתלה נהרגו שלושים וثمانה צנינים ומאה ועשרים-נפצעו. בין הנפצעים היו מפקדים רבים.

朔ת אווז והקרב בפי תודשים של ח�ן ויזדי

בצלילה חזה. מאוחר יותר אני מבחין שעל קו הרכס שמצפון לנו מופיעות דמיות ומסתערות לכיוון שלנו ווירות אש. הייתי בטוח שאלה מצרים שהתרגנו מאחורינו הרכס, עלו עליו ומתחילה להסתער ממש עלינו מלמעלה למיטה. כמו שראיתי את זה, העמדתי את המקלע על מכסה המגע של הזול"ם ופתחתי באש לכיוון ההוא. שפתחתי באש שמעתי צעקות בעברית מכיוון הרכס "חדל אש! חדל אש!". הפסיקתי מיד לירות. כשהם התקרכבו ראייתי באמת שהחטדים שלחם יותר כהים, מדי נחנים, ולא בהרים כמו של המצרים. הבנתי שהוא כוח שלנו, שהסתער מהחרוניות על הגבעה שמולנו כדי לטהר את העמדות ולהוציאו לי עדרה. "אני שומע אתכם!", צעקתי להם בחזרה, "אני מופתע עליכם!", וירדתי על העמדות שמנש תחתם. הם המשיכו להסתער ואני היחיד שריטתי. לא נתתי ל"נאצ" לירוט כי פחדתי שהוא עלול לפגוע באנשיים. באושתו שלב נעזרה התקפה שלהם, כנראה בגל נגעים, והם חזרו חזקה. אחריו כמו דקות הגיע אלינו זול"ם. קצת קפץ ממנה ואמר לי: שלום, שמי זו ובאתם לחיל'ם. אמרתי לו שיקח כמה שהוא יכול, ותוך כדי העמסת הפצעים על הזול"ם, והסתובבות שלו חזקה לכיוון מצבת פרקר, המשכתי לירות ולחפות על הפעולה שלו.

לפנות עבר אשר התחל לרדת החושך, שמענו קולות מכיוון מצבת פרקר והתקומות של כוח. היה לי ברור שהוא כוח שלנו, אבל ככל שהוא התקרב, הסתבר שהוא מטהר על המדרון שמולנו, והקל מהשכבר תחילה להגיא אליו. ואז שמעתי צעקה של מוטה גור: "ליי חופש, חדלי", ואת הצעקה הזאת לא אשכח לעולם. זו הייתה הפעם הראשונה שחשדתי בכל המרחב בקהל רעם. לי חופש הפסיק את האש, ולמעשה, בשלב זה, נגמר קרב האש העיקרי. בערב, בחשכה, התחל שלב

שינסה לушות משוה. מצב האנשים שלנו בהחלט לא היה טוב. חלק הרוגים, חלק פצועים, חלק מבוהלים ורק שלושה תפקדו. נתני הוראה לכלום לא להריםراسים, להישאר בגובה הקוקע כדי שלא להיפגע יותר. חזרתי למכלע שלי והמשכנו לירוט ללא הפסקה. בהדרגה החלה לאוזול התהמשות של המקלע ונכנסתי לחשש כבד. הסתכלתי קצת קדימה וראיתי שהדלת של הטנדר המצרי פתוחה, ושיש שם ארגזי תחמושת ייעודי שהתחמושת המצרית גם היא בעצם 7.92 מ"מ. רצתי לטנדר, והורדתי ממנה ארגזי תחמושת, הבאתו אותו לזול"ם שלנו ונתתי לחבריה שלו הוראה לנחצתה להתחיל לטעון בראשות סדר בראש ובמחשובות. נתתי קירiat ציון למקלען שלנו, "אנצ" קראנו לו כי היה לו אף "נאצורי", להתחיל לירות לעברים. ירינו ופגעו במטורות, אבל כל הזמן המשיכו אליו להיפגע אנשיים, ואני חטפי בצוואר כמה ריסים מריקוטים ודם החל לדודת. הוראה היה מובלן ולא תפקד. האמבולנס שלנו היה תקוע. ביקשתי מ"אנצ" שיפיקח עין ויחפה עלי בדמי לאמבולנס. רצתי לאמבולנס. אש נורתה כל הזמן, האמבולנס עשוי פח היה מנוקב כדורים. פחתתי את דלת האמבולנס: הכל היה שטופ בדם, כל האנשים בפירים היו פגועים או הרוגים. רב-סמל חיים ניסן היה הרוג, אפרים ציילר החובש היה הרוג ועוד שניים שלושה שלא הצליחו לזהות.

פתאום הrella לנחות עלי אש נוראה מהגבעה ממול. הסתבר שפתחת דלת האمبולנס והתנוועה שי סיבבו משכה אש. זהתי משם מיד הצדקה, צעקתי ל"נאצ" שאני חזר בחזרה, שלא יירה עלי, וקרעתי תרמילי עזורה ראשונה מעל גנווות ההרוגים. התרמילים היו שסועים, מגולים בדם והרוגים. רצתי בזרה אל העמדה והרומים שלנו והבאתי את התרמילים לרופא,

מקלע) והתחלנו, גרעון וגאי, להшиб אש למקורות הירি. הפנו וכוחות אבל השיטוק היה חלקי, רק גדרנו אותו. לא היו לנו מכשירי קשר. שלחתי את געון שירוך קדימה לכיוון המיג"ד מוטה, שנתקע מאות מטרים לפניינו, כדי שירוץ אפה אנחנו ומה מבנו. געון רץ את כל השיטה החשוף הזה תחת אש, משימה מסוכנת ביותר, ובינתיים שmailto לב שעיל הרכס ממול, הצפוני, שבין העמדות המצריות, הענין השתתק. התעודדי. הבנתי שאולי אנו יכולים לא רק להתגונן ולהציג את עצמנו אלא להשמיד כוחות שלהם.

התחלתי לאט עזרת המשקפת את העמדות שלהם. התנוועה שלהם מעמדה לעמודה עורה לי לעשوت סדר בראש ובמחשובות. נתתי קירiat ציון למקלען שלנו, "אנצ" קראנו לו כי היה לו אף "נאצורי", להתחיל לירות לעברים. ירינו ופגעו במטרות, אבל כל הזמן המשיכו אליו להיפגע אנשים, ואני חטפי בצוואר כמה ריסים מריקוטים ודם החל לדודת. הוראה היה מובלן ולא תפקד. האמבולנס שלנו היה תקוע. ביקשתי מ"אנצ" שיפיקח עין ויחפה עלי בדמי לאמבולנס. רצתי לאמבולנס. אש נורתה כל הזמן, האמבולנס עשוי פח היה מנוקב כדורים. פחתתי את דלת האמבולנס: הכל היה שטופ בדם, כל האנשים בפירים היו פגועים או הרוגים. רב-סמל חיים ניסן היה הרוג, אפרים ציילר החובש היה הרוג ועוד שניים שלושה שלא הצליחו לזהות.

פתאום הrella לנחות עלי אש נוראה מהגבעה ממול. הסתבר שפתחת דלת האمبולנס והתנוועה שי סיבבו משכה אש. זהתי משם מיד הצדקה, צעקתי ל"נאצ" שאני חזר בחזרה, שלא יירה עלי, וקרעתי תרמילי עזורה ראשונה מעל גנווות ההרוגים. התרמילים היו שסועים, מגולים בדם והרוגים. רצתי בזרה אל העמדה והרומים שלנו והבאתי את התרמילים לרופא,

וצעקות. לא הבנתי למה. לי נראה שאין לנו
במהירות גילה, אבל בפועל נסעה במהירות של
10 קמ"ש, ואננים שעברו אותה הסתכלו עלי.
בעיניים רוחשות וסימנו סימנים של 'חסר ליבור'.
שבילי שהיית 'מלך הטركוטורים' בכפר חיטים
ונוגג מצוין, זו הייתה מנגעה איזומה כשהשבנתי שני
לא מסוגל להגן.

בתקופה הראשונה בקיראון, מה שהכי richtig לי,
היתה הרגשה שאנו מוקף בקשר של שטיקה...
ציפיתיшибאו לבקר אותו במסות - מפקדים
בעבר ובווה, קצינים וחילים שלחמו או היו תחתי^ם
במשך שנים, אבל הורם היה דיל מואד... כל מי
שהגע אליו התנצל עלי עם שללות ושכחתי
מיד חלק מהתשיבות ושאלתי שוב. זה היה ניסיון
אובסיבי לבנות את התמונה מותק שברים של
זכרון לא עשתי לעצמי הנחות, כפייה על עצמי
שוב ושוב לשחרר מה קרה בשישה ושבעה
באוקטובר ולאט-לאט סיידרתי לעצמי את הימיים
שלפני הヅקה בראש'.

רציתי לחזור לשירות הצבאי, השבתי שוד יש
מה לתורם. רפל, שהוא אז מפקד האוגדה בצפון,
התスクר אליו והציע לי להיות קצין האג"ם שלו.
לא חשבתי פערם. מתי? שאלתי. 'מה מתי?' הוא
אמר, 'מחר בבורק'. למחרת בבורק אני עומד עם
ה指挥 בדרלת ופאות טלפון: קורובה, קצין
הופואה הראשי: 'מה אני שומע', והוא אמר לי,
'שתה יזא לעבד עם רפל' וביקש ממני לעבור
דרך. בתל-השומר סגו אחריו את הדלת והוא
התחל לפמפה. שלוש שעות ישבתי אצל. הוא
ניסה להסביר לי מה קורה איתי, פעם ראשונה
שניסיונו ניסה להעמיד אותי על מצבי ובומו.
הוא היה מאד בוטה, אמר לי במפורש שנפצעתי:
פצעה אנושה... בסוף התתקתי אותו ואמרתי:
'שמעתי. אני יוצא לרפל'. הוא התעקש: 'על
גופתי המתה אתה הולך לפחותן'. הוא הרים טלפון
לרפל והודיע לו בנוחותי 'מוני ניצני ונשאר
בבית'. התקפלתי הביטה ואמרתי לזר
שהרופאים לא נתונים לי.

... היו בין זהר אין סוף דיבורים ותוכניות
כמו ונפלו. תמיד דענו, שום אחד, כשאשחרר
מצבא, נחזור להתיישבות, נקנה משק ונהי
חקלאים. זה היה החלום הגדול שלנו ולן לא
היתה לנו בעיה של ריק קיומי או דפוס
משמעות בחום. אחריו כל-כך הרבה שנים של
לחימה על אדמות הארץ, נראה היה לנו שהמשך
הטבעי של הלחימה הוא ההתיישבות... בהתחלה
דיברנו על התיישבות ברמות הגולן או בפיתוח
רפיה, אבל באותו זמן הבעייה המרכזית שלנו
לא הייתה אפילו יכולת למשוך כלכלית
אנחנו יכולים למשוך את החלום.

קטע מעודש של זהר ניצני, אשתו (מתוך הראיון
בעיתון בומונה, 1988):
גלוון בין הכספיות אבל לא לאמורמות. בשנותיהם
הראשונות לא היה עם מי לדבר ואך אחד לא דבר
איתנו. דעתינו על אובדן דדה הראייה השמאלי ועל
זה שמוני לא יוכל להגן, ואמרו לי לשים לב שיקוק

כזעים ונזל לי גם מהצוואר, מרסיס שחטפני
ועד היום נמצא אצלם בצוואר. החלטתי אחריו,
להתרחק לאתרחצתי, כי לא היה בדיוק איפה.
אבל חנינה השיג לי בגדים והחלפתני.

לחרות, יומיים אחרי הקרב, חזרתי למיטתה
והסתכלתי על שני הזחל"ם טסים שלגנו, שנתרטו שם.
לא היה עליהם צבע בכלל, אולי שגדירו אותם
עם שפטלים או עם נייר זוכרים. כל האפק שחויה
חשוף לאש המצעריה היה חסר צבע לחלוטין. רק
או התחלתי להבין לאיזה 'ברוק' נכננו במיתלה.
שלמה נצני לא שכח להוסיף בעדות: 'אם מונע
למיושן צל"ש הרו זה זה חיל שמו גדען. מיד
שכננו למלוכות בתחילת הקרב, נגע מכשיר
הקשר שלו ולא הייתה כל אפשרות לדוח למפקדי^ם
הכוח על מבנו הקשה. גדען התנדב לזרז קידמה,
שהוא השוו לאש האזיב, ולדוח למפקדים
כלי הרכב הלבושים במעבר. למעשה יכול היה
להישאר אחר-כך מוחץ למלוכות, אך הוא העידך
לסקין את עצמו ולהזוז בדורך. הוא לא חזר
את הכתוב עלי בມגילת עיטור הגבורה.

הלחמה לכל החיים

פעיתו הקשה מאוד של מוני ניצני במלחמות יום
הכיפורים והותרה אותו עם מובלות פיזיות ומובלות
נפשית. בראיון ארוך שנמשך כחמשים שעות,
שקיים איתנו רן שור בשנת 1988 נגול ספרו
מורכב הבנוו קטעים ספורים בלבד המarios את
אישיותו ואופיו של מוני. על קורות חייו בקייזר,
לביא את הפצעים שלו. סייננו.

מוני ניצני בדורות ודן

ראה מסגרת.
פעם אחת נסענו זהר (יעיתתו) ואני, בין תל-
השומר לקיראון. נהגתי והוא לי קשיים לקחת
סיבובים. יכולתי בעצם רקס לנסוע ישר, וככל שבוב
עליה לי במאץ אדר, בירידה מהמכבש והעהרה
של זהר שהחזרה אותו למסלול. טור ארוך של
מכוניות התחילה להזובב אחורי וצפוזים וקללות
ולחלף בגדים. זאת פקודוי! הייתה מגואל בדם

ההתרוגנות במקום והטיפול בפצעים. פתאום
שמעתי מהחויש את קלו של מותה: 'מי מוכן
וכול פה לנוכח זחל"ם', הוא אמר תוך כדי הליכה,
'ולחלץ פציעים והורגים מהמייצר הזה? ', שאל
מושטה. אמרתי: 'מוני ניצני'.

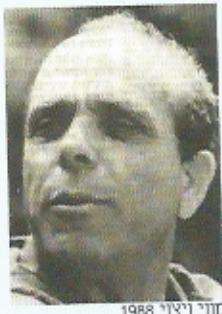
'קדימה' אמרו לי ולא שאלו הרבה שאלות. נכסתי
לゾחל"ם שלגנו, פרקנו אותו מכל החיזוק המיותר
שהיה בו והחלתי להניע אותו. זה לא היה קל.
ההגה של הזחל"ם היה מפה, כולל מרסיס כדורים,
וברגע שתפסתי אותו הוא פצע לי את הידיים.
החלתי לסובב את הזחל"ם אחרוני - אם היה לי
ניסיונו גדול בניגוד טורקוטורים עוד בכפר חיטים
- התבראה כיוון אותו והתחלנו להעמס עלי.
העמסנו קודם כל את הרובים, אחריו זה את
ההרוגים ואחריו זה את הפצעים הקשיים. מיכא
פייקס זל', המ"פ, היה פצע ברגל, התישב לידיו
והתחלנו לנשוע בחושך מהמייצר החוצה, לכיוון
מצבת פרקר.

נסענו בゾחל"ם בודד בחשכה. אחרי שעדרים או
שלושים דקות של סעיה, פטאום, באמצע החשכה,
עצר אותנו אדם שעמד על צד הדרך. אני מסתכל
ולאאמין - חנן סלור, חבר מנעור מכפר חיטים,
אחריו שנים לא ראיית אותו, אני פוגש אותו
באמצע מעמקי מצער המיתלה. 'מה אתה עשו
פה?', שאלתי אותו. 'שמע', אמר חנן, 'יש לי פה
כמה פצעים. אתה יכול ללחות אותן?' 'אני עומס',
אמרתי לו, 'אין לי מקום להנגיש כלום. אבל אני
ambil את הפצעים האלה לתאג"ד, וחזרה
לקחת את הפצעים שלו.' סייננו.

המשכו - פייקס הפצע ואני - לנוסע, הנגענו
עד שרה התעופה המאולמת, מעבר למבצר
פרק והורדנו את הפצעים. עשית' אהורה -
פנה, ונסעתי לביר בדרכו אל תוכן המיצור,
נסעה עם אורות בחושך צלמות. אבל חנן
לא היה שם. יכול להיות שלא מצאתי אותו
עד היום לא הצלחתי לברר מה בדיקת קרת,
מן שחנן נהרג אחרי המלחמה בתאונת
דרכים. חזרתי לכיוון מצבת פרקר.

למחרת לקרה הצהרים, פתחו אני שומע
קול מהדרה בגין: 'איife מוני ניצני?' קלו
של חנינה אמולג, הרס"ר של גדור הנח"ל
המושגנה. הוא היה דמות אימנית: מאור גבוה,
גדול, שחור, וכל הגודוד יעד ממנו. ברגע
הראשון לא הבנתי כל-כך מה רצית מני.
רגע, שאלתי את עצמי, מה עשית לא בסדר,
אולי מחפשים אותו בגל שנגagi את הזחל"ם
לא רישאין? חנינה אמלג התקרב אליו
ואיבדתי צבע. 'שמע', הוא אמר לי, 'המג"ד
קורא לך. גש אלו מידי' חשבתי עוד יותר,
אם גם הרס"ר וגם המג"ד מפחדים אותו -
מה אתה בתור סמל יכול להגיד?' בוא אהורי,
אמר חנןיה.

מושטה ישב בין הצלעים עם חברות הפיקוד של
הגדר. הוא נראה רצוץ. 'שמע', הוא אמר, 'שמעתי
שהיית בסדר גמור.' הרגשי נגואה. באוטם ימים
בסדר גמור' בצדנחים היה מהחמאה אדרה. נרדנו.
חנינה לקח אותו הצדקה. 'ראיית איך אתה נראת?'
הוא חזר להיות רס"ר. 'אתה הולך עכשווי להתרחק
ולחלף בגדים. זאת פקודוי' הייתה מגואל בדם

מנחם בגין 1988

לאות ולעדות

כיסא"ל ניצני שלמה

מ"א 313796

גילה אומץ לב

הראוי לשמש מופת

במלחמת יום הכיפורים

בימים 6 באוקטובר 1973 פיקד סא"ל שלמה ניצני על דוד טנקים, בוגריה של העיר איסמעיליה. הכוח שבפיקודו ביצע התקפות חזרות ונשנות על ראש הגשר המצרי שבגזרה, ובכך שיבש ובלם את מאיץ הפלישה המצרית. מספר הנפגעים של הכוח היה רב. סא"ל שלמה ניצני בעצמו שקד לחיל את נפגיעיו, על אף האש הקדחתה של האויב. הוא נפצע קשה תוך כדי קרבות הבלימה. כושר מנהיגות, עמדתו האיתנה, אומץ ליבו וקור רוחו נסכו ביחסון בקשר פיקודו וחיזקו את רוחם.

על מעשה זה הוענק לו עיטור המופת לפקוד העיטוריים בצבא החגנה לישראל.

אייר תש"ה, מאי 1975

שייחודי יהיה. מוני הוא אחד מהמקרים שעוזרו לי להיות אופטימי במקצוע הקשה הזה ולהאמין באפשרויות ובכוחות של האדם. לעיתים הוא עוזר בי תחושה שם הוא לי כוחות שיש לו, יכולתי לשוט הרבה יותר, ואנחנו לשש לנו הכספיות המלאות – אנחנו לא מצליחים אותן עד תום.

בעוד הוא מקיים מביך קשה ורצין בחיי היום, בחר לאחר שריעתו ור' נתורה לפני כאבעע שנים, הוא מוצא רגעים שבהם הוא שופך את לבו, לניר הדומים, שמעתה ואילך יהיה לו בבואה לחום שעלהם הוא חולם ולא מצליח להגשים. הנה שיר גענוניים לבתו שאותה לא ראה כבר שנים מואז ניתק הקשר בינם.

לרונה

הוא יולדתי האהובת,
מנני הרוח והפקוללת
בין גבעולי קינה וצפרות ברושים
קרועים לך לשגב אליו,
באשך את שם נמצאת,
אם במרקוני הרים
ואם בעמק ילק העמקים.
ברביעית חלף חורף
והאביב שוב מזיען.
כל קדקשי פרחים.
ואם בדרכך אל, בתי,
ישלח לו גם הקץ
ויסטו ברער באש שקיוטות –
כבר נטמון רוזי סבוניים –
כח עוז אתחפה
בין יקוד שמש חמיסיים
לבין אקל קריות חרסות...
ואם בובושו פעמק
ולאחור מותני תבואי,
בגומו עלי שלות יולם
חבור עם שרשיהם,
עד אוסריך ואתחפה לך
והפעם בגר פמי...
ואת אחותך, זקנאי
וורני ליפעל חתל
תפלת סליחה גנעגועים.

אביב

אביב תש"ג

מפה היסטורית בסטי' מבצע קדש (מתוך הספר לא עז נסח של ססוי' בעקבות יהודה ואלן)

את התהיפות, אבל לא יודעת על חוסר ההתמצאות במרחבי, על האיפסיה, על מצבי הרוח הקשיים, על התוקפנות, כשהאתה נמצאת בתוכו זה אתה לא תמיד נתן לעצמך דין וחשבון. אני גם טיפוס שהולכת כל הזמן קדרינה ואופטימית. מוני, מותמיד, חולק לאט קידימה ומסתכל אחריה. בהתחלה נסיתתי להבין את ההתרכזויות. אולי הוא מתפרק עליי אולי אני אשמה? זו הייתה טראומה נוראית. לילים ניסיתי להסביר דבר אחד: חזר לכםABA אחר, הוא נפצע קשה בראש, אמרתי להם, והוא מאד מודע כועס, ולשנת אותו אי אפשר אלך לקבל אותו. הם היו ילדים והיינו להם מאד קשה והוא לו הם העוררות ורטיניות כמו 'איה אבא יש לנו' ויאיר שהוא דורש מאיתנו'...

קטע מעדות של דוד מקס שטרן, פסיליאטור (מתוך הראיון בעיתון במחנה, 1988):

הייתי הוא שם את המלחמה בפריזר, הוא היה עסוק בעבר הרחוק או בעיתיד, בפיתוח המשק. הוא יכול היה לבחור כמו רבים, בדרך של נוכות, דרך של מגיע ליל, להישען על הסביבה והמוסדות כמו משרד הביטחון, אבל אישיות חזקה באמת לא תיכנע למסלול זהה, ובשבילו זה הייתה שפה זהה. הוא דרש פתרון של עצמאי, לא שכיר, ולא קיבל, לפעמים דחה בצוורה ברורה את רוב המטופלים, לא רצה להיות כמותם ובסטטוס של חולה...

עboro, אמר שטרן, המפשע עם מוני היה חזק מאוד. הוא אנטי-תזה של היהודי שהircratio בבלגיה ומהווה עברוי, מען איזידור של מה שרצו

מקורות:

שירת העם מוני ניצני, יוני 2003

ספר הנבורה בערךת מיכאל בר-זהר
הספר בגין קשת מאת חמי זי וויאב גבר
כתביה מאת רנן שור בעיתון במחנה, 13 באפריל 1988

תנו ידכם ליד לשריון"- לזכר ולהמשיר

240 ש"ח לשנה יקנו לך מעמד של חבר העמותה ועוד:

- ☆ כרטיס חבר העמותה
- ☆ 4 ביטואו שריון בשנה
- ☆ הצענות לפעולות חברתיות
- ☆ הנחות בוחנות המזיאן ובמסעדי "יונף לטרין"

העומתת לרשון מושתת וארשון וציבור טבבם: "לשוני" (4 מילון) מתקבש לשלם רון ש"ה
העומתת לרשון מושתת וארשון וציבור טבבם: "לשוני" בלבד
העומתת לרשון מושתת וארשון וציבור טבבם: "לשוני" בלבד
העומתת לרשון מושתת וארשון וציבור טבבם: "לשוני" בלבד

תשלום דמי חבר באמצעות התchia"בות למ"ט "ש

לכבוד עמותת "יד לשריון"-ידי הנהלת חשבונות ז"נ שמשון, מיקוד: 229762

תרומות איש קבע גמלאי קצבת שארים

ายורע	מ"א/ת"ז	דרגה	שם משפחה	שם פרטי
-------	---------	------	----------	---------

מבקש/ת לתרום משכר, לפחות עמותת "יד לשריון", לפי האפשרות הבאה:

סכום ההזנה ש"ח לחודש, כולל משכר / קצבת החס וכלה בשכר/קצבת החס (כולל)

בתשלום אחד לשנה בסך של ש"ח בחודש בלבד מדי שנה

תאריך: _____ חותמה: _____

טלפון בבית: _____ טלפון בעבודה: _____ טלפון נייד: _____

כתובת ומיקוד: _____

X גדור, מלא ושלם

תשלום דמי חבר באמצעות כרטיס אשראי

לכבוד עמותת "יד לשריון"-ידי הנהלת חשבונות

ד"נ שמשון, מיקוד: 229762

אני חיבבו את כרטיס האשראי שבידי בסך: 20 ש"ח 30 ש"ח 40 ש"ח 50 ש"ח אחר ש"ח

מ"ד חודש למשך תקופה של: 12 חודשים 24 חודשים 36 חודשים 60 חודשים

סוג כרטיס אשראי: ויזה שראכרט דינרים

מספר כרטיס אשראי:

הכרטיס בתוקף עד: חתימת בעל הcrcיס: _____

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____ ת.ז.: _____

כתובת: רחוב: _____ יישוב: _____ מיקוד: _____

טלפון: _____

X גדור, מלא ושלם

תשלום דמי חבר באמצעות שיק

לכבוד עמותת "יד לשריון"-ידי הנהלת חשבונות

ד"נ שמשון, מיקוד: 229762

הסכום ש"ח

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____ ניל"ז: _____

כתובת: רחוב: _____ היישוב: _____ מיקוד: _____

קבלת תשליך עם קבלת המחאה - פטור מס מס הכנסה - 935111526

X

ברכתיינו להצטרופות

טליי חובה זו חשובה לנו מאוד ומחייבת את התקופות המוסרי שלנו לבקש תרומה מאחרים

הוֹזִיאוֹן הַלּוֹחֵם הַיְהוּדִי בַּחֲלָחוֹת הַעוֹלָם הַשְׁנִיָּה

זכוך, והונחה אבן הפינה להוֹזִיאוֹן בטקס שהתקיים בלטרון ביום 4 בספטמבר 2002 בהעדר נשיא המדינה ונכבדים אחרים. הקמת הוֹזִיאוֹן הלוחם היהודי בחלחות העולם השנייה תיתשך שנים אחוריות וכורוכה בפעולות שכבר החלו, בחסוף שודצים בחקביל: איסוף הכספיים הזרושים, איסוף המוצאים שייצאו בו, איסוף החומר התיעודי על הלוחמים היהודיים בצבאות נשות הברית, ביישוב היהודי, במחתרות ובשורות הפרטיזנים, עיצב המוזיאון ועוד. באילין זה נחשור דוח'ץ הצב על אידיעם הקשורים להקמת המוזיאון וכן נחשיך ונעשה הדוי פעמי' עד לפתיחתו

תאיל (מייל) צביקה קו-טור
ייר הוועדה להקמת המוזיאון

ואגשיים שמאחדו תרומות (מימין): פטראק (עו"ד של גריינן) פניה הייטן, גרשון ריטמן המטבץ, בני מיכלסון, חייל (מייל) צביקה קו-טור צ"ז וגודה המחברן, חייל (מייל) משה ענבר מנכ"ל הממותה, סנדור קורטסקי (ככל אסף קלטוט על מלוחיע-ה-2), אנטוגרי גישלון (סמיינ' לטעומת)

פתחת תערוכה
ביום ה' 8 במאי 2003, ב策מוד ליום העיון שהתקיים באותו יום "המרכבת", נפתחה ב"יד לשריון" תערוכה בנושא הלוחם היהודי במהלך מלחמת העולם השנייה. לשם כך הוקשר האג' בפינה הצפונית-מערבית

סקירות על המהלים המרכזיים במהלך המלחמה ועל הלוחמים היהודיים בצדאות בריה"מ, אריה"ב, האימפריה הבריטית, חיליל היישוב היהודי בצבא הבריטי, המה"ל, הפרטיזנים ולוחמי המלחמות היהודים.

יום עיון הלוחם היהודי במל"ה"ע ה-2 (8 במאי 2003)
ביום ה' 8 במאי 2003 התקיימו יום עיון באולם "המרכבת" בתהנית אל"ס (מייל) בני מיכלסון המשמש היסטוריון העמומה. תוכנית כללה

(ש"א) הדרומה מושקה קצב ורעתו גילה בתערוכת הלוחם היהודי בימים 11 ו-12 ביוני, יחד עם ברישור מפקדי המשמרה רב-ניצן שלמה אהרוןישצ'ק, בחומו (מייל') רסין ודי אגד, אלוף (מייל') חיסט, רבי ויבך ע. אהרוןישצ'ק, הוגיאן ועיזויש, תאיל (מייל') צביקה קון-תוט, תאיל (מייל') מושה טבר, חאל שטנקן זופץ, שליש והשייר מושקה גודל.

ועדת המוחיאן
פעילות הקמת המוחיאן מונחה ומונגה על-ידי ועדת שנבחרה לשם כך בגין העמומה וחכירה הם: תאיל מל' בלביה קון-טור (יר"ר), אלוף (מייל') חיים ארזי, אלוף (מייל') שלמה שפיר, תאיל (מייל') דר' יצחק ארד (טלקה), דר' מוטי פפר, תמר קטקו, דר' מיקי קיש, תאיל (מייל') מושה ענבר, אל"ם (מייל') ארקי תימור, אל"ם (מייל') בני מיכלסון ואל"ם (מייל') שאול נגר.

ללארונה, מותה לנשיאות ותנותן אוזי גראל-לייטנסטן מפקדי גרגורייביץ' ויטקוב, בוגריה.

শ.শ.আলি (ডায়িল) আরকি তিস্তু মপকো ক্রস্ট লিনিংড এবং মেলি
বোগহাইন ও-২, জিয়ো আরকি গাইত্যক ক্রস্ট উন্নত ইড শুরীন।

של בנין המשטרת הקרוי "האורווה".
סרט טולזיה בעוז 2
בימי העצמאות הוקן בעוז 2 סרט בנושא הלוחם היהודי במהלך המלחמות העולמיות השנייה שבסביבה.
בסרט תיאור של דמויות אחדות שדריך סיופון האישית מתקפות פנים אחדות מני ובות של הלוחם היהודי באוטה מלחמה.

מודעון חסרט מלוחמי
ביום ה' 6 במרץ 2003 הוקן בסינמטק בתל-אביב הסרט "האיוב בשער" במסגרת מועדון הסרט המלחמתי. הסרט מספר על מערכת סטלינגרד בזורה ריאלית ומהותית יותר.

הקט מועצה ציבורי למוחיאן
במסגרת הפעולות להקמת המוחיאן החליטה הנהלת עמותת "יד לשורין" להקים מועצה ציבורית אשר תמנה כ-30 אישים דudes ובעלי שם בעולם ובארץ הקשורים לנושא תפkid חבר הנאמנים יהיה לסייע למפעל בתחום המקצוע ובירכת קרשים. בין חברי המועצה נמנים עד כה: השופט בדים מאייר שנגן, תאיל (מייל') אברן שלו יזר'יך ייד שם, אלוף (מייל') משה נתיב יזר'יך צוות, תאיל (מייל') דר' ברוך לוי, פרופ' שלמה זהרונソン, פרופ' יואב גלבר, דוד ברוחוץ, פרופ' אסא כשר, אלוף (מייל') זאב אלמתה, אלוף (מייל') עמום לפידות, אלוף (מייל') נתן שדרוני.

הקט את אינטרנט
מותכן אתר אינטרנט בנושא המוחיאן. שם האתר כבר נרכש JWMWW2.ORG (Museum World War 2). האתר יאפשר קבלת מידע ותמונה בתיכונים שונים, כגון: אנשים, זירות לחימה, אירועים, תاريיכים, אתרים. ועדת המוחיאן כבר החלה לקבל הצעות להקמת האתר ובקרוב תיבחר תבראה אשר תקים את האתר ועוד לטענו את המידע שייאסף עם הזמן.

מילוי שאלונים אישים
בימים אלה התחלת פעולות של מילוי שאלונים

אישיים על-ידיلوحמים יהודים שהשתתפו במהלך המלחמות העולמיות. מספור של אלה שנפטרו עמן קטן והולך עם הזמן ופועלה זו של איסוף המידע והנתונים האישיים חשוב לבכון כל הנגע בדבר או קרוב משפחה של אחד הלוחמים שעוזר בחיים יכול לקבל שאלוון במכירות עמותת "יד לשורין" (טל': 08-9255268, פקס: 08-9255186).

איסוף נתונים של מוחאים
המוחיאן ישתרע על שטח של 1400 מ"ר זוקן ולמצאים רבים: צילומים, תעוזות מיוחדות, סמלים ועיטורים, פריטים נשק מധידים, מזכרות שונות, פריטים לבש שלلوحמים עוזר. כל מי שברשומו פריטים אלה מומן לתורatos למוחיאן שיקום וקבל על כן תעוזת הוקה של עמותת "יד לשורין". האיסוף כבר החל ובקרוב יתperseמו מקומות ושותות פעילות לאיסוף הפריטים ולקבלת התעדות. לפי שעה אפשר להתקשר למוניותם בטלפון לשם הסדרות התורמתה של המוחאים (טל': 08-9255268, פקס: 08-9255186).

ספר בעושא הלוחם היהודי
במהלך השנה עומד לצאת לאור ספר, מטעט עמותת "יד לשורין", בנושא "הלוחם היהודי במהלך המלחמות העולמיות השניה" בעריכת פרופ' אסא כשר. הספר יתמקד בכתושים דמיות שלلوحמים היהודיים במהלך מלחמות השונות ומיהישם יהודים בארץ. הספר, שיחיה מאיר בצלומים ובכתובות, כולל פריטים רבים ומשמעותיים, מהם הרואים אור לראשונה.

חללי השryan

על כותל השמות ב"יד לשryan" בלטרון חקוקים שמותיהם של 7884 חללים שנפלו בהערכות ישראל בחסגרת חיל השryan האז הלחמת העצמאות ועד יום העצמאות תשס"ב. בשנה החולפת האז יום העצמאות בשנת תשס"ב ועד יום 21 באפריל 2002 נפלו 51 חיילים מחיל השryan. שמותיהם של הנופלים שהתווספו נחשפו על כותל השמות ביום הזיכרון לחיל השרוכות ישראל, ביום ג' באדר תשס"ב (5 באדר 2002). כולנו חרכינים ראש לזכרם.

סא"ל אורלי כהן גפן

ס"מ"ר אילן נייט (מ"א 5002218)
עיצובת "הריאל"
נולד ביום ח' באדר תשל"א, 3 במאי 1971
נפל בעת שירותו ביום א' בכסלו תשס"ג,
6 בנובמבר 2002
השירור אמר, אה ואותה

טוראי אדם גנפו גחמוני ז"ל (מ"א 7176869)
עיצובת "עקבות הברזל"
נולד ביום י"ב בשבט תשט"ג, 26 בינוואר 1983
נפל בעת שירותו ביום כ"א במרוחשון תשס"ג
27 באוקטובר 2002
השירור הורם ואחות

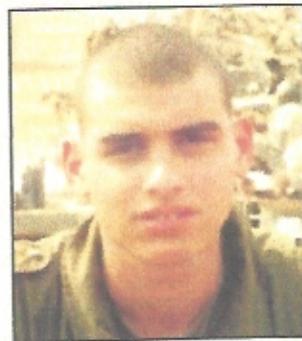
סמל אביעד דוטן (מ"א 7034889)
עיצובת "סער"
נולד ביום י"ח בניסן תשמ"א, 22 באפריל 1981
נפל בפעולות מבצעיות ביום כ"ח באלו תשס"ב,
5 בספטמבר 2002
השירור הורם ושלוש אחיות

רס"ל ליאור נופטי (מ"א 5034313)
עיצובת "בני רשי"
נולד ביום ט' באב תשל"ב, 20 ביולי 1972
נפל בפעולות מבצעיות ביום א' באדר א' תשס"ג,
3 בפברואר 2003
השירור הורם, שני אחים ואחות

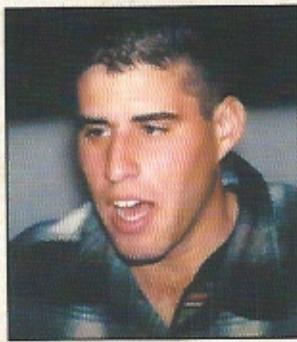
טוראי אויר חייט (מ"א 7273537)
עיצובת "כפיר"
נולד ביום כ"ח בכסלו תשמ"ד, 4 בדצמבר 1983
נפל בעת מילוי תפקידו ביום ט' בשבט תשס"ג,
12 בינוואר 2003
השירור הורם ואחות

ס"מ"ד אוור- משה (אורמוס) דבורה
(מ"א 7089007)
עיצובת "עקבות הברזל"
נולד ביום י"ט באדר תשמ"ב, 14 במרץ 1982
נפל בעת שירותו ביום כ"ד בטבת תשס"ג,
29 בדצמבר 2002
השירור הורם ושלוש אחיות

סמ"ר דורון (דנדה) כהן (מ"א 7047592)
עווצבת "כפר" 1981
נולד ביום י"ב באב תשמ"א, 12 באוגוסט 1981
נפל בפעילות מבצעית ביום יג באדר א' תשס"ג,
15 בפברואר 2003
השיר הורים ואחות

רס"ן שחר שמול (מ"א 5261090)
עווצבת "עקבות הברזל" 1978
נולד ביום כ"ו בתמוז תשל"ח, 30 ביולי 1978
נפל בפעילות מבצעית ביום י' באדר א' תשס"ג,
11 בפברואר 2003
השיר הורם ושני אחים

רס"ל ניר פישר (מ"א 5233302)
עווצבת "בני רשר" 1977
נולד ביום ל' בסיוון תשל"ג, 16 ביוני 1977
נפל בפעילות מבצעית ביום ב' באדר א' תשס"ג,
4 בפברואר 2003
השיר הורם ואחות

סמל נעם מנחם הAGON (מ"א 7146100)
עווצבת "כפר" 1982
נולד ביום ד' באב תשמ"ב, 23 ביולי 1982
נפל בפעילות מבצעית ביום יג באדר א' תשס"ג,
15 בפברואר 2003
השיר הורם, שני אחים ואחות

סמ"ר אלכסיי ביליצקי (מ"א 7055762)
עווצבת "כפר" 1981
נולד ביום י"ז באול התשמ"א, 14 בספטמבר 1981
נפל בפעילות מבצעית ביום יג באדר א' תשס"ג,
15 בפברואר 2003
השיר הורם ואה

סמ"ר איתי מוחכי (מ"א 7048090)
עווצבת "כפר" 1981
נולד ביום כ"ח באול התשמ"א, 27 בספטמבר 1981
נפל בפעילות מבצעית ביום יג באדר א' תשס"ג,
15 בפברואר 2003
השיר הורם, אחות ואח

סרן גיל שני זיל (מ"א 6980362)
עווצבת "סער" 1981
נולד ביום ר' באדר א' תשמ"א, 10 בפברואר 1981
נפל בעת מילוי תפקידו ביום כ"ז בניסן תשס"ג,
28 באפריל 2003
השיר הורם, אה ואחות

סמ"ר ברק דולנסקי (מ"א 5144206)
עווצבת "פתחה"
נולד ביום ב' באיר תשל"ה, 13 באפריל 1975
נפל בעת מילוי תפקידו ביום ט"ו באדר ב' תשס"ג,
19 במרץ 2003
השיר הורם ואחות

טוראי אזרמלה (אמיר) דשה (מ"א 7211946)
עווצבת "בני אור" 1983
נולד ביום ט"ז בכסלו תשמ"ד, 21 בנובמבר 1983
נפל בעת מילוי תפקידו ביום כ"ט באדר א' תשס"ג,
3 במרץ 2003
השיר הורם, שלוש אחיות וארבעה אחים

כמיהה

שי גrin, חייל במלחואים בן 29, בןם של צילה ושלמה גrin, נפל בעת אימוץ בצלאים בחודש אוגוסט 2000. בשיר שכתב וקרא לו "כמיהה", מבטא האב שלמה את הגענוועים לבנו

בן – אוצר מלא הטענה.
אמון, חוב נספּ, בן יום-יומיים,
מצטרף לירח – בצו ביניים, בצריח טנק וקינה בונת.
ענני אבק וחנק.

אי-משם גה פִינְגָן, לשעה קלה דוממת.
ביין-לבינו פַגְד נורה, וקריאת "לייפִינה, בזוקה מְשֻגָּרת!"

ערֵב עַט, פְלָגָה מְרוּעָת-יּוֹם, שלָה-מְעַט מִיחַלָת.
לוחם, נְשָׁקו שְׁקָע, בוניבִי שְׁרָשָׁת מְאַבְקָת.
כאחד, לאַתְרוֹ הַחֲבוּרָה נְרַתָּמָת.

טרוּטִי עַיִינִים, מְלִיל קֶצֶר-עַפְעָפִים,
תּוֹרָת שְׁרִיוֹן בַת-אַלְפִים, בָּצְרִיחַ טַנַק מְתַרְגָּלָת.
בְּכַפְפּוֹת מְגַן מְמוּלָלִים
רַמְוֹן וַיְרִי רַתְק לְסָרְגָּין.

הַבָּזֶק נָרָא – רַגְעַת חֲרֵדָה, אַרְחַמְמָדִים.
הַנְּגָרָא מְפֵל קָרָה – מָרֵל שְׁמַשׁ יוֹקָדָת, עַופְרָת מְזַכְתָּא!
לוּחָם בְּעַרְבָּה אָבָד,
כּוֹבֵב, עַל-חִילָד, חַמְדָ קָסָם.

בן – יּוֹם חֲולִיף, גַם עַרְבָ, לִיל,
אַנְיַ בְּמַה הִיּוֹת יְחִיד – וְלוּ לִיּוֹם-יּוּמִים!
אַנְאָא אַלְיָ, עַשְׂה שְׁתַתְגָּשִׂים
מְשַׁאֲלָת אָב וְאָם.

תעודת זהות

חטיבה 600

סא"ל (מיל') דרי עמייד ברזנו

החטיבה הוקמה בשנת 1972
ומפקדה הראשון היה אל"ם טוביה רביב

מלחמת יום הכליפורים

מפקד החטיבה: אל"ם טוביה רביב, סמ"ט טים סא"ל משה נהורי וסא"ל יהודה בכיר.

חטיבת טנקים בהרכבת: שלושה גדרוי מונה 6 אי-ו, האחד בפיקודו של סא"ל עוזר מורה שנפצע, החליף אותו סא"ל שעיה ביטל, השני בפיקוד סא"ל עוזי בן יצחק, השלישי בפיקוד סא"ל אמנון מרוטון שנפצע, החליף אותו סא"ל יהודה בכר שנפצע, החליף אותו סא"ל יהודה נול ופלוגת ג'יפים.

גורת הלחימה: לאחר ניסעה נעה החטיבה על שרשראות לטיינן כאשר רוד הטנקים היו ללא מקליעים.

החל מ-7 באוקטובר בלילה נערכה בגזרה המרכזית "חמדיה" ו"כישוף" במסגרת אוגדה 143 אל מול הארמיה השנייה של צבא המצרי שחצתה את תעלת סואץ. החטיבה החזיקה בגזרה זו בהפסקה של יומיים עד 17 אוקטובר. במשך שהותה בגזרה ערכה החטיבה קרבות בלימה והתקפה נגד שכלו. על אף האבדות והנפגעים החטיבה המשיכה לפעול בדרציפות. סמוך להתקפת השדרון המצרי, בלילה 13-14 באוקטובר השמיד כוח של החטיבה פלוגת קומנדו מצריית שהונחתה ממסוקים. ב-15 באוקטובר העברו הפלוגות של גדור אחד ליחיזות אחריות וסד"ג החטיבה עד לסוף המלחמה מנה שני גדורים. באותו יום בעקב התקפה החטיבה את המערך המצרי מאזור חמדיה לכיוון צפון מערב כדי לסייע לחידור חטיבת שריון אחרת לאזור הצלחה. ההתקפה נכשלה.

בלילה 17-18 באוקטובר עזבה החטיבה את "חמדיה" ו"כישוף" ועברה למסדרון שהוביל לאזור הצלחה. ב-18 אוקטובר בבוקר פתחה ההתקפה על "חווה הסינית" מדרום לצפון פתחה את ציר "טרטור" לתנועה והגעה עד בית החווה. במהלך ההתקפה נשלח גדור אחד לזרור את נשר הגלים ולקראות הערב הגיעו הנגר אל שפת התעלה ובלילה הוא הושק. ב-19 באוקטובר הפעילה החטיבה להמשך הרחבת המסדרון צפונה. החטיבה נתקלה בהתנגדות חזקה ואחד הגදודים התקדם באותו יום ק"מ אחד. ב-21 אוקטובר הוטל על החטיבה להמשיך להרחבת המסדרון כדי לקבוע עובdot לקראת הפסקת האש. גדור אחד נעצר בשדה מוקשים ונרדף שני טנקים אש חזקה של טילי נ"ט ומרבית הטנקים שלו נפגעו. התקדמות החטיבה נמשכה גם למחרת בתנועה זהירה. לקראת הפסקת האש יצבה החטיבה קו במרחיק של שיישה ק"מ מנוקדת התחלה.

אנדרטה של החטיבה בפרק אשאכובות ביד לשרון בסדרון

בעקבות "ילאה 4"

יצאנו ללוות ולתעד את סיורם של גב' רחל כפרי ושותים חילזיה, שופר לבנה ואודית כפרי-כהן, באחוזה מהשלהי "ילאה" אשר שלטו והאגנו על דרך בורמה בלחמת העצמאות, בנתיב הקרבות בו נפל יצחק לבנה ז"ל. שרון העין, קצין איתור נעדרים (מייחצת איתן), הוביל את הסיור. הובאים בזאת הרשימים חן המסע המרגש.

דברי בוגר

מיןון: שפר לבנה, הצלם תום שופר, אודית כפרי-כהן אחותו של גב' רחל כפרי אחים של שופר ואודית

אלא שורעת נפתחה מכיוון חירבת עלייה מדרום למשלט לאה 4. הייתה זו אש תופת של כוחות קומנדו מצרים מטווח שלא עלה על 200 מ' בכו אוורי. למרות שתוצאות הקרב היו ידועות מראש למ"מ יצחק לבנה ולחיילו, לא מנע מהם דרב להסתער בגבורה על מי שניסו לחבל במאמציהם אחווה אל ערו בשל יום 8 ביוני 1948, עת עלה המ"מ יצחק לבנה עם היילוי מפלואה' למשלט לאחר 4, להחליק את חילוי פלוגה ד' בפיקודו של דירקטוריון. פלוגה ד' עזבה ואילו מפקדה, דירקטוריון, נותר בלילה לצורך ביצוע החפיפה עם יצחק לבנה, ומושום שחנק לסייע בענייני אספקה ותחמושת מתאיימה מידי עם שחור. ואכן, ביום ה- 9 ביוני 1948, ירד דירקטוריון לטפל בבייעת ההחמושת, ופלגתו של לבנה נותרה במשלט. ובעמק יזרעאל, בכפר יחזקאל, רחל לבית לירבמן קיבלה את בשורת איווב על נפילת בעלה כמעט באקרה. על דבר מותו נודע לה ולבני ביתה באמצעות מודעת אבל בעיתון "דבר", אשר הביאו עם הסבילים" מדריך בורמה באיחור של יומיים. חזיעו היה גדול, המשפחה, עסוקה היה בהכנות לשמוחת הכלולות של אחותה של רחל - דינה - עם משה פלד *, אשר התכוון להגיח לחתונה

אננו למדים על משמעות הביטוי "כל הארץ חיית" - בשדה הקרב כמו גם במהלך מלחמת השחרור מזוודה עם ירושלים הנוצרה. היא לוקחת האmittות על המשפחה על ידי נשות המשפחה ב-30 בדצמבר 2002, ליווה שרון, קצין איתור המשוריינים על רקע יערות האורך. לא שבנג לא התרחשו קרבות עקובים מדם, ולמדנו היטב גם על הסכנה הגדולה שריחפה על היהודים ביישובי הצפון בבחינת "זה האיב או אנחנו", ובכל זאת, גם כאן נטלה ירושלים "תשעה קבין". החורץ להציג את ירושלים" נתפס בתודעת האומה כסמל ביזור, ואין ספק כי בשעתו השפיע על המoral הלאומי ושירות היטב את המלחמה הפסיכולוגית של היהודים מצד אחד ושל האויב מצד שני. סיפורה של משפחת לבנה-כפרי ממחיש באופן הרואית וטרוגית את הקשר בין הגנות והחוויות. דרכ סיפור נפילתו של אבי המשפחה, יצחק לבנה ז"ל,

לربים מאיינו, שאיחרו להיוולד בשתי מלחמות ווורו, האסוציאציה החזקה ביותר של מלחמות השחרור מזוודה עם ירושלים הנוצרה. היא לוקחת האmittות על המשפחה על ידי נשות המשפחה ב-30 בדצמבר 2002, ליווה שרון, קצין איתור המשוריינים על רקע יערות האורך. לא שבנג לא התרחשו קרבות עקובים מדם, ולמדנו היטב גם על הסכנה הגדולה שריחפה על היהודים ביישובי הצפון בבחינת "זה האיב או אנחנו", ובכל זאת, גם כאן נטלה ירושלים "תשעה קבין". החורץ להציג את ירושלים" נתפס בתודעת האומה כסמל ביזור, ואין ספק כי בשעתו השפיע על המoral הלאומי ושירות היטב את המלחמה הפסיכולוגית של היהודים מצד אחד ושל האויב מצד שני.

סיפורה של משפחת לבנה-כפרי ממחיש באופן הרואית וטרוגית את הקשר בין הגנות והחוויות. דרכ סיפור נפילתו של אבי המשפחה, יצחק לבנה ז"ל,

צחק לבנה זיל

עמדת הגנה היקפית כפי שהתגלתה בסיוור

היא בבחינת היישג משמעותי, וווטעת תקופה מהודשת לאיתור נעדרה. מורתך ועם זאת מתסלל לא פעם. עד היום טרם אותרו גופותיהם של 6 נעדרים מקרבות לטrown וסביבה.

חוינו ל"ד לשׂרַיּוֹן". פקדנו שוב את כתול השמות. שמו של יצחק לבנה זיל ריצד בין 139 שמות חללי קרבנות לטrown. שמותיהם של חללי משלט אלה 4 כמו יצאו מהគטל ויצרו מעגל סביב עיר אשთאול, אשר ממנה חוותו זה עתה.

למעוניינים, במΡוכז מידע לטrown מופיע סיקור מלא של הסיוור למשלט אלה 4 בליווי קלטה וידוא. דבריו בוגר וצוות התיעוד והצילום – יחידת ההסברה לטrown.

(*) מוסה פלד זיל, שימוש י"ד עמותת "ד לשׂרַיּוֹן" בין השנים 1986-2000.

את שרידי עצמות הגנה היקפית מ-1948 – נלי אבנים ובורות אותם חפרו הלוויים בעורף כסודותיהם ועשוו בהם ניסיונות נאשימים להתחפר. היא בוחרת להעתלים מעץ הארון, אשר נתנוו מאוחר יותר על-ידי קק"ל. היא יודעת שלא ספר מזויל של יצחק למצוא מסתור ביןות לעצים, مثل היה פרטיזן המסתתר ביערות-עד.

שאלות מסוימות של בני המשפחה נפתחו תוך תשאלו של שרון, אשר הציג מסמכים אונטנטיים ומהמשיך את מסלול הקרב ומהלכו באמצעות תצלומים אויר מאותם הימים. בKİיאווטו וכולמו האנגלית המרשימה להציג מידע חזקו השערות או להילוף הפרקינו אותן. ועדיין נתנוו שאלות עלומות, שיתיכן שלא ייפטרו לעולם. שרון יודע לספר כי בצוותוי הייחודי לאיתור נעדרים, כל התקדמות קטנה בלימוד קרב מסומן, הכלול מחקרים ארכיאולוגיים ותחומי התמונות נוספים,

ולשוב אל המערה ללא דיחוי. נשות המשפחה ובראשן אס המשפחה, רבקה ליברמן, היו עסוקות בהכנות הטוטמים הגדולים ופיקחו על התבשילים להחינה הצעירה בעוד ימים. רחל, מטופלת בשני ילדים, אבטיל בן ה-3 ועופר, אז يولב בן 3 חודשים, אשר דרש את תשומת להה ועicker כוחותיה, בחרה להגעיו לזרת הקרב מיד עם קבלת הבשורה המורה, ללמידה מקרוב את נסיבות נפילתו של יצחק ולדאוג לימוש חפזו להיקבר בכפר יחזקאל.

יוני 1948. רחל מגיעה אל מקום קבורתו בנען. היא בוחנת את הגבעות החשופות. לחתונה של דינקה ומוסה היא לא תספק להגעה. היא מוממשת את מטרתה להביא את יצחק לקבורה בכפר יחזקאל. בהפגנה השניה היא עולה אל המשלט ולומדת את סיפורו הגבורה של יצחק ומחクトו. דצמבר 2002. הזמן כמו עמד מלכת, ווחל מוצאת

פריצת זורק חשמלית באילוי ופריצת שדות מוקשים

אל"ם (מיל') יגאל מילוא *

בשעת מבחון, בצורה אוטומטית ובמהירות. קיימות פריצות שדות מוקשים "שקטות" ו"רוועשות" - פריצה "שקטה" היא זו המבוצעת באמצעות מಡוכנות מכניות כונן "עכרים" ו"מגבים" אשר מחברים בקדמת כל מושرين והפעלים נורמת לפניו/הפעלים המוקשים ללא נזק לכלי המשורין.

פריצה "רוועשת" היא זו המבוצעת באמצעות מתחזרים - צפ"ש או "ריזוף". שני סוגים פריצה אלו הם פעולות טכניות, מಡוכנות אומנם, אך המתרגל אותן פעמים רבות לא יתקשה לבצע בעת הצורך.

הצפ"ש - הנה מערכת רקטית לפיצוץ/השמדת מוקשים המועpta מקדמת שדה המוקשים לעברו השני. תוך כדי מעופה פורשת מטען חומר נפץ קומי המותפוץץ בהשהייה. פיצוץ המטען יוצר לחץ על פני הקורא המשפיק להפעיל, לפוצץ או להרוס את מנגנוני המוקשים. ה"ריזוף" - גם היא מערכת רקטית לפיצוץ/השמדת מוקשים המועpta מקדמת השד"ס אל תוכו ופיצוצה יורם לאחר תוצאה - פיצוץ/השמדת מוקשים. שתי המערכות, לאחר שהופעלן, משאירות נתיב בטוח לתנועת רק"ם בתוך השד"ס. נתיב זה נקרא פריצה. לאבטחת פועלות ההבקעה מתכנן כוח תוקף מסוּם רב של פריצות לאפשר צילחה מהירה של המכשול, דרך מסוף פריצות בו-מנוגית, תוך השתתפות מינימלית באזור המכשול.

הבעיה מהריפה כאשר נדרש לבצע את הפעולות

וכמיות נבדות.

אין פלא שמדוברים נפוצים ומוקשים כל-כך בשדה הלחימה - מבחינות עלות תועלות, המוקש הבודד הוא הנשך הייעיל ביותר; מוקש בעלול של עישות זול ולו מילוי זולרים. מוקש פועלה, טנק שעלהתו מספר מיליון Dolars. מוקש נ"א קופץ בחדד מסוגל לשמש כתת חילילים. לא קיים עד נשך/תחמושת כזו שביכולתו לגשם נזק כה רב.

פרק מוקשים ופריצת שדות

מוקשים

פרק/פיצוץ מוקשים בשיטה ינית, באמצעות מכנים או באמצעות מתחזרים, הן פועלות מקצועיות טהורות. במסגרת הכרתו של הפלס בחיל ההנדסה הוא לומד לפרק מוקשים בשיטה ינית עד כי בתום תקופה ההכרשה מסוגל הפלס פרק מוקשים, ישראלים וחרים, בעיניים עצומות, כולל מוקשים ממולדים. אין ספק כי פירוק מוקשים יוציא כרך במתוח וחשש רב, אך בעל מוצע מיום ומתרגל לא יתקשה ליחס את התורה

מהו?

גילוי מוקשים ופריצת שדות מוקשים (ש"ט) נחassoc מאז ומתמיד פועלות מסווכות, מרכיבות פועלות אלו מהוות שלב ראשון ורקיטי בקרב ההבקעה שמטרתו להבטיח מעבר בטוח של כוחות שרין, ח"ר, הנדסה, ארטילריה ובהמשך לוגיסטיקה, למרחב הלחימה. אמרה עממית ידועה היא כי "הווקה של השורשת נמדד על-פי הווקה של החוליה החלשה". החוליה של גilio ופריצת ש"ט היא החלשה והקריטית בשלב הפריצה, וצלחת הפריצה והמחשה הלחימה יבקעו, תיכשל - ייגרם אסון. במאמר זה אציג תפיסת חדשנית להתמודדות עם גilio ופריצת שדות מוקשים. כבסיס להבנת מחות התפיסה והמבצעים של מכשול שדה המוקשים.

כיום כ-48 מדינות/ישראלים שונים מייצרים 340 טיפוסים שונים של מוקשים - נגד אדם (ג'א) ונגד טנקים וرك"ם (נ"ט). מעריקים כ-62-100 מדינות שונות על גבי הגLOBוס פוזרים כ-100 מיליון מוקשים. בגאנולה בלבד - כ-20 מיליון, באפגניסטן - כ-12 מיליון, בוגוסלביה (לשעבר) פוזרו בזמן המלחמה כ-60 אלף מוקשים בשבעה גם במדינות העימות שלנו עם 4 המדינות הגובלות - מצרים, ירדן, סוריה ולבנון - קיימים שדות מוקשים וביהם מוקשים מסוגים שונים ובמספרים

טילט (טסק ועדי 228 טון) נושא ציוד חישה לגילוי מוקשים

הומניטריות יש לטפל בהן והאר"ס מקריש לכך משאים מיידי שנה אם כי הרבה חחות ממה שהחיה רועצה וממה שדרוש. מילוני מוקשים פזורים באזוריים מואוכלסים, ואזרחים תמיימים, רבים מהם ילדים, נפצעים או נהרגים בעורבים בש"ס כבדך אגב או בנסיבות לטפל באמצעי קטלני זה, אם ימשיכו לפניהם מוקשים מאזורים מואוכלסים בקצב המתקיים היום, לא יסייעו את העבודה גם بعد כמה מאות שניות.

בגolio מוקשים הושקעו בעבר, מושקעים כולם, וכנהרא יושקעו גם בעתיד משאים רבים. טובי המוחות הטכניים בישראל ובעולם מניסים לא מעכבל עירון פיזיקלי ומהם לטרו פתרונות טכנולוגיים ותורות לחימה (טו"ל) מתאימים. נבחנים עקרונות פיזיקליים העוישים שימוש באפקטים מגנטיים, תרמיים, אקוסטיים, מכניים, כימיים ועוד בניסיון למצוא פתרון אופטימלי אך תוצאות מפתיעות – אין, החם באמות הטכנולוגיה ואנשי המדע אינם מסוגלים למצוא פתרון לבעה זו, או שמא המשתמשים אינם מגדירים באופן נכון את הקונספט והותול'ל שמהם נגזרים ההדרה והדרישה המבצעית (דמ"ץ)?

לכל העוסקים בפיתוח ידוע כי הגדרה נcona של הבעה מבניתה קונספטואלית ותפעולית מהווה אחוז נכבד מהפתרון, אך אם אין מגדירים נכון את הקונספט, התו"ל והצורך, ברוב המקרים מקבלים פתרונות לא מתאימים. וכך אכן מוצאים עצמוני מרכזים את מיטב המוחות ומשקיעים עוד ועוד משאים וanon תוצאה המניבת קפיצה מדרגה בתחום. בקראה הטוב מושגים More Of The Same.

חנשלת והשידות

שרידות הפלטפורמות הנשאות את אמצעי הנילוי והפריצה היא ערכובה להבטחת ביצוע המשימה.

מוקשים. טיפול יעיל במוקשים, כפי שהובהר לעיל, יכול להיעשות רק אם הכוח הפוץ יודע איפה נמצאים המוקשים. קיימות שיטות שונות להקשות על הכוח הפוץ לאחרת את תחילת שזה המוקשים, כיוונו, הרכבו (מספר הגורות, קטיעות ושורות) וסוג המוקשים שבו. כאשר המוקשים טמונה בקרע הבעה חריפה ממיוחך אך בעיית הגילוי קשה לא פחתות גם כאשר המוקשים על פין הרכך, בשיטות עם תכשיט מוגנוןת, כאשר היגilio רוצה להיעשות בתנאי לחימה ביום אוليل. על פי אמתנו ובבה כל שדה מוקשים חייב להיות מגדור ומושלט, אך לא כך במציאות. לבטא לא כאשר מדובר בש"ס שהונהע כתוצאה מיקוש ניידת, תוך כד קרב, או מוקשים שפזרו מהתו"ר. גם שדות מוקשים רגילים, המהווים חלק מהמכשול המורכב, לא תמיד מוגדרים ומושלטים מתחביב, ואסן כן הגדירות נפרשות במרקח מחגורות המוקשים ובזווית אליהן, כך שהכהות הפוץ לא יוכל לדעת היכן מתחילה הש"ס, כמו שורות הוא כולל, מה המוחקים בין השורות ומה עמקו האמייני.

קיימות מספר דוקטרינות על פיהן פועלם האויבים בזרות השונות. לדוגמה סביר כי צבאות ערבי מיניהם את עדות המוקשים לפי "הדווקטרינה הסובייטית" המכתייבה סדר הנחה של מוקשים, אותו אנו מכירים היטב. אולם, ישנים גם ש"מים בחם חלק מהמוקשים ממלוכדים (כ-10 אחוזים), וישנים ש"מים מעורבים – נ"א ונ"ט – כדי להקשוט על ביצוע הפריצה ועוד התהכנות. כל האמור לעיל בא להסביר את הקושי בגילוי ש"מים.

קיימים אף ש"מים שאינם ממוקמים באוויר לחימה, ש"מים מתkopות שונות שהונחו לקראת מלוחמות צפויות או תוך כדי לחימה. מיסיבות

תחת אש. כל שדה מוקשים, אם תוכנן ומוקם נכון, חייב להיות "מכוסה" באש. גם המגן יודע שהפעולות הטכניות של גילוי, פרוק או פיצוץ מוקשים הן פעולות מוגדרות וברורות לבניין מוקשים מזומנים ואם לא יפיעו במהלך ביצוע על-ידי אש הן תבצענה במיהירות וקלות יחסית ושדה המוקשים יפרץ. כדי להפוך את שדה המוקשים לעילו יש לכוסתו באש, שותחת או תלולה מסלול, אשר מופעלת על-ידי המגן.

סוגי שדות מוקשים

� מוכרים מספר סוגים של שדות מוקשים. העיקריים ביניהם הם:

- שדה מוקשים שמוקשו טמוניים בקרע.
- שדה מוקשים שמוקשו גלויים על פני הרכך והונחו כתוצאה מיקוש ניידת.
- שדה מוקשים פירירים מהאויר, ממסוקים או מארטילריה, שמטרתם העיקרית לבולום כוחות פריצה במקומות שהמנן לא תכנן, או להטליא ש"מים שנפלו. גם מוקשים אלו גלויים על פני הרכך.
- קיימים גם מקבצי מוקשים, אך אלו נועדו למקרים יהודים בלבד.
- כל שדה מוקשים בניו מקטעים, חגורות ושורות של מוקשים, המשתנים על פי התכנון, תווויי הרכך ושיקולים טקטיים נוספים. מכשול מורכב – שילוב מספר מכשולים מלאכותיים, הכול שדות מוקשים, גדרות, תעלות נ"ט, סוללות עפר וועוד. מכשול זה מהווה בעיה לכל כוח תוקף זה בשל הרכבו והן בשל מרכיבתו.

גילוי מוקשים

giloy מוקשים מהווה את נקודת התורפה העיקרית בחוליה החלשה והמורכבת ממליא של פריצת שדה

המג'ס נגד דינית על רקע

אונדיקציות שונות כאשר גופה בהם באמצעות החישן ת-אודום; מוקש אשר חבו מתחת לkrakע בעומק של מספר סנטימטרים מושפע מקרינה המשמש באופן שונה מסביבתו הקרובה. בשל עובדה זו גוף המוקש ורוכש טמפרטורה שונה מסביבתו אשר אותה ניתן להזיה על-ידי צפיה בתחום התת-אודום.

כדי ליציר תמונה משולבת ומהינה של שדה המוקשים בתחום שדה המעורבה ניתן לעשות ביכולות שהפתחו בשנים האחרונות עיבוד תמונה ובתחום של מערכות מיפוי ונווט. באמצעות יכולות אלו ניתן היה להקליל מוקש אחד או יותר במספר מוקשים לבני שדה המוקשים כלו וכמו כן להתגבר על "התראות שווא" של גופים זרים, טביעים וללא כוונתים, אשר פורמים בשיטה. התהאה הסופית תהיה קבלת נתוני שדה המוקשים על מפה טופוגרפיה טנדורטנית.

כיוון שבטייחי הינו בתחום המערכות המכ"מיות המבוססת על טכנולוגיית SAR (Synthetic Aperture RADAR). טכנולוגיה זו מאפשרת כוונת לפתח מערכות חודרות Krak GPR (Ground Penetrating RADAR). בסיסיים החישנים אלו Unterstütות תכונות אלקטرومגנטיות, כגון מוליכות, אשר מאפשרות להזיהות עצמים ללא תלות בטומפרטורה שלהם. התכונות הפיסיקליות השונות העומדות בסיס כל אחד מהחישנים שתואר לעיל יכולות להיות משולבות בזרה סינרגנית להשגת מודיעין מעבר לה שניתן להפיק מכל אחד מהם בפרד. גישה זו מכונה Sensor Fusion. גישה זו ניתן יהיה לשלב גם טכניקות אחרות של היזה ותצפית ככל שתאפשר ההתקדמות הטכנולוגית. לדוגמה, תחום החישנה המולטי-סקטורלי נמצאים בקצב התקדמות כה מביתית עד כי יתכן שכבר

לא משתגנис בתדריות גובהה, בתנאים אלו אפשרי באמצעות מותאים להפרק את שרdot המוקשים ל"ש קופים" בעיני הכוח התקוף.

בעזרת אמצעים טכניים מתקדמים, המנצלים תכונות פיזיקליות מותאמות, כמו החישן ת-אודום (IR Sensor), החישן מכ"מי (Penetrating RADAR) פלטפורמה מתאימה ניתן היה להזיה את שדות המוקשים והרכבים - חגורות, קטיעים, שורות וכו'. בתחום החישה מרוחק עבר מהפכה טכנולוגית במספר מישורים בעשר-עשרים השנים האחרונות;Capabilities מודרגה בתחום המיקו-אלקטטרוניקה אשר השפיעו על כל מישורי החיים הביאו ליכולות מהפכניות אשר בעבר נחשבו דמיוניות וכיום ניתן לעשות בהן שימוש כמושך מדף. חישנים בתחום התת-אודום עשים שימוש בקרינה אלקטرومגנטית אשר נפלטה מכל עצם באשר הוא ואשר משקפת את הטמפרטורה שלו ותכונות נוספות של החומר. קרינה זו נפלטה במספר תחומים של הספקטרום האלקטרומגנטי (לדוגמת 3-5 מיקרון, 8-12 מיקרון). בסיס תחילים כגון קרינת גוף שחזור ותכונות של החזרת קרינת שם. אמצעי ציפייה המבוססים על חישני ת-אודום יכולים לפעול ביום ובלילה, בתנאי מוג אויר בהם מערכות ציפוי וಗילות אין יכולות לפעול. כמו כן, בתנאים מסוימים, ניתן להשתמש חישנים אלו לאותם מבעוד למחסומים באפשרות חישנים אלו לאותם מבעוד למחסומים כגון שכבת אדמה דקה, עוננות דליה וכו'. הריגשות אשר ניתן להציג באמצעות חישני ת-אודום יכול להגיע לזרמת דיקוק של שברי המעלת ובכך להגיע לכיצות הפרדה אשר איננה מוכרת לנו מחיי היום יום - שני גופים אשר איננה מוכרת לנו מחיי לנו כי אין הבדל בטמפרטורה שלהם, יתנו

הפלטפורמות העמידות ביותר הן הטנקים והרכ"ם לסוגיו. מהי באמות רמת השירותים שאנו יכולים להקנות לפלטפורמה הנושאת את אמצעי הנגilio וההשמדה והוא סכוי יש לה ולמערכות שעלה לשודן? כל קץ מודיעין בرمota החטיבה יזהיר ויאמר כי אזור הפריצה, מרגע שייאתור, יספק אש בכמויות ואיכות בהן סיכוי ההישרדות נמוכים יותר. שרידות הכלים וה动员ים בפועל הפריצה, היא, על כן, המפתח והעובה הבסיסית להצלחה של קרב ההבקעה, או לפחות של שלב הראשון בו - פריצת המכלול המורכב. שרידות פלטפורמה מחושבת כמכפלת זמן החשיפה לאוות בעוממת האוות. כיוון שבטריטרי קרב ההבקעה, האוות בעוממות רבה במירוח, ולזמן הפריצה ישם חסמים טכניים שונים את הקטנותו בתחום לסוף מסום, הרי שישנו ככל אינו ניתן בכוון הפטון הקונבנציונאל. מערכות מורכבות ככל שייהיו לא יהיו אפקטיביות אם הפלטפורמה הנושאת אותן לא תשרוד בשדה הקרב את משך הזמן הדרוש לביצוע משימת הפריצה. בקרה כזו יש לחשב האם מוצאו ריעוות הפעולה היחסית והאם יתכן شيئا לתקן את הקשור הגורדי באיבחת רעיון.

יצירות חשבתיות ותහית טכנולוגיות חדשות

נדרשת על כן יצירות חשבתיות ופיתוח טכנולוגיות, אמצעים, תפיסת להימה ותוגלוות, לשינוי המחשבה המקובעת הקיימת מזה עשרות שנים. המיזוח במקובל המורכב שהוא קבוע, תחומו מאוחר, ומושני צידרו נמצאים כוחות בעמדות פחות או יתר קבועות. מיקומו והרכבו

בollowית או קרקע מעורבת באבנים/סלעים, בתנאי לחות גבורה או נמוכה תופאות הגלייה תחינה שונות, אולם מושוואות התמונות המתבלבלות מסריקה עצמן מערבים כמספר פעמים, ניתן היה, לאחר ניתוח דקדקי,

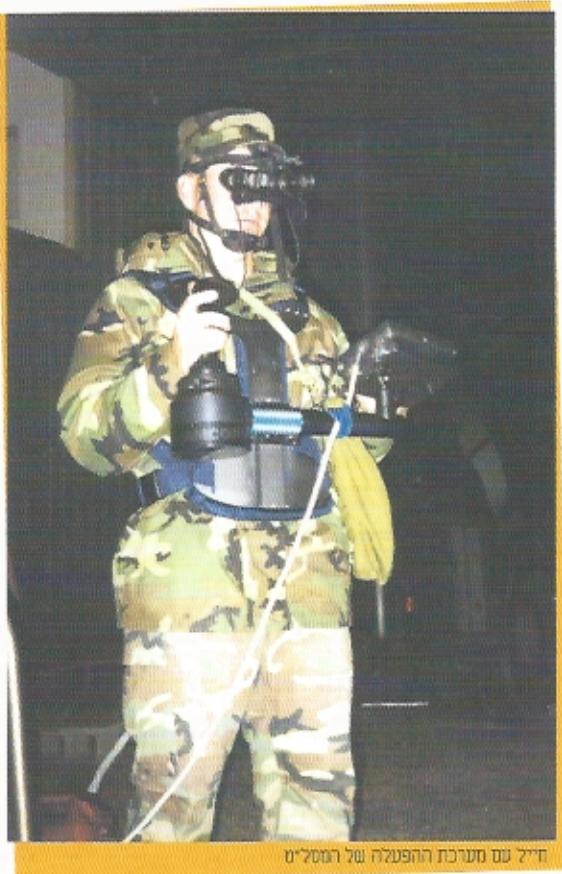
להפיק את הנתונים הנדרשים.

בקודח עקרוני נספתח היא הבעה הארגונית - בפועלות הפריצה עצמן מערבים כמספר שונים: חיל האוויר אחראי על פלטפורמות מוטסות, חיל המודיעין על המודיעין וחיל הנדסה על הטיפול במוקשים וביצוע המערכות. כוון שהאטגרום הצעיים לנו במהלך הבא הולכים ומתרבים, והתנאים בזירה, הן מבחינת המכשולים והן בתפעול הכוחות, משתנים תדירות, רק' ריכוך ממש ששל כל הזרועות והחילוון, הלוחמים והמסייעים - חיל אויר, מודיעין, שריון והנדסה - יבטיח פתרון הולם בעיה. נראה שההילוב בין קונספט יצירתי, טכנולוגיות חדשות ומערכות ארגוניות יכול לפרק את המכשול המורכב שמעמיד שדה המוקשים.

סיכום וכיוונים נוספים

במאמר זה הצטי דעון חדשני לגילוי פריצת שדות מוקשים. הדעון מבוסס על שימוש בפלטפורמה מוטסת, בעלת כנף מסתובבת, אשר מצוידת בחישנים מתקדמים המתאימים לגילוי מוקשים ובתפיסת הפעלה החורגת מעבר לקונספטיוו הסטנדרטיות. לפטפורמה מסווג CAMCOPTER יתרונות בריבים שהבולטים בהם הם: פלטפורמה לא מאושתת הפעלתה באופן אוטונומי לחולוין ושיכולה להגעה לאזורים לא ניתן להגעה באמצעות אחרים ומוביל לסken סייסמי או חילויים. למערכת זו היכולת להרחף מעל שטחים חדשים, בגביהם שונים, ביום ובלילה, בשקט ובמפתיע ולהעביר בזמן אמת נתונים חיוניים לכוחות. ראוי לציין כי אף שהתקנת ביצור של גילוי ופריצת שדות מוקשים אין לי ספק כי בעתיד נמצאה פלטפורמות כאלה ברמת האוגדה מצוירות בחישנים שונים ומגוונים, שישו לעראק בגלוי מוקשים אלא גם במגוון תפקידי מודיעין, הן לכוחות הלחמים, שריון וחיל', והן לכוחות המסיעים, ארטילריה, הנדסה, אב"כ, לוגיסטיקה ועוד. בהחלתי יתכן שתפיסה ולולנטית גם לצרכי הבט"ש הבוערים כיום. פלטפורמה מעין זו המזودת באטצעים טכניים מתאימים תוכל לשיע ביאורו הוליות מחלבים וمبرיחי גובל למיניהם. ניתן לשים זאת במגנון אורות כגן קו התפר, רצעת עזה ולאורך קו הגבול עם מצרים. בכל תכנון של גדר הפרדה משולבת באמצעות טכנולוגיות יש רקחת בחשבן אפשרות מבטיחה זו.

* אל"ם (מיל') יאל מלוא, שימש בעבר כקצין הנדסה בגיןשות שריון, רמ"ח אלמ"ח במטה", ועסק שנים בפיתוח אמצעי גילוי ופריצת שדות מוקשים. היום משמש כיו"ע בפיתוח קונספטיוו, תוריל ואטצעים בתחוםים אלה ואחרים.

היל' שט מכונה והפעלה של מטליים

בעתיד הנראה לעין יוכל לתורם ליכולות חזיהו הנדרשות התקומות רבה חלה בשנים האחרונות לא רק בטכנולוגיות של אמצעי חישה אלא גם בפלטפורמות אשר יכולות לשאת אותן.

לפיך יש מקום לבחון האם ניתן לבצע פריצת דרך גם בתמונות הפלטפורמה הנשאת את אמצעי החישה. פלטפורמה אידיאלית לא תנוע על הקרקע ולא תהיה חשופה לאש. כמו כן ניתן להציג תפיסה על פיה מלאכת הטיפול בשדה המכשולים תבצע לפניה שלב הפריצה. פלטפורמה כזו היא מסל"ט (מסוק ללא טיס) המוכר בעולם בשם CAMCOPTER. הוא קטן יחסית, אך מספיק גודלה לשאת את החישנים (Sensors) הנדרשים לגילוי מוקשים. הוא פועל באוטונומי לחילוין על-פי תכנון מושם מושך. ה-CAMCOPTER מתקדם מאוד, טס לנ"ץ מתוכנן, מרוחק, מסתובב ב מהירות משתנה, סורק, שווה, מסתובב במעלנים ובדרישים שונים, בנבאים שונים מעל פני הקרקע, אוסף נתונים, מבצע את הפעולות עלייו וחזר לבסיסו. הכל האמור על פי תכנון מראש. בKİיזר, "קבין משנה" מתוכנת המשוגל לבצע את כל הרוש על פי צורך ותכנון מראש. פעולות אלו יכולות להיות באור יום או בחשות החשכה. האינגורומציה הנאספת משודרת לאחור ומוקלטת בו זמנית ניתן לנתחה לפרוטו פריטים ולהפיק ממנה את מקסימום הנתונים הנדרשים. ואז, כאשר יהיו בידי התוקף פרצות מבעוד מועד, לסמן מה ימנע ממנו להכנין פרצות מושך ולבסוף ולאפשר לכוחות השריון המסתערים לשטוות את המכשול מבלי לעצוו? מושך צריך לבצע את פעולה הפריצה תחת אש? שימוש בחישנים ממורטט ב- off Stand גילוי מוקשים ממתק. סריקת שטחים עשרות עד מאות מטרים בודדים. סריקת שטחים בגישה זו יכולה להיעשות ב מהירות של עד 20 עד 40 קילומטרים לשעה.

בעבר מפריצה לשטחי התמונה צפוי הכוח התוקף להיתקל בקו הגן שני ושלישי ובין מוקשים פירירים בשיטות המצוינות לעיל. כל התקלות כזו תצריך התעכבות לפניו המוקשים ועלול להיות קטלנית. פלטפורמה מושכת מצוירת בחישנים כמושך לעיל, תוכל לספק לכוחות נתוניים בזמן אמת לאפשר לכוח המשוריין להסתיע בכוחות הנדסה שיישרלו לו את ציר ההתקדמות וימנוו עצירה והתקבכות באזורי המוגדים כמשימות אש סכונה. אז, לעניות דעתך, קפיצה מדרגה בתפיסה ובגדודת היצור ומכאן יגוזר הפתרונות, התויל, התרגולות והאמצעים. בכיוון זה ודומים לו כדי להשקע משאבם.

גילוי מוקשים בידי שלום, לצרכים הומניטריים, הוא בעיה חשובה לא פחות ואינו קל מגילוי מוקשים בעת מלחמה. בEtaר ימי שלום" חייבים לכלות 55% ממהוקשים לפגותם מהטהרת. אמצעי גילוי שיטבסס על גילוי ב- off Stand, בעזרת חיישנים שיותקנו על פלטפורמה מושכת שתוכל

רס"ן שחר שחול זיל

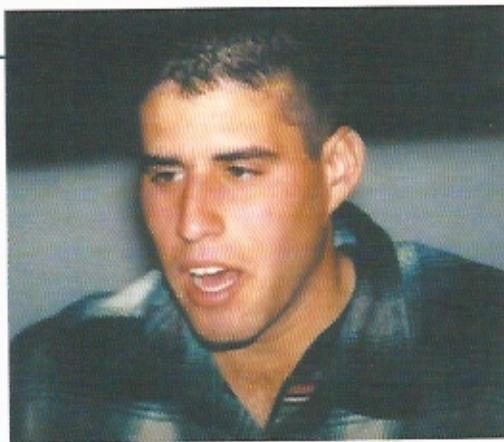
כתב: שי ארזאון*, צילום: תום סופר

..קשה בulpדיך שחר, קשה במיוחד כי השבוע ביום רביעי היה אמור להתקיים כאן במוצב שדמה טקס החלפת מ"פים, ובמקוםנו אנחנו כאן, במקום שככל-כך אהבת, מייחדים לזכך כמה שעות עם המשפחה. שחר, לצערנו למדנו להכיר את משפחתך רק בשבועה. יודע אני לומר היום שמשפחתך - ההורם, האחים והאחיות ידעו לחזק אותנו במהלך השבועה, החזק שלהם - חזק אותנו. וכפי שכתוב בשיר שורה חווה אלברשטיין:

"כשאמות משהו מני, משהו ממוני ימות בך, ימות בך. כשהתמות משהו ממך בי, משהו ממך בי, ימות אתה. כי כולם, כן כולם, כולנו ורק מה אונושית אחת חייה, ואם אחד מאיינו הולך מעימנו, משהו מת בנו - ומשהו נשאר איתנו אם נדע איך להרגיע, איך להרגיע את האיבה - אם רק נדע, אם נדע..."

לכם המשפחה אומר אני שהיה לכם בן, אח, חבר נפלא שעוזר לנו. ומה נותר לי לומר? נשארו לנו רק הגעגועים הרבים והאין סופים, אלקין. נזכיר אותן, ממשיך בדרךך ונתמוך את משפחתך.

שלך צביקה."

רס"ן שחר שחול זיל

הספיקו להшиб באש. לאחר התקירויות נפרשו כוחות צבא באזרו וערכו סריוקות נרחבות כדי ללכד את חוליות המחבלים שביצעה את הירי. ארגון החזית העוממית המפקדה הכלכלית בפיקודו של אחמד ג'יברל לחק את האחיזות על הרצף של שחר.

שלושה שבועות לאחר מותו של שחר, ביום 3 במרץ, התכנסו בגדרו "הבקעים" במוצב "שדמה" מזרחה לבת לחם, חילין, משפחתו וחביריו של שחר כדי לiyich יום לזכרו. תאריך זה נבחר מפני שהוא לאחר מכן היה אמור להתקיים באותו המוצב

הכח בפיקודו של שחר סריוקות סביב הרכבת הרכובה. בשלב זה התגלו מטס פרלטוניים סביב החילינס והחלו לזרוק לעברם אבניים ומקלות. מפקד גדר הבקעים הורה לכוח לעזוב את המקום, כדי שלא ייפגעו. לפטע נשמעו שלוש יריות. אחד הכהורים, שירה צף פלשתיני מרוחק של כ-30 מטרים, פגע בצווארו של שחר שמול זיל, חילין של שחר מיהרו לטפל בו, אולם הוא מת מיד מהפצעה האנושה. הצלף שירה בשמלול נמלט מהמקומם במהירות והחילינס שהו באזרע לא

בדברים אלו פתח מפקד גדר הבקעים, סא"ל צבי צורן את הטקס לזכרו של רס"ן שחר שמול זיל, שנפל ברוחב כנסיית המולד בבית-לחם. התקירית הקטלנית בה נהרג שחר אירעה ביום 11 בפברואר השנה, מעט אחרי השעה 09:30 בערב. כוח בפיקודו של רס"ן שמול, מ"פ של גדוד הבקעים של עוצבת השריון "עקבות הברזל" הגיע להרחה של כנסיית המולד וסרק את האזור. החילינס מהגדוד איתרו וכוב חשור ופוצצו אותו, מהשש שמדובר במכונית תפות. לאחר הפיצוץ ערך

שור פ מול (וימין) ביום שירותו השני

כאחד, בולט כל-כך שהשילוב הנדרי הזה נמצא כאן אצל כולן וכנראה שהוא טוב עבור כאן בחטיבה בגדר ובפלוגה.

בקשה, בפעם הבאה שאתם יוצאים הביתה תפנו שעיה אחת עם ההורים שלכם, ספרו להם מה אתם עושים, מה עובר עליוכם, תענו על כמה שאלות, אין לכם מושג כמה הם רודצים וחשוב להם לדעת, ובבקשה תשמרו על עצמכם. משפחחת שמולו".

הוזמן לי לראות את שור לאחר הנិזחון ביום כישוריות ח"ן. הנិזחון בתחרות סימול הרבה דברים, אחד מהם, אם לא הבולט ביותר, היה החיאתה של היסימה "אדים שבונק נצחח". דורות של שוריינאים גדלו על סיסמה זו, ובאותו יום כאשר עוזבת "עקבות הברזל" ניצחה עם הטנק הכינוי "זוק", מג' 6 ב', גל, ראיינו דוגמיה היה לשיסימה איננה רק סיסמה. הטנק הקישיש התמודד מול טנקים חדשים כמו מרכבה סימן 2 ו-3. "האויריה מצוינה, גם עכשו וגם היה מצוין לפני הנិזחון", תיאר בפניו שור את האויריה בעזות לאחר הנិזחון. "אני ניווטתי חלק מהחוליות הניווט, הייתה מפקד הנבחרות ואימונתי אותם". היה קטע מהשיחה הבינינו:

איך שומרים על הקשר?

בעיקר מתאמנים תיאורטיות, הרבה שיעורים. הרבה תירגולים בשים, וכל פעם שאפשר מתאמנים על טנקים. לא יותר מדי. בסוףפה זה הדרכו של החילימ hei טובים.

האם היו הכנות מיוחדות לקרהת יום זה?

"לא עשינו הכנות מיוחדות. התאמנו קצת בשבוע שעבר. היה קשה באימונים. בתחרות לא היה קל וניצחנו בהפרש של כ-10 נקודות. בחלק מהתחרויות התחרינו נגד מרכבה ג', טנק שייצרו אותו 30 שנה קודםינו ואנחנו ניצחנו, למרות

אשר במרקמו ההבנה כי שור לא ישוב עזה. ואכן אסף, אחיו של שור, ציין שזו רק ההתחלה, התחרויות עד תהייה קשה ואורוכה. התוחשה המשפחתיות שנורקמה במועדון הפלוגתי תלוה מעטה ואילך את משפחת שמול ומשפחת "הبوكעים".

איך נפרדים מחלוקת כל כך משמעותית בחיי ביחסים די, איך משניהם את סדרי החיים הנורמלים והמנגנים לו ואיך יוכל להזכיר לתפקידו הרגיל? דומה כי הגדור, הפלוגה, המשפחה, החברים עדין לא מצאו את הדור. מההבדלים, מהשינויים על שור, מהעלאת היזכרונות, מהגעגועים - נראה כי לכל אחד במופע,

זיכרין עמוק וטור משוחר, המכ'פ', הבן, החבר.

"מחר יום שלישי שבועות מאז דפקו יצאנו על הדלת בвитה עם הבשרה שכ-פרק חדן ממנה, שלושה שבועות בלי שור". הקראו בכאב ובהתרגשת אסף, אחיו של שור. "מתחלים לפגוש את הכאב, העצב והגעגוע ברמות שלא דעתן שאפשר ואנחנו רוק בהתחליה. מוצאים עדרין חנות בבדרים קטנים, תמונה של הארכנו, סרט וידאו מעלה חיק על הפנים, מישוח נזכר במשחו שמרגש אותנו, מכתב שהוא כתב מפתיע אותנו, מילים ששוחר מושרבט במוחרת ברגע של שעmons באחד הקורסים במצוותם מעלות בנו דמעה, יומן מחנה קיץ מזכיר לנו נשכחות, דברים קטנים. שור היה כאן במקומות בו הוא בחור להיות, שבוע לפני שנרגש, שור חתם בפעם השלישייה, מתוך בחירה, לעוד שש שנים. הרבה דברים זכרו אליו כאן, אני חשב שבעיר שור נהגה מהגilio שלו על היכולת להניג להוביל בעיר מתקן אונשייט, וגיאות, חזש הומו ורצינות רבה. אני יודע שהרבה מתן הרכנות המיוודאות האלה שור ספג בכיה אבל מתוך המפגש הקצר אתכם, החילימים ומפקדים

טקס החלפת מ"פ"ים בו יועד שור להיפרד מפלוגת "ומפיר אימפריה" שעלה פיקד כשהו ולהתחליל את דרכו מחדש כמ"פ קמ"ט בשיזפון.

בתחילת יום סייר סיפור ספר המג"ד, סאל צביקה במופע. ממהלך הסייר הפלוגה ועל החוויתו צורן, על אופי הפעולות של הפלוגה ועל החוויות של שור מהמופע, מהחילימים ומתקידיו כמפקד הפלוגה. בהמשך, החל טקס לזכרו של שור במועדון הפלוגה שאליו פנה שור דקות לאחר האירוע ברוחבת המולד. משפחת יומפר' ומשפחת שמל ישבו במעגל אינטימי ובמהלך השעות הבאות דיברו על שור וריבו אל שור. חיליל הפלוגה פנתה בקעט ניניה, ולאחר מכן הופיעו קרייא הסמה"ט, סאל בזע אברם, שיר שכתב לשור וסימס בambilים נסארה רק רותק, אך כוחה כסערה, היא טוביל אותן בכל שור של יום חדש עד הנិזחון".

קורות חייו הקצרים והמבטיחים של שור הוקראו לצד מציגת שగולה את סיפור חייו של שור בתמונות: ילדות, טיול בר-מצווה, טירונות, קורס קיזיטיס ולבסוף חייו הפלוגתי. התמונה הילוי חייו חיכון, אך בעיקר המחייש את הגעגוע העז למ"פ, לבן, לחבר, שור היה לו חם ודומיננטי, מ"פ מוביל ומנהיג בגדוד והדמות המקשרת בין גורמי הגדור השוניים. המג"ד סייר על החווית החוסר והriskונות האופפת את הגדור בשלוש השבועות שהלפו מאז מותו של שור. אורלי, חברה קרובת של שור, קראה מכתב שנכתב לאחר נפילתו וסיממה את דבורה בתיאור הרגשות הגאווה והשicityות שהשוו היא ושור ליום הזיכרון למדינה. כנראה שמעכשוו קיבל יום הזיכרון ממשמעות שונה.

אט, את מתחילה הגדור והפלוגה לעכל את גודל האטען ולהסתגל לנצח החדש, השונה והמתascal

הבטיחה להכין כתבה על הגדור ששה יקר לו מכל, גדור הבוקעים. ביום הירקון הקרוב י策טרףשמו של שחר שמול זל לאחיו השדרוניים אשר קריבו את חייהם למען המדינה. כמו שאחיו הנפלים, שחר הוא זיכרון החקק על קירות ליבנו. מיום העצמות תשס"ב נפל עוד 15 חיל השריון. כל אחד מהם הוא סיפור חיים, ספר עב-cars של ילדות, נערות, התברורות, חוויות, ניסיונות, הצלחות וכישלונות, לכל אחד עלילה משלה ולכלם סוף דומה כמו של שחר שמול זל. עליה קטעה. חיים קטועים.

* הכתבה הוכנה בעורמת האזינה של דב"ט שירות לוי, מש"קית חינוך גדור "הבקעים" וקרן זלכוב. קצינת החינוך של עוצבת "עקבות הברזל".

שור שוחר מקבל תשודה, ביום כשירת חסין

שחר של יום חדש

(נתן שר שכח הסמחי טאל בועז)

אבק מדבר עולה
רעש הטנקים נשמע מרוחוק
עליה עמוד השחר
דמונך ניצבת מולו.

מגולגים שיחה על שחר
עד שקרני המשמש מטלות פניך.
עיניך בורקوت, מבعد למעיטה האבק
מביעות אהבה ומספרות חולום.

נעודה לגדלות, אחוי
אהבתך לאדם וניעו
ירוביל אותך רוחך
רק שיגענו עוד שחר של יום חדש.

בלילה, נקלעת לרוחבת המולד
מלוא גובהך יופיך בולט באור הלהבה
שמרת על חיי האחרים
עד שמחה חזקה הכתה בעורפן.

מיד רצוי המחשבות בראש
מציאות של שנים חלפה בין רגע,
נסאר רק החלום
לא יגוע שחר של יום חדש.

הצטרפת אל אמא אדמה
נשארה רק רוחך, אך כוחה כסערה
היא תוביל אותנו בכל שחר של יום חדש
עד הניצחון!

מהיום, אתה ל' שחר של יום חדש,
האור הראשון המאיר את עיני,
מקור ההשראה והעוזמה שברוח
לחילחם עד בא שלום"

הMBOLIM את כל זמני הפנו ייחד, בחוץ, יחפים, מאושרים והכי חשוב, אורהבים. סליחה על הקלישות, אבל מוכרכה אני לפחות שבלייר בחוי, לא הייתה מעוצבת כפי שאין מעוצבת כו. אתה איש הסוד של, החבר הכל טוב, אתה לבי.

שחורויל, אילו היא הייתה יודעת כמה כאב למשפחה ולחברים לאבד אדם קרוב, הייתה רוצה לertzor למסע המופלא שעברת, להיות איתך ולא להרגיש אתכאב זהה יותר, רוצה לצעוק, העודשה שאתה אין לך מתקבלת על דעתך וקשה לי לתבין זאת או שאתה רוצה להבין איך אדם מכון, שחר של, החבר הצעיר של, פתאום כל כך רוחוק ובשביר שניה נעלם תמיד? אני גאה לך ובדורך חיך. בדרך המיוחד השפעת על כלך הרבה אנשים, שיפורת תודה על שנים של אהבה עצומה, אוושה, נתינה יוצאת דופן וכמוון תודה על שהיית לי חלק מהמשפחה, לך תישאר בלבך תמיד.

כפי שציינתי, אני יכולת לתאר את כל השנים הללו על גבי שורות אלו, אלא רק לנשות ולתאר את הרגשות הרקינות שנותרה באלו שנשארו כאן, על פני הארץ, נשים, חיים וכوابעים את הסורוק הבולט בחוינו. האבנתו את שרי ים הזיכרון והרגשנו גאויה להיות חלק ממדונה לטנה ורוויה בעצב, כי הרגשנו שייכים. אני מניחה שכעת יום הזיכרון יקבל משמעויות שונות לי ולך. אתה הגיבור שלי, אהוב ותומך, הפכת להיות חלק מכאה של עצמאוותנו כעם.

אהבתך עד אין סוף ומוגענית גואהות,
אורלי – נני שלך.
(מדבריה של אורלי חברתו הטובה של שחר שמול זל.)

חדש וחצי לפני מותו של שחר זל, הוא ביקר באתר "יד לשוריון" בטלרון ושב עם חברו על אחת האבניים הפזורות ברוחבה מול כותל השמות, בו חוקקים שמותיהם של אלף חללי השריון. התמונה הזאת שארכה מספר דקוטה חזקה בזיכרוני. כהרגלו, שחר היה נחמד להפליא ושאל על התקדמות הכתבה על יום כשרות חז"ן, ועל

הטנים הישנים.
مسקרה?

"האדם שבתנק ניצח. זו המסקנה, אין שום מסקנה
אחרת."

האם היوم הזה לפידעך הוא חלק מהעלאת הדימוי של השירון?

"הדמיוי של השירון בסדר גמור. כן, אני חשב שהימים זהה יעוזו לחיל, כי ראיינו את זה כבר ביום השלישי של הגדעון, בכל הנחות ובכל התיאומים. זה מפגש של כל החיל, כולם רואים את כולם".

יש לך מסר לחילאים שלך?
המסקנה של היום זהה היא שהאדם שבתנק ניצח. לא הטנים אלא האנשים. למרות שלפעמים זה לא נראה כטה, אבל זה באמתך. ושות דבר לא יעוזו".

אורלי, חברתו הקрова של שחר, קראה בטקס שבמושב שדמה מכתב שכתבה לו לאחר מותו:
"שחר, נני, שחר של":

עברו שלושה שבועות והוא הראווה שניinci בתבתך, השעה 02:45 לפנות בוקר ואני ערה, חושבת ולא מצליחה להבין כיצד התהפכו חי. אני יודעת, זו קלישה ושינוי רך צחקו על קלישאות מסווג זה, קלישאות הילו בכוננות וכوابות נמי, אבל לצער, קלישאות הילו בכוננות וכوابות נמי, אין לך חכמיoso 90 שנות חברות לכך מה שורות ורקות?! אין לי מושג ולן הקלווש ביותר איך להתחליל לתאר את מה שעובר עלי בימים האחוריים. הידיעה הנוראה מכל הפקה את עולמי ושיתה אתה קורא לי למגרי. כל יום שעובר אני בטוחה שאתה קורא לי לחזר לחיה, לאוניברסיטה ולשגרה העומסה, ואין רגע אחד שכולך לא נשמע בראשי. ראה למלון שעוד מעט, ממש עוד מעט יכירו על השונאה הזה, ייקשו סליחה על שלושה שבועות קשים ונחוור ייחד איתך לחיים, אבל לא משנה כי נבקש, ננפל ונרצה, הדבר לא יקרה.

קראנו האחד לשני אח ואחות וידענו שכ' נשר לנצח, לא משנה באילו דרכם נבחר ולא חשוב כמה אנשים ייכנסו לחיה. עברנו יחד את בית"ס היסודי, חטיבת הבנינים ובתיון התפצלון, אבל נשארנו שכנים, דלת מול דלת, אחים קרוביים

מדליות השרין - עדות לאוֹהֶה

תאייל (מייל) מנשה ענבר

שש המדליות שנונפקו עד כה

מדלית הטנק "מרכבה" מוחב עד סוף שנה זו יונפקו עוד מדליות מותך 5 הנותרות.

המדליות שנוטר להנפקה הן:

1. מכוניות משוריינות בתש"ח

2. טנק הקומול

3. טנק טירן 5

4. טנק מגה 7

5. טנק מרכבה סימן 4

רבים כבר רכשו מדליות אלה, מי לזכורת משירותו באחד מסוגי הטנקים, מי כמתנה לבן או לנכד או כמתנה לשוריינאי הפרוש או משתחרר מצה"ל.

הנו קוראים לכל השוריינים בסדר ובסמלואים וכן למפקדים כולם: קנו מדליות אלה לעצמכם וכן העניקו אותה לזכורת ולציצון מורשת השריון. ראויים אתם ודור ההמשך ללמידה, להתבשם ולהתגאות במורשת השריון.

מותמדת לפיתוחה הארץ והטנק. עםותה "יד לשריון" בשיתוף החברה הממשלתית למדיות ומטבעות מנפיקים 11 מדליות רשות של מדינת ישראל המנציחות את הטנקים של חיל-השרין הישראלי, שככל אחד מהם הטעיב את חותמו בתולדות המדינה ומזהה עם תקופת הפעלתו. הטנקים על-גבי המדיות שוחזרו בדייקנות, בעיצובו של האמן איליאור ויסנוף וביעוץ צמוד של ועדת היגיינה של עמותת "יד-לשריון". בגב של כל המדליות מוטבע שוחזר של מרכיבת קרוב מתקרבת המלכים הממחישה את הפסוק "רוּבְּבוֹתִיךְ יָשׁוּעָה" מספר בחבקן י' 8, וכן סמל חיל-השרין.

עד כה הונפקו 6 מדליות, בסדרה מתוכננת של 11 מדליות בנושא השריון:

מדלית "יד לשריון"

מדליות הטנק "מרכבה"

מדליות הטנק "שרמן אם-51"

מדליות הטנק "אי-אט-אקס-13"

מדליות הטנק "שוט-קל" (סנטוריון)

מדליות הטנק "מגה 3" (פטון אם-48)

בשנת 2003 הונפקו מohn מדליות

"שוט-קל" ו"מגה 3" ועוד תונפק

השנה מדליות "טירן 5" ל夸ראט מלאת

30 שנה למלחתם יום הכיפורים. כל

המדליות הונפקו בכיסף ובארד.

ברזונה מיוחדת אפשר לרכוש את

האדם, השריוני, הוא העומד ביסוד ההצלחה המתחמשת של השריון הישראלי. אף השריונים והמקדים שבראשם, בסדר ובסמלואים, החודרים מוטיבציה ללא שיעור, שוקדים על פיתוח וטיפוח היכולת הצבאית וזאת ללא היסוס לכל פעילות מבצעית הנדרשת. הם עשו זאת גם כאשר כל הרין היו מעטים ובעלי יכולת מוגבלת. רוח זו מפעמת בהם גם כיים. "האדם שבטנק נצח" היא לא רק סיסמה, היא המהות של חיל-השרין המשלב שימור של המורשת המפוארת, ייכרין והנצהה של הנפלים במערכות ישראל וצעידה

סדרת מדליות השריון -

לכנייה בחנות ב"יד לשריון" בלטרון

מדליות אלה אפשר לקנות בהנחתה בחנות ב"יד לשריון"

בלטרון (פרטום בטולפון: 08-9255268 או בפקס: 08-9255186).

אפשר לרכוש את המדליות גם בחברה הממשלתית למדיות ומטבעות: רחוב אחד העם 5,

ירושלים, טל': 02-5600110, פקס: 02-5634496.

e-mail:medalot@coins.co.il

<http://www.isragift.co.il>

חניות החברה

ירושלים, רחוב אחד העם 5, טל': 02-5600139

תל-אביב, רחוב בן יהודה 42, טל': 03-6202485

חיפה, קניון לב המפרץ, טל': 04-8401292

באר-שבע, רחוב הרצל 1, טל': 08-6286270

מדכנת הקרב העתיקה שבגב כל המדליות

'קצת שמח, קצת עצוב'

"הכל עושים לשובתנו. מבחינה תרבותית, הכל מתוכנן ומוסדר, אומר אברהם דגן, אב שבול. אם לא היינו באים לפה היינו ישבים בבית לבדנו. גם אם עברו 30 שנה או יותר מזה, השובל נשאר אותו הדבר, ואנשים ישבים בתוך עצם, והנפש הזה עוזר לא להשתקע יתר מדי בית. אני בן 90, וזה עונה לי טוב, לצאת מהשגרה. להיות בחבdet המדים זה בכלל كبير גודל."

סמל דורון בר-גיל. צילם: תום סופר

עצב בקבוצה של אנשים, בוגרים מאוד ברובם, המתכוונים בנופש באולגה ורוקדים עד השעות הקטנות של הבוקר. אלום, הרבה מאד עצב, הרבה כאב טמוני בחזקה של אותה התכונות. מדובר אם כן בנופש משפחות שכלהות המתקיים זו השנה השלייתית ברציפות. היומה היא של ענף נפגים, במפקודת קצין השירות הראשי הלוקח על עצמו את התכוונו, ההכנה, הארגון וככובן, הביצוע

בاه אנו נמצאים כבר למעלה מ-30 שנה".
תייר חוץ שיעז במקורה לנופש באולגה עלול לחשוב כי הגיע למדינה הלא נכון. הנוף המוריה הנשקף מהזוקקים דרוםית מעט לחופי קיסריה בהחלט מתייר מקום לספק. גלים מותנפצים על סלעי החוף וקורני שימוש הנמוגות עם האופק בהשתקפות מהריבה על חים האינסופי הם בהחלט מוחזות יפהפיים. למtbody מזה, קצת קשה לראות

ב-8 באפריל, הסטייטים בכפר הנופש 'אולגה על הים', מחורר שני של נופש משפחות שכלהות המתקיים זה השנה השלישי ברציפות. מאות הורים שוכלים התכנסו כדי להקל, ولو במעט, על תחושות השכל הקשה מנשוא. "להשתחרר מתחושים הכאב שבתוכנו אי-אפשר", אומרת טוביה דגן שאיבדה את בנה יצחק דגן במלחמת התהשה, אבל זה מוציא אותנו מחשגרה הנוראית

שופי ואברהם תאג, הורי של סדן יצ'זאג גן זיל, שופי במחמת הרחשה

ואף אחד לא יסתכל על השני אחרה. הם משתפים אחד את השני, זה המקום הכى נוח לעשות את כל הדברים בהם. מה שחשוב הוא, שיש מה פעילותות ללא הפסיקת, וכל אחד מוצא את הזמן שלו ואת הפינה שלו, אם זה לשכת מול הים ולשאוף אויר, ואם זה להיות לבד בחדר, וכמוון לקחת חלק בעיליותו".

ביבקה קורמן, שבנה נהרג בהיותו צעיר, בתאות דרכיס, הגיעו לנוף עם בעל ועם היא מסכימה שהשילוב אכן עובד. "אנחנו מנגנים פה עם אנשים אחרים שם גם תלמידים, שיש לנו מכה משותף זהה. אז בהתחלה מדברם רק על נושא השכל, אבל אט גולשים לנושא אחרים שהם בכלל לא קשורין. ההיכרות עם הורים שכולים אחרים הופכת להיות יותר אינטימית ומוקהה אכן באותו מכנה משותף אך ממש היא ממשיכה לאינספור כיונים אחרים. בחוץ אנשים זורמים עם החיים. אף אחד לא יעזור לשמעו את הסיפור הפרטי שלנו ואת האcab של, הכל זורם. כשאני סיימתי את השבעה אז יצא אליהם הכל זרם ואנשים התנהגו כרנייל ואצלי הפסיכו החיים. זה היה נראה לי מאוד שונה בהתחלה. ופה נתנו לנו לחיים להמשיך אבל לפחות האcab, לא כל הזמן מדברים רק על האcab, יש לנו סדר יום, יש שמהה, יש בידור ונעים לי מאוד פה... יתכן אף שיתחילו קשיים שייתפתחו מעבר לכך, מעדן לנוף, מי יודע".

לא ספק, לא קשה להבהיר שהמשמעות הנonta מכל גע וגע **למשפט והמצורפת פאו רוני**

עם הבן שלו. אני באה עם הבית שלו. התחרבותי עם אנשים פה ומאוד נהמד לי. זה עוזר לי להשתחרר. יוצאים, רואים הופעות. בcitiy אני לא עושה כלום, אני לא יוצא להופעות, להיאטרואות, כלום. אין עם מי ליכת. פה ניתן לך מענה כלשהו. החיש פה הנדר, מתייחסים אליו בצהורה יוצאת מן הכלל".

"יש אהבה בלי סוף", מסבירות קצינות הנפוגעת, "זה מה שאנו נתונים להם וזה מה שאנו מרגישות. אנו חשובות מהם מרגישים את זה, והם מודע מעירכים זאת, זה בא לידי בטוי בחיבוקים, ובואי שבוי פה, והצילומים, ובכל הדמנות שיש, רק לשבת ולקשקש. זו תחושה של אהבה, עם הערכה והכרת תודה, ומרגישים את זה. זה היופי בתפקיד. אנחנו נתונים בלי סוף אבל אנחנו בהחלט גם מקבלים בלי סוף".

המיוחד בנוף, במחותו שלן, הוא השימוש הקמעט פרודקסאל, בין נוף, בילי, צחוק, שמחה בין השכל, הכאב, המכועקה. "זה בהחלט לא מתאים לכל אחד" מסבירות הקצינות. לשrown יש אלף חלילים ואנחנו שולחים את זה לכל ההורים השכולים (כאמור, הנוף לאלמנוט בנדף), ולא כולם מוצאים לכון להגיע לאן. אבל למי שמצוין לנכון להגיא זה השימוש הכى מתאים שייכל להיות. הם יושבים בשולחן אחד ביחיד, הנים ביחיד וכן, גם מדברים על הבן שופי, ושואלים ממי נפל אליו יחידה. אין פה פסק זמן, זה לא שבאים לפה להינות נפילתו. נוף או ראה אנשים, בcitiy איני רואה אף אחד. אני לא מכירה אף הורה שהבן שלו היה

הירושים בהחולט וראוי לשבת. נפש משפחות שכילות מתקיים בכל חול אולם חיל השרון, שמספר היליו הוא הגבוה ביותר, מוציא לפועל שני מחוזרים כדי להתמודד עם מספר המשותפים. יש להפריד בין הנוף הזה, המועד להורים שכילים לבן נוף ועוד (אם הוא ביביעו ענף נפוגעים) המתקיים לאלמנות וילדים יתומות. במהלך שלושת הימים של הנוף, נערכות פעילותות רבות, הרצאות אורח, הופעות וshows יצירה, כדי לעורר מעט שמהה בלב. זו הומנות למשפחה השכלות, לנוח, להיאיג, לבנות, לחקוק, ליהנות, ועם כל זה מוצאים מכונה משותף" מסבירים בענף נפוגעים. "יש אנשים שלא יוצאים או לא מרים עצם לzechok ולהינות, ודוקא פה זה מקום שהם מרגישים בבית, יחד עם הצבא, יחד עם משפחות אחרות". בסיום הנוף, מעד ערב מפקדים בו משתתפים מפקדים בכירים ובאים בהווה ובעבר ומוצאים זמן לדבר עם המשפחות, לשוחה. להשתתף, לחוץ יד, למת תחושה טובה.

בנה של בקבה דזון נפל במלחמות יום כיפורים. גם השנה הקפידה רבקה להגיא, הפעם בנסיבות בתה. "הנוף תורם לי בצורה טובה מאוד" היא מסבירה. "אני מרגישה בתוכה הרבה... אני לא לבד. הכל טוב פה. בבית, אני כל הזמן לבד, אף אחד מהגדוד של הבן שלי לא היה אצלי בבית, חוץ מהמפקד שלו שבא לספר לי איך הוא נפל אחרי נפילתו. נוף או ראה אנשים, בcitiy איני רואה אף אחד. אני לא מכירה אף הורה שהבן שלו היה

הורים שכילים עם משקיות של ענף נפגעים

אך אנחנו בשירזון מרים ראש, גבורה, אנחנו מטפסים למעלה על אף כל הקשיים, אף אחד לא יעצור אותנו ואף אין בליל לא יוכל לנו. בוכותם ואתכם, אנחנו ננצח בכל מערכת שתהיה. אנחנו כאן בשבלכם, אהוביכם אהכם. שיהזה לכם כל טוב. גם המשפחות לא שכחו להזכיר תודה ומein מאור, אבלו של רס"ן צור מאור ז"ל, נשא דברים בשם המשפחות השכלולות: "ישר כוח ותודה, ואני מינה שזה מבטא את דעתם, לחיל השוריין ולצאות הנדר של ענף נפגעים, על הארגון, תשומת הלב והטיפול המחויד לאלה חזוקים אלה. להנחלת אולגה על הים", ל佗ות העובדים ולצאות המטהבה. והודה מיהודה ל佗ות הבירוד הפלגא. אני מקווה שתמשיכו במפעל, גם בשנים הבאות, תודה רבה". חתום את העבר אללו (מייל) חיים ארץ, יי"ר עמותת יד לרזרון: "אי מינה שכולם מיכרים את לנוון, ובקרים שם לעיתים ו משתפים ביום הזיכרון השני שחייב השוריין ועמותת השוריין מקימים לזכרם של הנופלים. חיליכם נושאים בזיכרון ההנופלים כבר הרבה מאד שנים, את זכרו של כל אחד באופן אישי עמוק ובודאי שאין יום, שעיה, ורגע שיזכרון יזכיר לא עולה מול עיניכם. מחובתו בעמותת השוריין, להעביר את הזיכרון והמורשת לכל עם ישראלי, לא רק לשדרו נאים, לתלמידים, לחיליכם הצעירים וכל מי שמקיר בעטרון כדי שיבינו שהביתחון קיים, מדינת ישראל קיימת ולא במרקלה, אלא בכוכחים אתם אלפי נופלים שלחמו בכל מלחמות ישראל. בכאב ובזיכרון אתם לא היחידים, גם אנחנו בעמותת השוריין וביחל השוריין, אייבנו חברים, מפקדים, פיקודים ובודאי חיליכם היו בניכם ווקרכם. המפגש אתכם בערב כהה מוחזקת אותנו כדי לפועל במסנה מרי, להנציח את זכרם ואת מורשתם של לחמים ואנחנו עושים זאת, ונוקה שלא יתאפשרו משפחות שכולות. כמושב שאתם מזומנים לבוא ולברך בכל יום ובכל רגע שתרצו. המקום שייך לכם לא פחות מאשר לכל אדם אחר, لكن בוואו ותראו וכולנו נרגיש ביחד כמשפחה אחת".

*הכתבה והcona בסיווע ענף נפגעים

הבא. יש משפחות שלא יוצאות שנה שלמה ורק לופש זהה זו נמייעות. בכל ביקור אצלם בבית, מדברים על הבן, ועל הימים, ויש בכ, וזה הדומנות להיות איתם בצדדים האחרים. בצדדים של להינות, לצחוק שיראו כמה הצבאים. מסתבר, שגם בין האישים מרישות קציניות הנפוגעים שנן מקבלות המון סיפוק מהנוף. זו חוויה מדהימה. אנו כל פעם מתרגשתות מחדש. יש למשפחות ברק בעיניים ויש אווש וריגוש שאי אפשר לסיים את התפקיד אחרת. לשכת איתן בפיקוח יצירה ולצחוק ומודיע עם מישוח פולט איזה משחו 'ג'ם הבן שלי אהב צבע צחוב', אז זה ערבות בريا שעשו לה כלים טוב, ואנחנו ענף נפגעים, נהניםפה. זה לא הנפש שלנו והסבירו לנו זאת זה יפה מאד. ואנחנו נהנים מכל רגע, אין ספק, כל חיבור, כל ליטונ, כל הכרות תודה מוחזקת ונוננת כוח להמשך".

את הכנס חתם כאמור עבר המפקדים, בו נכח קצין השוריין הראשי, תא"ל אביגדור קלין, שנפה אל המשפחות:

הערב זהה, הוא אחד מתחן שלושה, ובשבילנו הוא חשבר מאד. הקשר איתכם הוא קשור ממשkeiten עצמה שחויה להתקיים מדי שנה. עצמה שעונייה היבר בינוינו, בין אלה שמשמעותם היום והלך מהמפקדים שנמצאים פה, עם מהירות שהוא קשה וכובא שאתם יודעתם וידיעם. זה קשור עם מורשת שנשמרות על ידי עמותה יקרה שלנו, מסורת חזקה מאוד, עמותת יד לרזרון, עם צגיון, אמן לא גודלה, של יחידות סידורית שימושיכו, לא רק לשאת בנטל, לילחם כבויים סביב השעון, 365 ימים בשנה. לצער, גם מותן באים לה פה היינו יושבים בבית לדבון. גם אם עברו 30 שנה או יותר מזה, השכול נשאר אותו הדבר, ואנשים יושבים בתוך עצם, והנפש הזה עוזר לא להשתקע יותר מדי בבית. אני בן 90 וזה עוזה לי טוב, לצאת מהשגרה. להיות בחברות המדים זה בכלל כבד גודל." אשתו, טוביה, מוסיפה: "להשתחרר ממה שבתוכנו אי אפשר, אבל הוא עוזר קצת לדבר ולבנות עם אנשים. אנחנו פה בפעם השישית וטוב לנו פה. אנחנו מוחזרים לחיל שוריין, לא מהוים ולא מאטמו, זה מוחזק את הלב לאות צערדים חדשים. הינו וושים לחבק כל אחד.

"אחרי השנה הראשונה, המשפחות לא מפסיקות להגיע. אמרם בענף. "הן מעדות לה עד השנה

שונה בחזקת נעדר מזו מלוחמות יום הכיפורים. אני בבר שלוש שנים באה לפני שנה באתי עם תברה והפתיע אותי הנופש מואוד לטובה. והשנה החלהתי לבוא עס בת. מואוד כיף לי פה. אני נגשתי עס אהמהות שיש להן את אותו הכאב כמו שלי. מדברות וכל אחת וחושפת את הסיפור שלה... קצת הקללה, כי הכאב עצמו הוא לכל החיים. החיליכם פה, אני מרגישה כאילו הם הבונות והבניים שלי, היחסיהם ונותנים, הכבוד שהם מעניקים, תשומת הלב היא מאוד אישית".

בתה של פאני, הדס, שבאה יחד איתה, מוסיפה: "השנה לא צויתי לבוא, אני מואוד עסוקה. אבל אמא כל כך רצחה ואני יודעת שהיא היתה הנמנ והיא ממש לא מותרת. אני גם רואה שהיא נהנית היא משתתפת בכל הפעילות. לא מותיחסים אל האנשים כמו בון מאלי. אני באה בשביב אמא שלי אבל גם אני נהנית. אני רואה שמקדישים תשומת לב ולא מביאים סתם בדרכים, חוותים את מי להביא, מבאים הרצאות ברמה גבוהה, בהחלט ראיו לשבח".

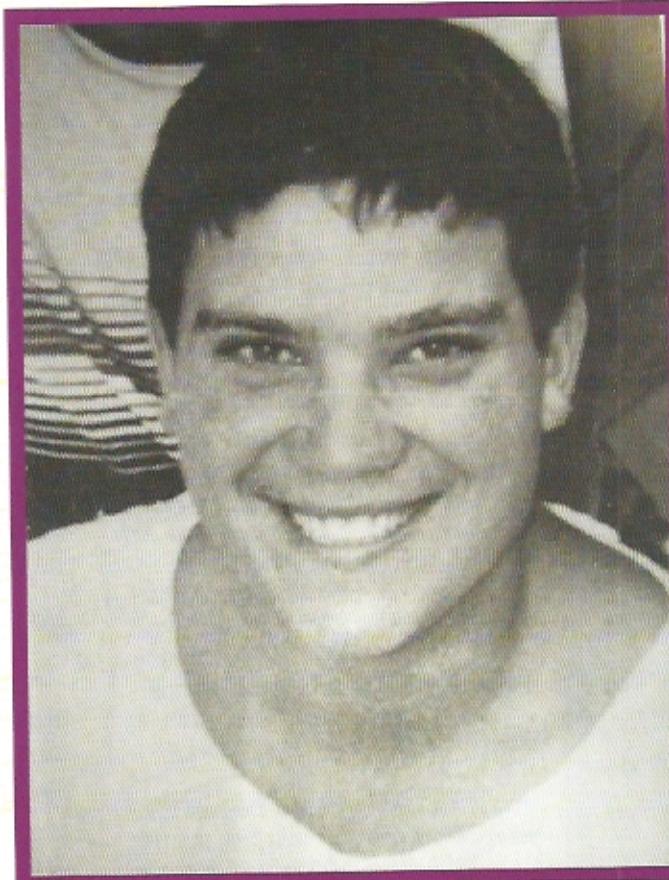
אחד הזוגות המוגשים שפגשתי היו טוביה ואברהם דגן שבנס, יצחק, נהרג מהפיצה מצריית במלחמות החתשה. הם, כמו האחרים, מודיעים מחמאות בינו לבין וביצוע המוצלח של ענף נפגעים. "אנחנו באמות רצים להגיד, שמאוד נהנו. היחס נפלא" מסביר אברהם, "הכל עושים לטובתנו. מבחינה תרבותית... הכל מותוכן, מסודר. אם לא היו באים לה פה היינו יושבים בבית לדבון. גם אם עברו 30 שנה או יותר מזה, השכול נשאר אותו הדבר, ואנשים יושבים בתוך עצם, והנפש הזה עוזר לא להשתקע יותר מדי בבית. אני בן 90 וזה עוזה לי טוב, לצאת מהשגרה. להיות בחברות המדים זה בכלל כבד גודל." אשתו, טוביה, מוסיפה: "להשתחרר ממה שבתוכנו אי אפשר, אבל הוא עוזר קצת לדבר ולבנות עם אנשים. אנחנו פה בפעם השישית וטוב לנו פה. אנחנו מוחזרים לחיל שוריין, לא מהוים ולא מאטמו, זה מוחזק את הלב לאות צערדים חדשים. הינו וושים לחבק כל אחד.

זה מוסיף לנו ורבה מאוד מואוד".

"אחרי השנה הראשונה, המשפחות לא מפסיקות להגיע. אמרם בענף. "הן מעדות לה עד השנה

עיר חזק מסרך

אורן שצ'יגבוסקי

ניר חזק צילון, קיטוך פטני, נחת בשת שירוזו והוא בן 21, יולי 1989

בקצתה השניה. את הסיפור זהה קראה נאורה הגנטה מספר ו גם הראתה לילדים את הציורים. הילדים אהבו את הסיפור, אבל כשהוא נגמר הם לא ידעו מי באמת חזק יותה. נאורה אמרה שם היא לא יודעת, אבל מאוד מעוניין אותה מה הם, הילדים, חשבים.

ליאור אמרה שלදעתה הפיל hei חזק, וועמי אמר שללא, דזוקה הקרמן, אבל לשנאוה שאליה מי מסכים עם ליאור וממי עם עומריו קפיצה טל ואומהה: אריה! היא החשבה שאירח חזק מכולם, מפני שהוא מלך החיים. ומידי התברר שלא יל היה מועד משלה, או אפילו שניים: תינוק, לפחות, או דוב, או שור הבר או נשח בריה... אבל טוקטו רוחק מכולם,

אמרה טל וכולם השתתקו. כן, זה בהחלט מתקלב על הדעת. נאורה רצתה לומר שטרקטור לא שייך, הוא לא לעניינו, מה פ.ת.א. ו.ס טרקטורי? אין חיה כואת, אבל הילדיים התלהבו

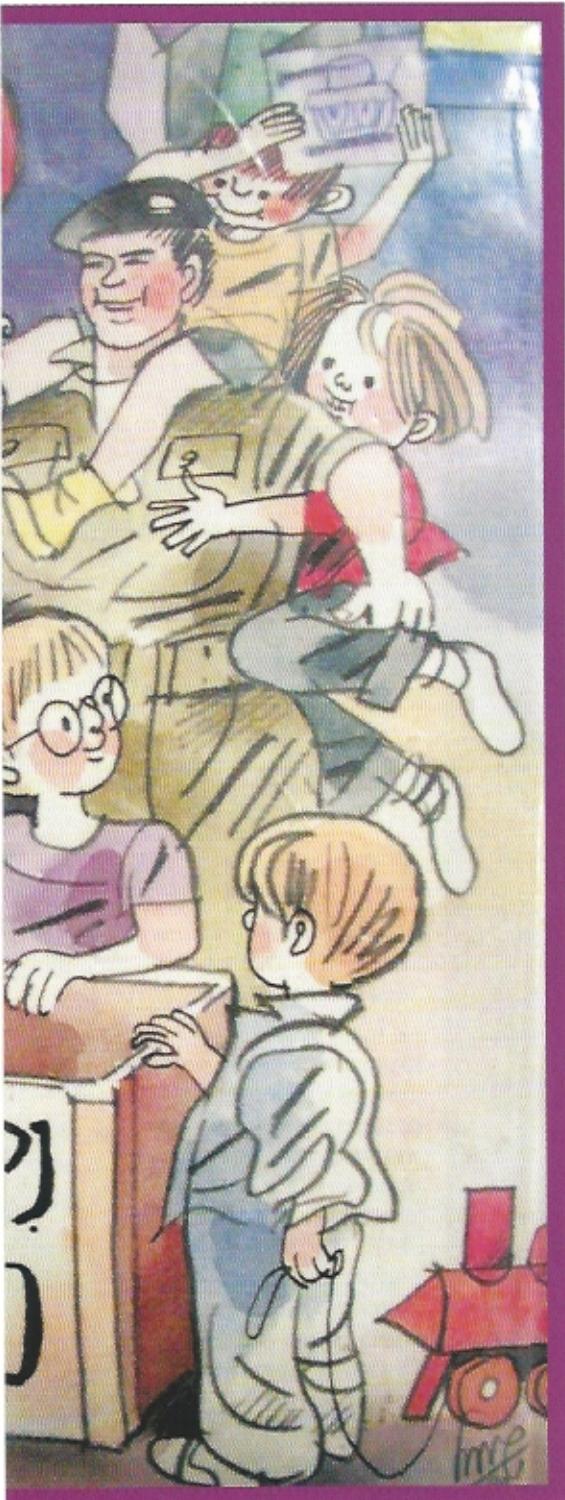
"הסיפורים המופיעים בספר זה מבוססים על זיכרונות הילדים והמבוגרים בני משפחתי וורנו מכרכימה. ניר וורנה, בן קבוץ כרמיה, נהרג בזמן שרירותו הצבאי והוא בן 21 שנה."

הספר כמעט אינו נוגע בספר נפילתו של ניר אלא מתמקד דזוקה בנייר הח, בניר האוחב והצחוק, המסור והנבון כמו שניתן לראות בקטעה הבאה הפותחה את הספר:

"בפינה החי של גן נווה, בקבוץ כרמיה, היו הרבה ארנבות, וזה אול' הסיבה שככל הילדים אהבו את הסיפור על הארנבי החכם, זה אמרו לקרנף ולפיל שהוא חזק מכולם ואחר-כך התעורר עט כל אחד מהם בנפרד שהוא ינצח יותר במשחקת חבל. אחר כך נתן הארנבי קצה אחד של החבל לקרנף ואת הקצה الآخر לפיל, ושתניהם משכו, ומשכו ומשכו, עד שהתعلיפו, וכל אחד מהם חשב שהארנבי מושפט

אחד מזכרונות הילדות האהובים אליו היו אותם ימי שבת סגירותים. ימים ששミニת עננים אפורים מכסה את הארץ, ורוח צפונית שורקת בין הבתים. ימים אלו לא היה בילוי הולם יותר מאשר הצטנופת מול התנור עם אחד מספרי ילדותין. ספרים אלו לקחו אותו ליעולמות משוננות והפכו אותו עם דמיות נפלאות. נסיכות, מפלצות וגיבורים. אך הדומות שאלו זכרה לי בינוור הינה דזוקה דמותו של ניר מספר הילדים "עיר חזק מטנק" מאות צביה בן שלום שיצא בשיתוף "ספריית פעולות". בהסתכלות ראשונית בספר "עיר חזק מטנק" ניתן להשוו שמדובר בעוד ספר בז'אנר ספרי הילדים. הכריכה הצבעונית, האירוסים של שמואל כע המתארים ילדים מחיכים והשפה הקלילה והשותפה, يولדים מעיין תמונה של עולם אידיאלי. לעומת כל כך תמים ואופייני, שפוט לא ניתן לשער שמתהנת לפני השיטה מסתתר זיכרון של כאב ואובדן. בעמוד האחרון ניבטו מבין דפי הספר מבטו הנער שאל ניר. לא מבטו של ניר וורנה זיל שעלו מבססת דמותו אל מבטו של ניר וורנה זיל שבעל מבססת דמותו של ניר. מבט כל כך חי, שבו כיניג מוחלט למושפט שנכתב באותיות שחורות מתחת לתמונה.

שער רספער יציר' חזק טנקן'

ותשאליל לה.

- אתם ידועים, אמר ניר, האמת היא שהטנק, למורות שהוא חזק, לא יכול לעמוד על כל המכשולים. בואדי למשל, הוא נתקע, לא יכול לרדת ולעלוטה. لكن כל פעם שטנק מגע לוואדי, החילימס מבאים גשר וממניחים אותו מעל לוואדי, כדי שהטנקים יוכל לעבורו.

הטנק הוא הכח חזק.
- והוא באמתה הכח חזק? שאללה תגונה. ניר צחק ואמר שואלי. רצחים לבוא ולשםוע? בטוח שרוצים!
ילד גן נאווה הקיפו את ניר ושאללו איפה הטנק. הטנק נשאר בצבא - הסביר ניר - בכרמיה לא צריכים טנקים. אם מישו לא ראה טנק, אז בקשה, הנה אחד טנק בסמל של ה指挥部. הילדים העבירו את ה指挥部 השוחרה של ניר מיד לד', כל אחד הבש אותה להצע וככלום היא עלתה על העיניים. זאת הייתה כומרה גודלה, של חילימס. הטנק שבסמל היה קסן ולא הרשים. ניר לעומת זאת נראה חזק, גבורה, רחבה כתפיים, בעל זדים גדולים...

...אבל אתה לא חזק כמו אירה, אמרה טל.

אני חושב שלא,

וזאתה בטח לא חזק כמו פיל, אמרה ליואר.

לאה, הרדה ניר, אני חושב שלא.

...וזאתה לא חזק כמו קרנף, אמר אויל, וניר הסכים גם אתו.

זה היה מאוכזב ועצבוב. מסתבר שככל החיים חזוקות מניר.

- אבל הטנק שלך חזק יותר מאשר אירה ומפיל ומקרנף, נכוון? הוא שאל את ניר בקול קצר ורעף, חושש שגם הפעם יאמר ניר "לא".

אבל ניר לא אכזב.

- נכוון אמרו, טנק הוא מאוד חזק. מאוד מאוד חזק! זה נשם לרוחה.

- אבל טנק בלי שרירונו הוא רק גוש של פלדה, אמרה נאווה, אני נזכרת, ילידים, בשיר שמאד אהבתני. המשורר אמר שהטנק הוא חזק מאד והמטוס הוא מהיר מאד והאוניה מפליגת רחוק, אבל האדם הוא חזק מכולם, כי הוא נהוג בטנק ומשיט את האונייה ומטיס את המטוס.

- והוא יודע לאף חיות - אמר תומר.

- כל זה נכון, הסכים ניר והביט בשעון. היה לו זמן לספר סייר קצרץ מאד והוא ניסה להיטר במשמעות לא מסובך.

- השיר שסיפורת עליו יפה מאד, לחשה תמונה לנווה. תמונה מאד אהבתנית שירם וגם כתבת שירם. נאווה לחשה בחזרה שזה שיר של משורר מפורסטם, שקוראים לו ברקט ואס תמונה תבוא אליה לחדר בשבעת, היא תמציא את ספר השירים של

מאוד, כי טנקוטרים הם דאו בקייזן וחיות גדורות
- וק' בתמונות הווייה התחדש מייד. ליאור אמרה שלא נכון, הקומביין חזק מהטנקטור וגם ממכתחת הדשא ואילו זו אמר שלא נכון, הטנק הוא הכח חזק והוא בטוח בזוה, כי הדוד שלו, ניר, הוא טנקיסט.

- מה זה טנקיסט? שאל עומריו ונאווה הסבירה שטנקיסט זה שרירון, חיל שנוהג בטנק, טנק זה... טנק זה מן רכב צבאי כזה, גדול מאוד וכבד מאוד, עשוי פלדה והוא נושא כמו זהל... תקף היא תראה להם צירור.

בעוד נאווה ממחפש בספרים צירור של טנק הסביר זה ילדים שחדוד שלו ניר, שהוא טנקיסט, חזק מאוד, אולי הכח חזק מכולם.

- לא יכול להיותו, אמרה טל, הוא בטח לא חזק מקרנף, או מפיל.

- או אירה, אמרה ליואר.

- או מטנין, אמר אויל. זו היה מובלבל. הוא ידע שדרודו ניר חזק מאוד, והוא מיניך אותו גבוה גבורה ומושיב על הכתפיים, אבל הוא לא חשב אף פעם להשותאותו לירקן או לתניין.

- אני לא יודע, הרדה במובוכה, אבל ביום שיישי ניר יבוא מהצבא או אשאל אותו.

- אם הוא בא מכאן מוקדם, אמרה נאווה, תביא אותו אלינו. שיספר לנו על טנקים. הנה, מצאתי צירור, מי רוצה לראותו? כולם רצוי, אפילו רוז, שיש לו דוד טנקיסט, אבל טנק הוא לא ראה. הטנק שבעד על ידו נראה גדול וחזק, ולעומתו החיל שעדם על ידו היה כזה רגיל, סתם איש, כמו כל החיילים. זו החלטת שהוא חייב להביא את ניר לנו.

בימים שיישי היה רוז על ד' החדר של ניר ובkowski נתן לו להתקלח.

- אולי אבוא אל הגן שלו בשבוע הבא? ביקש ניר, היין יש לי המון עבודה.

- אבל בבטחהתי, אמר רוז וניר נאנת.

- טוב, אמר, הבטחתך - צריך לקיים. בפעם הבאה אל בטחתי. עד שניר התלבש באו לחדר שלו כל הילדים שניר הוא דוד שלהם: תמונה, שהיא הכח גדולה בין ילדי המשפחה, וונבל שהיא הכח שובבה,

וסתירות ותומר, שהם קטנים אבל מבנים הרבה.
- ניר הולך לנגן שלו, אמר רוז, שהוא יספר למה

מהטרקטור.

- אז הגשר חזק יותר מהטנק, אמרה ענבל, כי הטנק עבר אליו והוא לא נישבר.

- תראו, אמר ניר, הטנק גדול יותר מהגשר וכך יותר מהגשר, אבל אנשיים בנו את הגשר שהה חזק ושהטנקים יעברו עליו. אולי באמת אפשר להגיד שהגשר חזק יותר...

- אם כן, אמר רן, אז ניר - ש שוחט את הגשר | - חזק ממן, הוא הכי חזק בעולם.

כלום הסכימו אותו ובוקר סתו, תומר, ענבל ומתמו, שנורא אהבו את ניר. ניר צחק ואמר שזה לא נכון, יש המון חיות ומכוונות חזוקות ממנו, רק שזה לא הכי חשוב להיות חזק. החשוב להיות חכם. והוא שאל את הילדים האם הם מוכרים את הסיפור על הארנוב החכם שהתעורר עם קרכט ועם פיל...".

סיפור חיו האמייתי של ניר ודרן דומה גם הוא למשמעותם של ילדים. חיים שלום בקיבוץ כרמיה, טוילים בטבע וdig חבריו הקיבוצ' זוכרים אותו כ"ילד גולל, בחור המשמש על המכשחת חדשאים", הפוסף ברגלו הייחודי על המדרכאות, מאיר פנים לכל אחד. "רחב כתפיהם, בעל לב זהב - איש המקום".

הקשר של ניר לחיל השוריון החל בפברואר 1987 כאשר ניר מגויס לחיל. הוא עבר קורס כלוחם וכן קורס מפקדי טנקים. ניר התבלט ברצינותו בתחום המקאטעי ובתרומתו להווי היזודה. מאמצים אלו זיכו אותו. בتعודת הוקה מפקד בית-הספר לשוריון על "מיilio תפקיido בהצעינות והויזות דוגמה ומופת לחבריו".

אך סיפורו של ניר לא הסתיים כמו סיפור ילדים. בלילה מיווע ביולי '89, בעת שהדריך נהג טנק בתרגיל לילה, נפל ניר בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למונחת עלולים בחלקת הצבאית בבית החולים שבקיבוץ כרמיה. לד אוטם נומי ילדותו שאוותם כל כך אהב. ניר השאיר אחריו אב ושתי אחירות.

עד דורות של ילדים יגדלו על הסיפורים הנפלאים והמושבבים של ניר. אבל בשביב לוי קיבוץ כרמיה ניר תמיד זיכר, כדוד חזק, אהוב וחם, עם מדים ונשך כמו חיל ומבט של ילד נצחי בעניין.

חדש בבית הספר לשוריון, שני מדריך בו, ולכבוד המפקד נערכ תרגול של טנקים. בתרגול כוח מקיפים במה ועליה ישבים אנשים נכבדים: המפקד היוצא והמפקד החדש ואורחים חשובים מאוד. כל החיילים רצים מאד שהתרגיל יצלח היטב.

ושלא היו בושות. ובאמת הכל היה בסדר גמור והטנקים הסתובבו בשיטה כמו שתוכנן. עד שהגיעו לוואדי והנה - אין גשר!

- גבבו אותן? אלה סתו בחרדה.

- לא, אמר ניר, הגשר היה, אבל ורק לא מעל הוואדי, וגם לא היו בשיטה חיילים שאפשר לבקש מהם לנרו את הגשר.

- איפה הם היו? שאל תומר.

- כל החיילים היו עוסקים בניקוי המחנה ובKİSHOT חדר האוכל.

הרס"ר פקע עלייהם לנוקות ולקשת לבכור האורחים הנכבדים והמפקד החדש. אחר-כך היה והוא יוכה מה חשוב יותר, התרגול או הניקיון, אבל בניתוח מגיעים לוואדי ולא יכולם לחזוץ אותן.

- וזה שאלת תמר בחרדה.

- ואה, אמר ניר, קפצתי מהטנק ורצתי לגשר שהיה מונח על הארץ. לבשתי את הרטמות - לנשור

קשותות רתומות באלה, שאפשר היה לנזרו אותו ומשכתו בכל הńכה. משכתו והגשר נזרו אחריו.

היה קשה, אבל לא נורא, משכתו ומשכתו עד שగרתית את הגשר לשפת הוואדי, וכאן יצאו מהטנקים חיילים אחרים ועוזרו לו. הם התפלאו איך הצליחו לנזרו את הגשר עד הוואדי עצמו, כזה כבד היה. אבל האורחים החשובים שעלו הבמה השבו שכקה היה מתווכן וההרגיל עובד בסדר גמור.

- זה היה גשר כבד מאוד? שאל תומר וניר הודה שכן, אפילו הוא התעייף.

- כבד כמו מה? שאלת ענבל. ניר שתק, חשב למה אפשר להשוו את כובדו של הגשר.

- כמו פיל? התעוררה סתו וניר אמר שהוא לא יודע, הוא לא גדור שום פיל, אבל פעם, הוא נהג בטנקו שהתקלקל לו על הכביש הראשי, והיה צריך לדחוף אותו עד לשער הקיבוץ וזה היה מאוד מאד קשה. ובכן, הגשר ההוא היה יותר כבד נכנע. שייהיה.

- זה גשר גדול? שאלת ענבל.

- לא במיוחד, אמר ניר, הוא רק כבד מאוד. אני ידע זאת מניסיוני. אבל זה סיפור אורך ועכשו אין לי זמן.

- לא, לא מחו הילדים אתה מוכחה לספר.

- ובכן, פעם אחת, לא מזמן אפילו, בא מפקד

יער דורות השרין - פרק ב'

שלומית ספר-נבו

"כן, הדורות באים חולפים בלי גמר,
אך לכל דור יש כלנית זומר.
אשרי האיש, אם בין סופות ורעם
פרחה הכלנית לו, לו רק פעם".

מתוך: כלנית מאת נתן אלתרמן

ילדים במקס ומיטות צי' בשבעם

אמיתי. ואפרתו חינוך, סאל' אורית, קצינת החינוך של האוגדה מצינוינו: "כל חייל האוונדה נוטעים עצים בכל הארץ, אך פה זה הטקס המרכזי כי זו חידת שריון", היא אומרת בגאווה ושולחת מבט חם לעבר החיילים שמסביבם. נמצאה פה גם השירוני/cgi וכותק, ארבבל עלי שהוא נון בחודש Mai 1948, והוא אומר: "אני מסתכל על כל המרחק שזכה ל' עבר ושהמדינה עברה ויש על מה לדבר. גם אני עברתי הרבה, ויש לי היום בנים וכדים בעבא".

מתיישבים בשורות, בכיסאות פלסטיק לבנים, ביער החשוף, וברקע קונצרטו והבקר של הרוחות, כמו סופות כינורות מייללים והטקס מתחילה. י"ר עמותת יד לשرين, אלוף (AMIL) חיים אדר פרותה: "ער דורות השרין הוא לבבם של כל חייל השרין ממלכת העצמאות ועד היום. השירוניים ממלאים חלק מרכבי בהגנה על מדינת ישראל ובמלחמה נגד הטורו. בשם העמומה והשרינויים הותיקים אני מביע הערכה רבה לכם חיילי האוגדה. כפי שאמר לי מפקד האוגדה, זאת האוגדה

ניראה מושוצה מאד. וכי למה לא? "אף בימים אלה, עת האוגדה נלחמת בכל החיזיות, מצאנו לנכון להשתתף באירוע של עמותת 'יד לשריון' ולהביא את חייל האוגדה לנטיות". כך אמר לנו מפקד האוגדה ומונגה את היחידות הנוטלת חלק: החטיבות, יחידות הנדסה, ארטילריה, וכן השתתפות ביס"ש, חיילים בצעם"פ, נח"ל ואפיו מיחידה המילאים.

אל"ם יואב, מפקד אגד ארטילריה (ובעל ה指挥部 הכייפה והכי תכלה) מצטרך אלףינו ואומר: "למרות שהזאת אגד ארטילריה מצטרך אלףינו ובה כ-500 חיילים האוגדה הר' – חיילית ייטלו חלק בכל נציגות יהודית הלוחמות, הפעם בפרישה מיחודה במינה. בוקר קר. הרוח מצליפה ללא רחמים וرك מי שנאחז בחזקה בקרען הוא נשוא בה. ורק מי שמושקעים בו אהבה, מים וחום פרוח בה".

אני מסתובבת בין החיילים שזה עתה באו משבת עם אימה ואבא, אחים אחים וחברים, ובמיוחד עוזי'ין משתקפת האווירה החמים של הבית. הם התאספו כאן לאתנהנתה קזרה של נטיעת, טרם יעלוchorה אל הוקו. מפקד האוגדה תא"ל אודי שני

הילדים יונקדייס' אוחז ברכיניות

נטיעות בעיר הדורות

ירוק,
נטועים העצים בעיר ואיתם ילדי המולחת הופים.
ירוק,

אווזים העצים בכוח
ונערים אהובים באדמה המקשה
מבקשים להכות שורש ולהפרה תקופה.
לו לשמש תברך אותם בידים חמות,
והגשם יגישים חלום,
ציפוריו שיר יוננו בין ענפים ובלבם,
עד שישתרכו זה בזו,
עד שיישאו את הפרי מדור לדור.

גם הוא חייט אוחז ברכיניות

לטרון / שולמית ספר-נבו

איך ייכולה הרוח לטער
את פני הפתקכת,
את העליים
ואת האבניים.
באחד למלצרין,
בשמי לרקום חלום
גבשלישי
לבכחות, לנחם
וליבש את הדמעות.

הנערים וההתפילותות עוגרים בשקט
בין הפללים והנדור
ומוחפשים פלאכים.
הশמיים מסתכלים על כל אלה
בצבע מתחלה
והאכמה נברכת.

עצי הגן עזין לא שתחנו לבב אנווש
עצי הווית עזין לא צמחו יונת שלום.

ציפורים רוחקות הגיעו לכאן
וקשרו את סקני הדורות על רגלייה.
דרכונות
באך מוקום הן לא ראו עמוק בזה,
מורחת את תקופתו
על מנקל של דמעות
ימכחנה.

הלילה יהיה כל קר שונה. בין העורגות אני מוצאת
את גדור, את ציון, דודו, משה, אליל, אלעד, אחד
ואיתני, המינגים את כל בעלי התפקידים בטנק.
או מה שלומכם?" אני שואלת, והם ממהרים
למחוק מהשפטים את חמללה שבו"זום (מילה
ביסיסית בעמ"פ) שנפלטה לאחד מהם, ובמקום
הם אומרים לי: "תרשמי 'מברטוטים'" הם מוסיפים
כי הם שרוניאניס מורעלים לחלוון שעושם צמ"פ
בקעה. "זומה יש לכם להגיד על הגדור שלכם?"
אני שואלת, והם עוננים בגבואה: "גדור עשת הכל
שחור שיש". אחר-כך אני נגש לחיליל צמ"פ
מנדור הבוקעים, "אייזה מקצועות יש לנו כאן?"
אני שואלת, והם עוננים: "תותחן, תותחן, נהג טנק,
...". תחאים קוראים לכלום להזוז. ואז שוב כולם
רצים. סנדוויצים, חיות שתייה, מסדרי נוכחות,
תדרוכים קצרים והם עולים לאוטובוסים ועלימים,
ואיתם מתפרקים יתר האנשים ומשאירים את היור
לתוכמות.
לשנה הבאה בארץ ריער דורות השרין,
להתראות.

הכי טובה בצה"ל, ואני בטוח שהוא צודק". חיליל
האגודה אהבו מאוד את הדברים וויכו בהרבה
מחיאות כפיים את מי שהיה מפקד האגודה הזאת
לפני 25 שנה.

אחר-כך צולחה לשאת דברים מפקד האגודה, תא"ל
ארדי שני, שנושא נאום 'אורן' במיוחד: "シיהינה
לכם בהצלחה ובכיף". רס"ן בניהו ג'מוס, רב האגודה
אומר: "אמר רבי יוחנן 'אם נעעה בירך ואומרין
לך משיח הגיא, גמור את נטייתך ואחר-כך צא
וקבלחו'. מסתבר אפוא כי נטיית עץ דוחה משיח...
 ועוד בעניין הנטיות והמקורות מצטט תת-ኒצְבָּדִים אליהו בן-נון: "כי TABOAO אל הארץ
ונטעתם כל עץ. ובית המדרש מסביר: 'כשם
שנכנסתם לארץ וראיתם עצים נטוועים אף אתם
תהיו נטוועים'".

ואחריו שהדוברים סיימו וגם הוזו לקק"ל על
תרומותה ועל היותה שותפה לנטיות כל ימות
השנה, קמיס חיליל האגודה ורצים עם הרוח, אל
בין העורגות הקטנות, לחפוץ בתוכן את השtilים
הקטנים. קשה להאמין שבעוד שעיה קלה כל החזוק
והבלגן הזה ייכנס למסדרו המפקד, והונוף שהם יראו

**ליקוט וערוך: תא"ל (מיל') יצחק רבן
צלמים: יובל דון, עמית אנקובה, תום סופר**

חיילים במסדר בפקע ים הירדן (צילום: יובל דון)

יום העצמאות במסדר יד לשריון גל מזרון (צילום: תום סופר)

יום הולדת לאגדון קלופסטוק

ביום 2 בדצמבר 2003 ציין גדרון קלופסטוק יום הולדת 70 באתר יד לשריון. אחיו התאום של גדרון, בנימין קלופסטוק זל', נפל במלחמת קדש. האירוע היה מרגש. גדרון נטל חלק באירוע חנוכה אשר התקיים באתר, ואך דליך את הנר השלישי של חנוכה.

אלוף (מיל') שלמה שפיר שריה מפקד הסדרה
סבסדי לבני חחנוכה (צילום: תום סופר)

חנוכת הלוחם היהודי במלחה"ש ה-2

בימים 8 ובמאי 2003 במלאת 58 שנה לминורו גרמניה הנאצית, נחנכה ב"יד לשריון" תערוכת הלוחם היהודי במלחמות העולם ה-2. בתערוכה שפע צילומים של אירועים ושל דמויות בולטות מכון מילון וחיצי יהודים שהלחמו בנאצים ובבעלי בריתם במסגרת צבאות בעלות הברית. כמו כן מצוינים בתערוכה

נתונים על מספר הלוחמים היהודיים בקרבות השונות. התערוכה ממוקמת

במבנה ה"אורורה" אשר שוכן ומהווה חלק של בניין המשטרת. התערוכה זו היא פרק מקדים בתהליך הקמה של מוזיאון הלוחם היהודי במלחה"ש ה-2, שאבן הפינה שלו נחנכה בראשית ספטמבר 2002. ביום פתיחת התערוכה התקיימו בלטרון נס יום עיון בנושא השתתפות ותפקיד המלחמה אשר שרכו כצבאות בעלות הברית ומוגנים אחרים.

טקסי יום הזיכרון ויום העצמאות

ביום 4 במאי קיימ מפקד זרוע היבשה אלוף יפתח רון-טל באתר יד לשריון טקס קבלת פנים לחילים וקצינים מצטיינים של חילوت היבשה בסדר ובAMILאים, קבלת פנים לסלג הפיקוד הכללי (ספ"כ) של זרוע היבשה וכן טקס הענקת דרגות ס"ל ומעלה לקצינים בסדר ובAMILאים בחילות זרוע היבשה.

ביום הזיכרון לחילי מערכות ישראל שחתקים ביום 6 במאי פקדו את האחר חמשות אלפי איש ובהם בני המשפחות השכלות, חיילים מפקדים ומברקרים אחרים. בערב יום העצמאות התקיימה באתר קבלת פנים לכ- 370 בני נוער מח"ל בסומו של פרויקט "מצעד החילים" אשר החל בвиוקרים בשורי הגידאות שבאיירופה והסתיים ביום העצמאות באירוע הקרי "משואה לתקומה".

ביום העצמאות עצמו הגיעו לאתר כ-30 אלף מבקרים.

משלחת שדרי רדיו יהודים מפרייז בלטרון

ביום 29 בדצמבר הגיעו מציגות לאתר "יד לשריון" בלטרון משלחת בת שנים עשר שדרי רדיו ובנות זוגם. השדרדים הגיעו מפראיז, ניס, ולילון, הביקור נעוד להכין תוכניות רדיו על התירועים בישראל. השדרדים סיירו באתר ונחנו משפע הbilויים והאטරקציות במקום. את המשלחת ליווה בין היתר רובי הרלי, מנהל לשכת התירועים של ישראל בציגות.

אזכורה לסמל גיל בן מלך ז"ל

בתחילת דצמבר האחרון, לאחר מלאת שנה לנפילתו של סמל גיל בן מלך ז"ל, הגיעו בני משפחתו וחבריהם רבים לאתר הנצחה ביד לשריון בלטרון. הם ערכו טקס בהדריכת צמודה באמצעות ובמ情感ות המרכזים שבו והתקיים טקס לזכרו של גיל ז"ל, לילדים שהגיעו לביקור, הפדריכים הכינו סיור מיוחד ובונס' גם משחק "חפש את המתומן".

משלחת TRADOC בלטרון

במחצית ינואר ביקרה באתר הנצחה "יד לשריון" בלטרון משלחת מצבאי אורה"ב שהגיעה לאירן. המשלחת הגדלה בת 40 איש, בהם קצינים מתחום הח"ר, שריון, הנדסה, תותחנים, תותחן וטוסוקים, קיבל הטבר מפורט על האתר, משמעותו, ועל עמק איילון המרבה אש בואות יום שמשיח השף בפני האורחים המוחדים את יופיו המוחוד של המקומות. האורחים ערכו טקס הנחת זר מול כותל השמות, וטקס פרידה במועדון. את האורחים המיוחדים ליוו אלהוא בן-און, וקמ"ש (קצין מודיעין שדה ראשי) תא"ל אמנון סופרין.

משלחת TRADOC ב-21 ספטמבר

בר מצווה לבנו של מתניה אגרסט

בן המצויה וחביריו בLATRON

מתניה הוא בן שכול שבין יעקב אגרסט ז"ל נפל במהלך מלחמת יום הכיפורים. ביום 27 בינוואר חגג מתניה אגרסט בר-מצווה לבנו (נכדו של יעקב אגרסט ז"ל) באתר "יד לשריון" בלטרון. באירוע המרגש נכחו חברים מהמשפחה ובני משפחה רבים, אשר התרגשו מטקס העליה למצאות אשר התקיים בבית הכנסת "צרור החיים". הנוכחים נהנו מסירור באתר וממשק "חפש את המתומן".

ביקור משרד התחבורה

בdziמבר האחרון ביקר באתר "יד לשריון" בן-צין סלמן, מנכ"ל משרד התחבורה. התילו אליו זאב פרוקוש ממע"צ ויצחק זוכמן מנש"ד התחבורה, האורחים הנכבדים סיירו באתר "יד לשריון".

בן-צין סלמן, מנכ"ל משרד התחבורה, (במרכז) בכניסה לאתר יד לשריון בLATRON בקמת הסבר ואלקן (מימין) ד"ר זים אודיד המשוחה

ערב פרידה מקצינים של אוגדת איז"ש

ביום 25 בדצמבר האחרון נערך ערב פרידה מקצינים של אוגדת איז"ש באודיטוריום "המכربה" באתר "יד לשריון" בלטרון. שייאו של הערב המרגש היה כאשר העניקו את הוקמה מיוחד לאלמנתו של מוח"ט חבורן דורו. ויינברג ז"ל אשר נהרג בחודש דצמבר האחרון.

ביקור יו"ר יד לבנים

יו"ר ארגון "יד לבנים" מר אלי בן-שם ואיתו 33 חברים "יד לבנים" ביקרו בתא"ל יו"ר לשוריון. הקבוצה קיבלה הסבר מפורט על האתר, מיקומו, מרכיביו, וחשיבותו הרבה. את החברים ליוו יו"ר העמותה אלוף (מייל') חיים ארוז ומכיל העמותה תא"ל (מייל') מנשה ענבר.

חברי המשלחת מיל'יסטוס הספר טפי תא"ל (מייל') מנשה ענבר

ביקור חברי "מקורות"

ביום 12 בדצמבר האחרון ביקרו חברי "מקורות" מאיר אליעזרה - מזכיר ארגון העובדים הארצי, דני סופר - סגן מנהל מרחב מרכז, יגאל יפת - חבר מזכירות יו"ר ועד העובדים במחלב וכן שלמה ניסים - חבר המזכירות. את האורחים ליווה מנכ"ל העמותה תא"ל (מייל') מנשה ענבר.

ששנות מקורות עם תא"ל (מייל') מנשה ענבר

שליחת של חיל האוויר האמריקאי

בתחילת דצמבר האחרון הגיעו לאזור ההנצחה "יד לשוריון" בלטרון משלחת בת 35 מבקרים מchlil האוויר האמריקאי. סיור נפתח בהסבר על עמק איילון והדרך אליו, והמשיך בסקירה מקיפה במכ"ם הצפרות שבאתר על-ידי האלוף (מייל') שלמה שפיר. האורחים גם שמעו הרצאה מקיפה בחדר הצפרות מפי דר' יוסי לישם.

שליחות חיל-האוויר והאזרחים בדצמבר

ביקור יו"ר מפעלי הפיס אברהם נץ-עוז

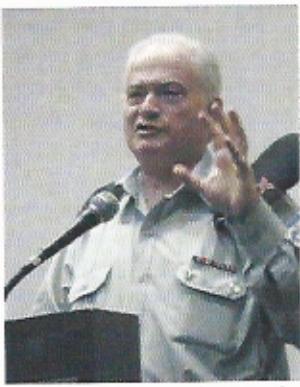
בימים 19 ובפברואר האחרון ביקר באTOR "יד לשוריון" יו"ר מפעלי הפיס מר אברהם נץ עוז. האורחות, שלווה על-ידי יו"ר העמותה אלוף (מייל') חיים ארוז ומנכ"ל העמותה תא"ל (מייל') מנשה ענבר, נהנו מהדרכה מקיפה שנערכה לו באתר. מר נץ עוז גם סייר באנדרטת בעלות-הברית, בקריית החינוך, באנדרטה 314 שבפארק העוצבות וכן שמע סקירות על הפרויקטטים העתידיים של העמותה וסקירה במכ"ם הצפרות והרצאה בחדר הצפרות מפי דר' יוסי לשם. קידמה את פני האורח גם פריחה מודيمة של רקסנות.

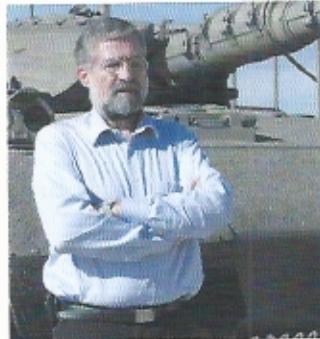
אברהם נץ-עוז יידר מפעל הפיס (מייל') עם דר' יוסי לשם ואלוף (מייל') חיים ארוז

ערב רשות עם אלוף עמוס גלעד

ערב רשות בהשתתפות אלף עמוס גלעד, מתחם הפעולות בשטחים, התקיים בטלרון ביום 19 בפברואר השנה. הערב המאלף נפתח בהקרנות סרטון הסבר של דובר צה"ל שכלל קטעים אוטוגניטים וקשישים שצולמו באירועי פח"ע באראק. בהמשך הרצה אלף גלעד על המאבק שנלו עם הפלסטינים וההשפעות שבין מאבק בעיראק (שאכן החלה ביום) וכן ההשברים וההשפעות זה מהלמה הצפופה זה ובהמשך העיראקי. הנחה את הערב אליהו בן-און.

אלוף (ביהיל) עמוס גלעד על רקע טנק מוקבב בידי לשוריון

עלורם מצנע

בחודש ינואר, ממש לפני הבחירות הגיעו אליו אורח מיוחד לאחד ההנחות של חיל השריון בטלרון, אלף (מייל') עמרם מצנע. מצנע נפגש עם מנכ"ל העמותה תא"ל (מייל') משה ענבר וקיבל הסבר באטה. עמרם מבצע שירות בעבר הצבאי בגודן 79 וגם בתור אלף פיקוד המרכז. מצנע התרגש במיוחד ביחסו הנוח והנוחות והזיהה בין המשימות הרובים את המג"ד שלו שא"ל אהוד אלעד זל אשר נהרג במהלך מלחמת ששת הימים.

שגריר קנדה

בימים 19 בינואר 2003 הגיעו לאזור "יד לשוריון" שגריר קנדה בישראל מר מיקל בל עם בני משפחתו ועובדיו השגרירות הקנדית. האורחים נהנו מהסבירים ומסדר באטה. האורחים עזבו את לטרון עם חווית عمוקות וזכירונות מרגשים מהאתר.

ושגריר הקנדי עם בני משפחתו ועובדיו ושבירתה

טרנסכלל שחיר

במחצית ינואר השנה ביקרו באתר "יד לשוריון" בטלרון מנכ"ל טרנסכלל שחיר מרדכי פרידמן וՏק"ר מועצת המנהלים מושלמה שרון שעמדו בראש משלחת של כ-20 אורחים. המשלחת ערכה סיור מקיף בתאורה. ליווה את המשלחת מפקד יחידת ההסברה בטරון רס"ן רמי אגוז.

פרידה מה"ט 500

ערב פרידה מיוחד מפקד חטיבת 500 אל"ם עוזי מוסקוביץ, בטగנון "חימש שכלה", התקיים בדצמבר האחרון באתר "יד לשוריון" בטלרון, המח"ט החדש הוא אל"ם אבי.

ספוג אגדת הפלדה תאיל אודי שני מנג' שופר גלאדים 500 במקומו המפקדים

משלחת מטרנסכלל-שחיר ליווי מושב וVIC בטלרון

שיתוך פעה עם "מען-ישראל"

פארק המיניאטורות "מען-ישראל" שהוקם בסמוך לטלון מביא לתוספת מבקרים גם לאזור יד-לשרון. במסגרת שיתוף הפעולה בין שני אטרים אלה כל המבקר באחד מהם מקבל הנחה בתשלום לביקור באתר השני.

אתריד לטרון שבמחוז ירושלים שליד מIRON (באדיבות רג' גמליאל, מען ישראל)

מוקדי צל ושותיה

מוקדי צל ושותיה בהגמה

בימים אלה מוקמים שישה מוקדי צל למבקרים בטעוכות הרק"ם שב"ד לשرين אשר יקלו על המבקרים במהלך קבלת הסברים על תולדות האזור ועל מורשת השiran. מוקדים אלה יתנו מחסה משמש ומוגשם ויהיו בהם פניות שתייה של מים קרים.

סרט על חטיבה 786

לאחרונה הסתיימה הפתק סרט על חטיבה 786, שעלה פיקד אלוף (מייל') אווי אויר בעת שחיה המה"ט במלחמת יום ה-כיפורים. סרט זה מושך נדבן למורשת השiran.

ערב לזכרו של סא"ל [מייל] איל ליברמן ז"ל

במלאת שנה להרצחו של סא"ל (מייל) איל ליברמן ז"ל בפיגוע חבלני, התקיים באודיטוריום המרכבה באטור יד לשרון" (ביום 12 במרץ 2003), עבר זיכרון. האירוע היה מרגש מאוד ונזכר היה כי איל ז"ל היה דמות יהודית, שמעבר לפועלו בשירות הצבאי (שימש כמג"ד 67 בחטיבת 7 וכמג"ד מילואים בהמשך) היה איש רב פעיל בתחום היישוב בארץ. היוו של הערב, שהוכן ותוכנן על ידי אלמנתו, עידית, היה בעת שני בניו של איל וכל מקהלה צורן עלו על הבמה ושרו את השיר שמסמל יותר מכל את רצונו של איל: את המנגינה הזאת אי אפשר להפסיק.

לידם בהופעה נערך זכרו יזגד של סא"ל (מייל) איל ליברמן ז"ל

ערב חשיפת צוות הווי חשיין

להקת הווי של חיל השרון נחיפה במופע שהתקיים באודיטוריום "המרכז" שב"ד לשرين" בטלון ביום 20 בمارس האחרון. בטקס, שנערך במעמד קצין השרון הראשי תא"ל אביגדור קלין, הציגה הלהקה את מיטב שירתה. בעתיד תופיע הלהקה ביחידות השרון השונות.

הקב"ה צוות הווי שרין

השפעה המצד הכלכלי

הירודה בתיירות לישראל הייתה גם לרידה במספר המבקרים מטעם הבאים לאטור יד-לשרון" בטלון, לאור זאת ואור המצב הכלכלי נאלצה הנהלת האתר לעצם את הוצאות התפעול בשיעור של 35% ועם זאת לעמוד ביעדים שהוכתו לה.

מייג'ור-גנרל מורייס רוז (ROSE) 1899-1945

מייג'ור-גנרל (אלוף) מורייס רוז, בנו של רב ונכדו של רב, התגייס לצה"ב בשנת 1917 ולחם במהלך מלחמת העולם הראשונה כקצין בדרגת סגן. בשנת 1941 קודם לדרגת רס"ן ולאחר עלייה הטעודית קיבל באוגוסט 1941 פיקוד על דיוויזיית השריון ה-3. גנרל מורייס רוז נחשב טקטיקון משולח ואיש שריון חכרי. ביום 21 במרץ 1945 נהרג בקרב תפישת לחימתו וביצועיו בשדה הקרב כמפקד שכבה משוריינת הפכו לנכס צאן בראל של צבא אורה"ב וקיבלו מקם בולט בחורשת חיל-השריון האמוריקאי.

אל"ם (מיל') בנו מיילס

ב-1941 קודם רוז לדרגת רב-סרן. ב-1942 הוא קודם לדרגת סגן-אלוף והוצב בדיוויזיית השריון ה-2 בפורט-בניינ ג'ורג'יה. במסגרת דיוויזיה זו השתתף רוז בפלישה לצפון אפריקה בראש מטה הדיוויזיה ועל הישגיוזכה בעיטור כוכב הכסף הראשוני שלו.

ב-1943 במערכה בתוניסיה, הועבר כמפקד צוות-קרב חטיבתי לדיוויזיית השריון ה-1 במסגרת קיבל לראשונה את כינויו של תאיל של דיוויזיית השריון ה-2 גדוליה. ביולי 1943 חזר רוז לדיוויזיית השריון ה-2 לאחר ש��ום לדרגת בריגדיר-גנרל בתפקידו החדש כמפקד צוות-קרב משוריין על-חטיבתי השתתף בפלישה לסיציליה והוביל את כוחות צבא אורה"ב במכסה לפלממו, בית הא. על מבצע זה זכה בעיטור כוכב הכסף השני שלו. בנובמבר 1943 עבר רוז עם חייליו לבריטניה להתחנן לקרהת הנחיתה בצרפת. ב-7 בוני 1944, 24 שעות לאחר הנחיתה בגרמניה, הוביל רוז צוות קרב לחוף אומה ונכנס ללחימה עם הגרמנים. ב-12 ביוני היכה רוז כוח גומי חזק וחבר לדיוויזיה המוטסת ה-101 ליד קרנטון שנלחמה על חיה. זו קיבל את הפיקוד על דיוויזיית השריון ה-3 ב-8 באוגוסט 1944. בעת הוויה כבר רוז טקטיקאי מודרני ואשונה ומפקדי השריון הבכירים המנוסים ביותר בצבא אורה"ב.

מהפירצה מראש האגש בונרומני ועד ליום שבנה, ב-31 במרץ 1945, הוביל גנרל רוז את דיוויזית השריון ה-3 בכל הקרבות בצפון צרפת, במערכה הבליטה ועל תוך גרמניה, בשורה של מבצעים מרתקים אשר העניקו לעוצבת שריון זו את הכינוי המשמש שמה עד היום "ריאשי החנית" (THE SPEARHEADS). לאחר מותו, בשל המבצע המוצלח שאיתו הוביל רוז לכיתור הגරומים בכיס הרו, החליטו מפקדי הקורפוס ה-7 והארמיה ה-1 להעניק לכיס בו כותרו הנגמנים את השם "cies rose".

גנרל רוז נהרג בהובילו כרכו את עוצבתו מהפ"ק בחזיות ובהתו כניף נורה על-ידי מפקד טנק גרמני באנליגנטון, וירג'יניה.

סגן גנרל מורייס רוז 1899-1945

סגן משנה והוצב בסיס פונטון בקנסס. בвисות זה סייע לתפקידו של קצין שברחו ממעצר ובזכות זה קודם לדרגת סגן. במחצית שנות 1918 הוכיח רוז את דיוויזיית החיה ה-89 והפליג אותה לצרפת. הוא לחם בקרבות ארגן וסט' מיליל שם נפצע, אלומ לאחר 3 שבועות בבית החולים הוא ברה וחזר ליחידתו. הוא סייס את שירותו הקובי במהלך מלחמות העולם הראשונה בדרגת סרן.

ב-1920 הוא חזר לאורה"ב, פרש מהצבא ועבד מספן חדשניים כאיש מכירות בחברה לאריות בשור אקס עד לפניו תום השנה חזר למודים בדרגת סגן משנה בצבא הקבע. ב-1939 הוא נשא לוירג'יניה בירינג'ם בארלינגטון, וירג'יניה.

הסדרה

דיוויזיית השריון ה-3, תחת פיקודו של הגנרל האמוריקאי-יהודי מורייס רוז, כעוצבת החוד המובילה של פלישת בעלות הברית למערב אירופה במלחמת העולם השנייה, מוחזקה בהישגים הבאים:

- 10.9.1944 – הראונה אשר ירצה אש ארטיליריה אל תוך שטח גרמניה.

- 12.9.1944 – הראונה שחצתה את הגבול להונגרניה (דרומית לאכן).

- הראונה שכבשה עיר גרמנית – רוטגן, מערבית לבון.

- 13.9.1944 – הראונה שהבקעה את "קו זיגפריד".

- 15.9.1944 – הראונה שפרצה מעבר ל"קו זיגפריד" והוא הדרה לעומק השטח הגרמני.

- 18.9.1944 – הראונה שהפלילה מטוס גרמני באמצעות תותחי נ"מ המוצבים על אדמות גרמניה.

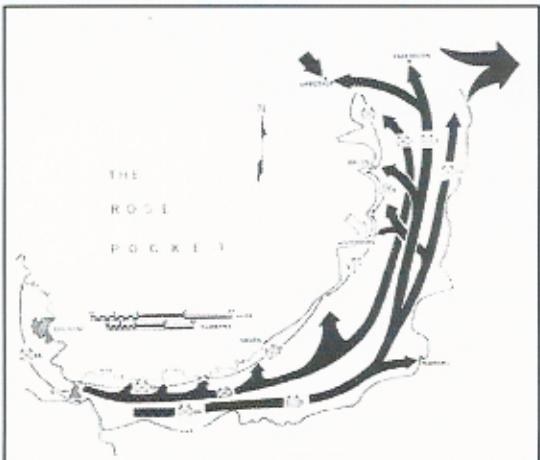
- 5.3.1945 – הראונה שכבשה עיר גרמנית גדולה – קלן.

- סיכום: זו העוצבה הראונה שפלשה לאדמת גרמניה מאן מלחמות נפולין.

- העוצבה תחת פיקודו של מורייס רוז מוחזקה בשיא המהירות של התקדמות הויומית בלחימה של עוצבה משוריינת בכל הזמנים – 170 ק"מ, ביום 29.3.1945

מייג'ור-גנרל מורייס רוז

בנו של רב ונכדו של רב, נולד מורייס רוז ב-26 בנובמבר 1899 לקלטי ושמואל רוז מידלטון קונטיקט. הוריו היגרו לאורה"ב מפולין בשנות השמונים של המאה ה-19. מורייס היה בן השני, בנים הראשון ארנולד נולד ב-1897. בנתן 1902 ביל 15, והתגייס מורייס רוז למשרי הלאומי ליד בסיס גולדן בקולורדו בתקופה להספה לשלחת של גנול פרשנינג לממסיקו. אלום הוא שוחרר מספר שבועות אחר כך מהשירות, כאשר התגלה כי זיף את גלו, תוך צין חילותו הטובה. בשנות 1910, בגיל 17 הוא התקבל לקורס קצינים, סיים בדרגת

מפת הקרבנות

בעבאה אורה"ב במלחמת העולם השנייה אשר נהוג בקרב. עיטוריו כללו את צלב השירות המצוין, אות השירות המצוין, פעמיים כוכב הכסף, אות לגיון הכבד, כוכב הארד, עיטור לב הארכמן, מג'ון הכבד הצרפתי, צלב המלחמה הצרפתית וצלב המלחמה הבלגית.

תפישת לחימתו וביצועיו בשדה הקרב כמפקד עוצבה מושרנית הפכו לנכס חזק של צבא אורה"ב וקיבלו מקום בולט במורשת חיל-השריון האמריקאי. עיקרי תפישתו התמזהו בהוזאת האויב משוויה משקל על-ידי פעילות תוקפנית לשימרת מגע מתמיד עם האויב, מציאת נקודות התויפה במערכיו ומכה חזקה באמצעות מירב הכוח הומין בកורתה זו ואחר כך מרדף עד יכולת כדי לאפשר לו להתחדרן.

הנחותו כללה כינוי על שמו של אחת הטסניות הגדולות הבודדות להובלת גיסות.

גנרל ג'ורג' פטון וגנרל צ'ארלס דה גול וו'ו מתלהה לארונות האור בונובמבר 1944

אתרי שריון באינטרנט

דברי שריון בORGANIZATION

www.defenselink.mil

בימים אלה, כאשר העולם מוקד במערכות בעיראק ומניע החיפוש מפרשימים הוודעות חדשותיות לא הפסיק ולא קשר בין הדעה אחת לשנייה, למעט העובדה כי הנספרות אירועים עזקים, מומלץ יותר להפוך את אתר משוד ההגנה האמריקאי לאזור הבית שלו.

תחת הכותרת DoD News (News Department of Defense) ניתן לקבל את המידע החדשוטי השוטף היישר מבניון הפנטגון, כפי שהוא נמסר לאמצעי התקשורות: הדעות, תעתקני לאומיים, ערְבָּרֶבֶל צילומים ומידע רב נסָסָס. המידע באorder מצטבר ונitin לגשת אליו דרך הארכיב אַךְ גם בתפריט דרך הנתרות השונות לצורך קבלת הקישורים לפרטי המידע הש夷ים לעבר הקרוב.

להתמקדות בנושא שריון:

www.defenselink.com/afd

להתמקדות במערכת בעירא:

www.defenselink.com/iraq

שפה: אנגלית.

www.after.co.il

האתר של "אטור" - מרכז ההכנה לה'ל. האתר אינפורטטיבי חשוב, הכולל מידע למפעדים לשירות בטחון (מלש"ב), למטייסים, לחילימ' ולבעל עניין בנושא השירות הצבאי. ניתן להשתלב בפורום (של "תפוח"), לציטוט, לשוטוט ב망נון המתעדכן "קייטב" ולחזור במידע המבוקש מבר השיטוט. לעין נסָס מופיע רישימת קישורים לאתרים נבחנים העוסקים בזבאות העולם ובនושאים שונים העומדים על סדר היום הצבורי בתחום הצבא והבטחון.

אין פרט מיותר.

אפשר הבalarsים המרוצדים לא

מסלולים ומוסדות אקדמיים ומקצועיים לחילימ'

המשמעותיים.

מומלץ ביותר.

שפה: עברית.

www.geocities.com/filtanks

מאתורי שם האתר – "שריון" – עומד מלש"ב (מוסמך לשירות בטחון), תלמיד כתה י"ב, בשם רוני ביאלסקי, אשר עניין אישי בנושא שריון והוביל אותו לבניית אתר מזוין בקשרו. עמוד הבית של האתר כולל קישורים לאתרים העוסקים בנושא שריון. מומלץ ביותר. שפה: עברית.

*תודה לאלא"ס (מייל) בני מיכלסון ולדורון בר-גיל על המלצותיהם.

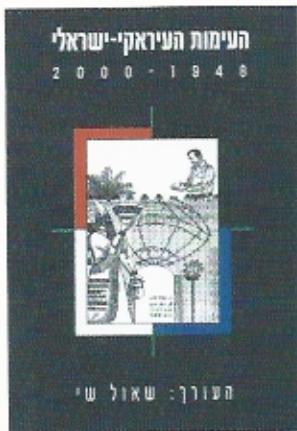
פונתחים מדף

סקירה ספרות צבאית

דברי בורג

המוחת" (עמ' 108–109). אדם אלטמן היה התלול האחרון של הגדור במלחמותה, הספר כולל אמצעי עזר המסייעים לקורא להתמצא בפרקיו הקרבנות והנפשות הפעולות: מפות מהלכי קרבנות, תצלומי אויר, טבלאות שיבוע, סיפורים העיטוריים. גם סיורי חיותם ומותם של 55 חללי הגדור במלחמות יום הכיפורים, המופיעים בסוף הספר, מסיעים להתמצאות זו. הספר הוא גם סיפור מורשת של חברות לוחמים נועזת וגם מפעל הנצהה לרעים לנשך אשר נפלו במערכתה.

הعتمות העיראקי-ישראלי : 1948 – 2000 / עורך: שאול שי
משרד הביטחון – ההוצאה לאור, 2002, 183 ע'

"עיראק סירבה בעקבותיה להשתתף בהסכם הפסקת אש שביתת נשך או הסדר מדיני אחר בין ישראל למדיינות עבר. לפיקח היא נורתה המדינה הערבית היחידה המצוייה, באופן פרטני, גם כ"רים במצב מלחמה עם מדינת ישראל" (עמ' 8). העורך אל"ם (מיל') דר' שאל שי, רמן היסטורייה במטכ"ל, מתמצת במשפט ממצה זה את משמעות האיום התמיוני שהייתה עיראק עבור מדינת ישראל, ובויתו שעת על רקע המלחמה בין עיראק לבין כוחות הקואליציה ממרץ–אפריל 2003 על השכלותיה המאוורורות יותר.

הספר רינו אוסף מחקרים, המלמד על מקומו של עיראק בסכסוך הערבי–ישראלי. הספר עורך עורך אמנים בקובץ מאמרים, אך ריצוףיהם אינה נקיטת עקב כך. הוא עורך כרונולוגיה בערך יזרה במלחמות ישראל ומלמד הן על מעורבותה הפעילה של עיראק במלחמות ישראל והן על פוטנציאל האיום במלחמות שבנה לא נטל חלק פעיל.

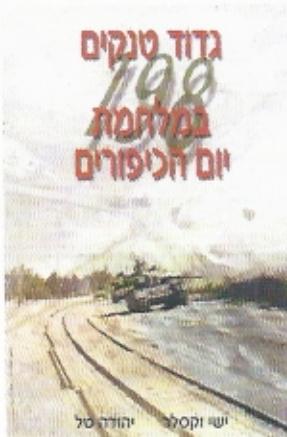
עיראק השתתפה באופן פעיל במלחמות ים העצמאות ובמלחמת יום הכיפורים, אך את העימות המשמעותי ביותר יותר יזרה במלחמות המפרץ בשנת 1991, כאשר הנק האיום למשות ושוראל הותקפה בטעותם של טילי קרקע–קרקע אוורי טווה. איזום זה מנמשך להרחק מעליון עד עצם היות זה והשלכותו משמעותית ביותר בכל הנוגע להיערכות המדינה מצית. סקירה כללית של מלחמות המפרץ בשנת 1991 מביא אל"ם (מיל') בני מיכלסון (עמ' 131–136).

בספר היבטים מודיעיניים מעוניינים כגון "קשר הכוודי", עליו כותבים אנשי מוסד לשעבר, האלוף (מיל') מאיר עמית ואלייעזר צפריר ותקיפת הכרה העיראקי בימי 1981, עלייה כתוב סאי"ל (מיל') דר' שמעון גולן. למאמרם מצורפים מסמכים מקוריים וב證ו מפות מושמי קרב. בספר יתרון על פניו ספרי ממחקר ריבים בשל סגנון קולח ונטול מונחים מדעיים שבו נוקטים הכותבים ללא יציאה מן הכלל. בכך הוא פונה לכל רוח יתור של האוכלוסייה, אשר יש לה עניין רב בイトור בתוכנו.

גדוד טנקים 198 במלחמת יום הכיפורים

מאת: ישעיהו וקסלר ויהודית טל
משרד הביטחון – ההוצאה לאור, 2002, 183 ע'

העדות החותמת את מסכת העדויות בספר היא עדותו של אליהו ברנע. ב-28.10.73 הוא מתרשם על הפסקת האש: "בוקר קיבלו בחשנות את הבשורה שבעה 11:00 היהת הפסקת האש הסופית. כבר הינו 'בສרט' הזה, וחשנו להתחשב שוב. ... נכנסנו לחניון מצרי נטווש. ירדתי והתישבתי ליד הטנק, נושם נשימות עמוקות, מנסה לעכל את העובדה שאנו חי, מבט בידי וברגלי השלמות. מעולם לא ידעתי, שככל-כך טוב לחיה." (עמ' 116–117).

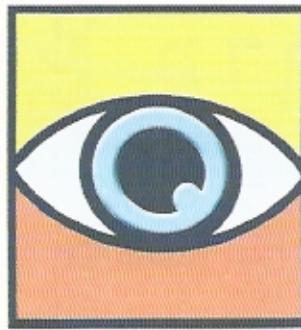
שלשים שנה לא הקחו את מראות הקרב ותווחשת הכאב. כמו היה זה אטמול משחרורים לוחמי הגדור את קורות צוות הטנקים: שלושה שבועות של חיים אכזרית עד כלות הכוחות, אשר במלחמה באו לידי ביטוי תושייה של מפקדים ולוחמים, אחותות לוחמים ואומץ–לב; תארירים מצטברים של קוריאות נואשות בקשר, של לחימה פנים אל פנים מול האויב המצרי, דילמות משדה הקרב – ליפול בשבי או להילחם מלחמת חרומה?

במלאת כתיבת הספר ערך סגן ג' 198 במלחמת יום הכיפורים, עמר יפה, בין השנים 1974–1977. פטירתו בטרם עת עצרה את פעולתו. יהומה ברוכה של המחברים ישעיהו וקסלר ויהודית טל, קצינים בגדור 198, הביאו לסיום המלאכה. הם בחרו לעורוך את הספר כוון עדויות אותנטי של מפקדים ולוחמים בגדור עם קטיעי קישור להשלמת התמונה עבורה הקורא.

בספר מושלבים תיאורים חווים רבים של קרבות שרין בשירון. בכלל זה תיאור מלחמי הכוחות, חילוץ כלים, איבוד צוותים וחברות לצוותים. בתאורי הקרבות ניכר מאמץ להגעה לכל שם ושם של המעורבים – מאמצם המוסף עומק ריאליsti מה שיכולה היה להוות תסրיט לסרט מלחמה רווי פעולה ואפקטים.

להלן ניכר מן הלחמים והמלחמה הראשונה. הם הוצאו ממסגרות יחידותיה הארגניות. את חלקלם תפסה המלחמה עוד בסרטם סימיו את מסלול הכתומות. זו הייתה עבורה תבלת האש אשר "חסכה" מהם את שלבי הקורס האחוריים. לצעריהם שבוניהם והונקו דרגות מוארות עם שון הקרבנות.

אין זה מפתיע כי לימים הפקו וربים ממפקדי המחלקות והפלוגות של הגדור לחוד החנית של צה"ל. הייתה הטנק השליishi בשדרה. מאחריו נע הטנק של הגדור, המספר בעודותו: "הייתה הטנק השליishi בשדרה. מלחמות אט טנק המג"ד ואת הטנק של וקסלר, ונגע בטנק שלו... קפצתו מהטנק כשאני ברוער... אדם אלטמן ירד במוחירות מהטנק שלו, גור אוטו לאזר מוסתר וטיפל עמו החובש... אני חי לאדי אלטמן שקיבל על המעשה זהה את 'אות'

מרכז המידע לטרון

דבורי ברוגר

מטרת המדור היא להוביל אתכם, הקוראים, ישירות אל הדלת השמאלית הראשונה של מועדון השירות ביד לשرون לטרון, שם ממקום אולם העיון המרכזי של המרמ"ד. אסקור הפעם את אוסף המרמ"ד – אלף כותרים של ספרים, כתבי-עת, אמצעים אורוקוליים ואמצעי הדרכה והמחשה נוספים.

גם אם לא תספיקו לקרוא ולצפות בכל, דבר אחד ברור: גאות ייחידה תצא לכם מזה שלכם, צוות מרמ"ד לטרון, תיעוד וצילומים: דבורי, יהונתן, גלית, יונית, יובל, תום וטל

מורחב פרי מאמץ זה ונשמה להפיצו למעוניינים.

צלולוי סטילים

במרמ"ד לטרון מאגר מידע של מעלת מ-40,000 צילומי סטילים. חלק הארי של המאגר הינו אוסף יצירוי של אירופי עמותת ד לשرون וחול השירות בשני העשורים האחרונים. בצדיו אוסף של מאות צילומי ארכיאון של דמיות ואירועים בתולדות צה"ל.

anager המידע כולל פאנלים מרהיבים של הנושאים הציגומים: אירופים בחיל השירות ועמותת יד לשرون, ציוני דרך בהקמת אתר ההנצחה "יד לשرون", פעילות שדה בפרק העוזבות, רכבים קרבניים משוריינים ועוד ועוד.

"תמונה אחת שווה אלף מילים" יודיעים כולם לצטט, אבל במרמ"ד לטרון חשוב לאפיין כל תמונה או קבוצת תונות באמצעות כרטיסי פרויקט ותמונה על מנת שניתן יהיה לבצע חישושים מתאימים במאגר ולהגיע אל התמונה העוניה בדיק המירבי על דרישת המהapse.

ಅಪות, מרשמי קרב ותצלומי-אוויר

במרמ"ד עשרות גילונות של מפות, תצלומי אוויר ומרשמי קרב ממurateות ישראל, המהווים אמצעי להמחשה פרוטotypית. חלקן הגיעו ממפקדי הגזרות המוסקרות במפה.

לימודי ידיעת הארץ ולימודי הסביבה – חי, צומח, התמצאות בשטח והישרות.

מדור אחד ומוחדר הינו מדור ספרי ההנצחה, הכלול מגוון כواب של פרסומי הנצחה אשר הוקדו למכירת של חללי השירות. תילוי גלים של תחושות מתלכדים לאלים ולאב שבלחשת הדפון. לעומת זו אני מוכונת לייחד בעtid פרק מיוחד במדור זה.

קלות וידאו

אוסף הכלול לעלota מ- 1000 קלטות וידאו החופף את הנושאים העיוניים הכלולים באוסף הספרי. בימים אלה אנו מעדמים את האוסף לרואה בחדר הרחצאות במועדון השירות ומominim את המבקרים להתרשם ממשת האוסף ולעפות במדגם מייצג, דוגמת ה"חביב" הבא:

ראיון עם מפקד שירות ותיק מסדרת "תיעוד ותיקים" (אחד מ- 116 מראיין), סרט ארכיאון על "הקרב על הסכ" במלחתת סיני 1956, סרט "25 שנה למלחתת ההתש" (האריו התקיים באספתייטורן שאול), סרט "טנק מרכבה סימן 3" (תמצית או נגרסה מלאה) והסרט "הTEL צל עיק" על קרבות לטרון.

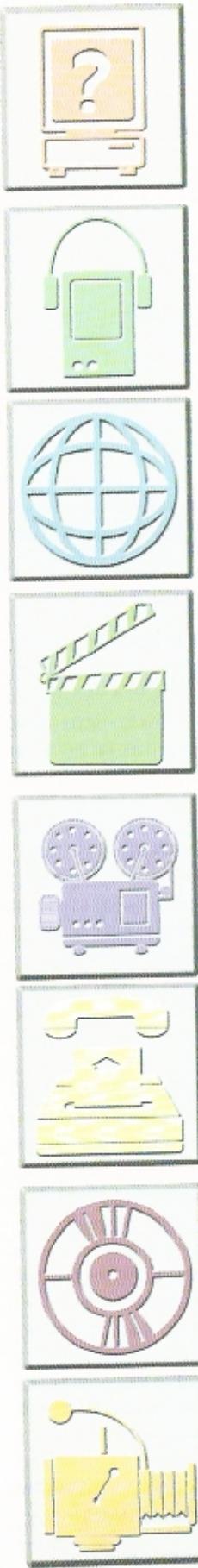
בשנים האחרונות שודק צוות הצלום במרמ"ד לטפח את האוסף ולהעשוור אף הביא למור פועלות התיעוד ברמה אינטואטיבית ביותר. בקרוב יופק קטלוג

מרכז מידע לטרון - אוסף

בגילויונות הקודמים תיארתי בפניכם את תהליך הקמתו של מרמ"ד לטרון, החל מסמן ההקמה של קצין שירות ראשי בשנת 1993 דרך ההכרה של קצין שירות ראשי בשנת 1995, תא"ל דובי טל, במרכז מידע לטрон הספריה החילית של חיל השירות. לא בצד, הקשנר תא"ל דובי טל ראה את חזון הספריה החילית מבעוד תהליכי ההתקחות: ראש המקצועות והනחלת ערכי המורשת באמצעות מקורות- מידע מסווגים שונים וברמות עיבוד שונות. להלן סקירה של מרכיבי האוסף.

ספרי

מודפים עמוסים לעייפה בספרים אשר עיקר עניינם שירות בצה"ל ובכבודות העולם – לחמת שירות ותוכנוגיות צבאיות וקרביות, תיאורי צבאיות, אמצעי לחימה, תורות לחימה, היסטוריה של המלחמות, ביגוריות של מצבאים ומנהיגים. בצד הנושא השירות והצבאי-צה"לי מושם דגש באוסף על תולדות עם ישראל בארץ מראשית היישוב,

קריאה לתרומות מקורות-מידע למורם"ד לטרון

מקדים ותיקים! חיל השריון לדורותיהם!
האם ברשותכם מקור מידע בנושא חיל השריון? שריון
בעולות? קרבות לטרון?
האם אתם מחזיקים מפות ו耄שיי קרבי? מקורות יהודים
בנושאים שיוניינאים?
עומתת יד לשריון וחיל השריון מברכים אתכם על תרומות
פריט בודד ואוטפים למרम"ד לטרון – ספרייה צבאית
שריון מובטח לכם כי כל מקור אשר ייקלט מרם"ד המידע
יתועד כראוי, תוך ציין תרומתכם.

הערת תיקון

בגילוון הקודם נפלה טעות תחת הכותרת "תודה" למשפחה
לבנה-כפרי – לבב' רחל כפרי ולד"ר עופר לבנה-כפרי – על
תרומות מקורות מידע למרם"ד המידע אודות סרן יצחק לבנה
(בלינקי) זיל. סרן יצחק לבנה (בלינקי) זיל הוא ניסעה של
דינקה פלד ולא כפי שצinton שם. יתר הפרטים נכונים. בגילוון
הנוכחי מופיעעה כתבה נרחבת אורחות סיפור חייו ונפילתו
מןנה ניתן ללמוד על חשיבות תרומה זו.

מערכות פדגוגיות

ילקוט מקורות מעובדים בנושאים מוגדרים. אופייה של
הוועכה הפדגוגית אקלקטית אסנה, אך צוות המורם"ד שוקד
על מיצוי כוורת הנושא, ורכשו המקורות בכל שלב נתן
משמעותו: למפקד, לקצין ולמש"ק החינוי, למרצה,
لتלמיד (במידע שאינו צה"ל מסווג) ולבני עניין אחרים.
אל תספרו לחברה ש"נחסכה" מכמ קריאה של עשרות
ספרים בזכות דף הסברה ערבי וממצאה, אשר מצאתם
בערכה.

נאאר-מידע

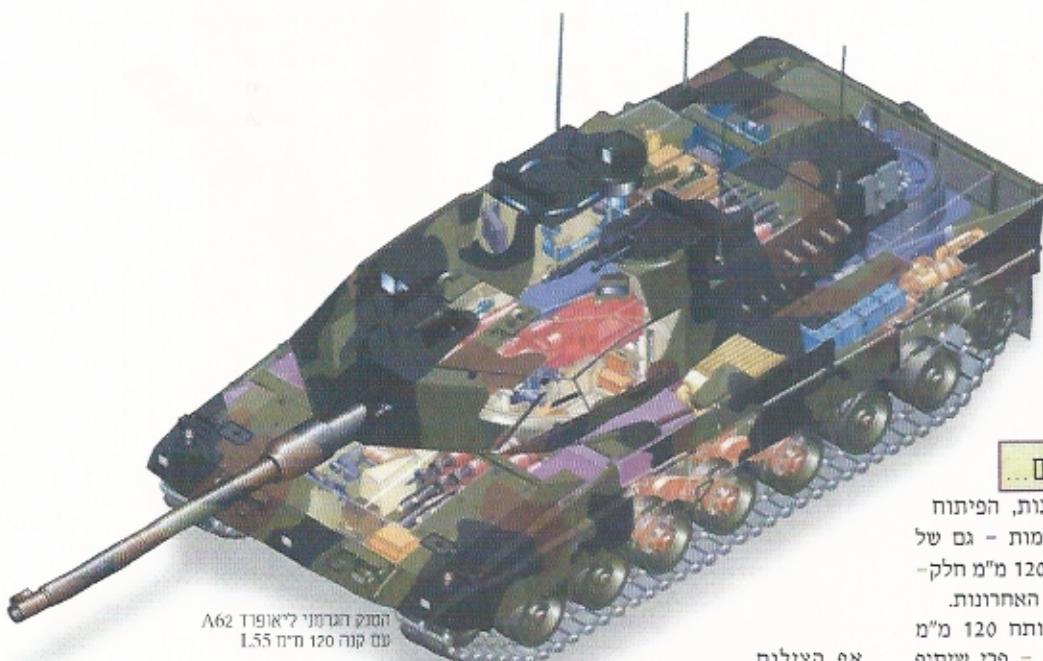
חשוב במיוחד הוא תקליטור ה-Jane's System Library
שלושה מכוני ע"ד לאחרונה: שנתון השריון בעולם,
שנתון ההසבות של רכבים משוריינים (נכחוות מרשימה
למרכבה ולמנוח) וכן הירחון International Defense Review
בין השנים 1996-2001 לפחות. בклות רבת
אפשר לשאילתנות (=חיפוש באמצעות מנגנון)-
chiposh לצורך הרחבה או צמצום הנושא המבוקש) בשיטות
ומרכיבות ולקבל מאמורים שלמים בטקסט ובתמונה.

אינטרנט זהה"לנט

מורם"ד לטרון מאפשר שימוש בראשת האינטרנט לצורך
דליות מידע. בנוסף מתוקשב המרמ"ד לרשות
האנטראנטית של צה"ל – זה"לנט ונהנה מיתרונותיה.
זה"לנט, ציינור מידע, מאפשר גישה למקורות-מידע
יהודים.

שריון בכותרות

חדשנות השריון בעיתונות ח'ול. ליקט: אל"ם (מיל') יעקב צור

הטנק והארטורי ק'אפורס A62
עם קנה 120 מ"מ

בתותח 105 מ"מ על רק"ם אופני 8x8 סנטאטוואר, גרסת 120 מ"מ עדין צריכה להיבנות או להתאים לשדרת הרכ"ם. חברת ג'נאל-דינמיקס הציעה עד בשנת 1998 את ציריך הטנק MIA1 עם תותח 120 מ"מ M256 להתקנה בתוכבה טנק M-60. לרבות החלפת חטיבת הכוח. החבורה העוריקה זאת כחברת השבחה ייעלה מאוד שנעשה למידות שקיבלו טנקים M-60, עקב צמצום צבא אורה"ב. טורקה עם יותר מ-900 טנקים M-60 הייתה המועמדת הראשונה לחבלת השבחה זו כיון שהייתה לה יכולת תעשייתית לבצע את עיקר השבחה עצלה. במקורה זה אומצתה הצעה הישראלית המתחרה הדרט GIDLS ממשיכת להציג זאת לקוותות פוטנציאליים.

גרסה אחרת היא להחלף תותח קים בגרסה משופרת שלו. בתוכניתו של לאופרד A26 הגרמני וה כולל החלפת התותח חלק-קדח 1.44 של ריאינטאל עם תותח בעל קנה 1.55. עם תוספת אורך של 1.3 מ' מי' הושגה תוספת משמעותית במיהירות הלוע. זה בלט במיוחד עם כדור קינטי DM53 שיש לו גרעין שאינו מבוסס על אורוניום מודולר. נספ' על כך החבורה מנגנזה על תוספת כשור חדירה ושיפור התוחום הקובי עד 1600 מ'. לפי ריאינטאל נרשם גידול של 14% באנרגיות הלוע בתותח L55 בהשוואה לתותח 1.44 בשימוש בתחמושת "ש-חץ" (APFSDS). בית הבליעה נשאר ללא שינוי וכן אפשר להשתמש בכל התתחמושות המותאמות לתותח 1.44. התאמות עם תותח L44 נמצאת על-ידי השימוש באותו ממסקים לבית הסדן ולועיטה. קנה L55 שוקל 1347 ק"ג לעומת 1190 ק"ג של קנה 1.44. בלמי ולייר בטוח-עין. על אף שהאב-טיפוס חמוץ

אף הצלום

של הדגם המוקוטן.

החברות ממתינות להתחביבות יותר מוחשית של לקוחות ומציגות שת"פ בייצור. ירדן עבדה כבר שנים אחדות על ציריך חדש המשובחת בתותח 120 מ"מ באמצעות קבוצה בין"ל. ציריך הפלקס שתוכנן בשת"פ עם חbraה ברודום-אפריקה משתמש בתותח קומפקטי 120 מ"מ שורייצרי L50 (CTG) של חברת Ruag עם מטען אוטומטי בקיבולת 10 כדורים בכיס הציריך, של חברת FHL Claverham, בעל קצב ירי של 8 כדורים בדקה ועוד 14 כדורים בתובה. המערכת האלקטרו-אופטית היא של חbraה AB9C4伫ם עברו הטנק טראיק (הסטטורין הירדייני) עם מושבנה על השבחה ויצוא עוזדי רק"ם, יכול להתאים לטנקים T-55-T-60 או AMX-30. הפרויקט הנוכחי, היועש בשם AB9C5 Falcon 2 (הצ'לנגר הירדייני) ואולי לא-ולאייד (הצ'יפטין המשופר). אב-טיפוס של הציריך על מרכיב של אל-חוסיין מיועד להופיע בתערוכת Index באבו-דאבי במרץ 2003.

הציריך Hifacit II בן 3 אנשים של אוטו-מלרה האיטלקית מיועד להתקנת תותח עם רתיחה רכה 120 מ"מ L45 או 105 מ"מ L55, לשימוש ברק"ם אופני או חולץ. התותח עם קנה מחזק בשיטת Auto-Frettaged (שבשני הקטרים כולל שרול תרמי, מפנה גדים ובלם-לווי) מותקן על מערכת רתיחה והחזרה הידראולית. בנוסף לתותח הציריך כולל ציריכון הנשלט על-ידי מפקד טנק עם מקלע 7.62 מ"מ מצויד במצלמה של תות-ארום. התותחן מצוי בכוונות מוצבת יומ-יום-לילה (תרמי דור ב') וליזיר בטוח-עין. על אף שהאב-טיפוס חמוץ

120 (מ"מ) עד מהה עשרים...

על אף תוכניות המחקר המגוונות, הפיתוח והניסוי של מערכות נשק מתקדמות – גם של תותח 140 מ"מ – נטו תותח ה-120 מ"מ חלך.

קדח כנסק המעודף ב-25 השנים האחרונות פועלוה צרפתוי-סלובקי – הוא ציריך בשם T-21 בעל צללית נמוכה, השני ציריך "פלקון" של חברת Kadob הירידנית והשלישי ציריך Hifact בתותח 120 מ"מ L45 או בתותח 105 מ"מ L52. עוד חלופה חדשה בתותח 120 מ"מ היא של חברת ג'נאל-דינמיקס, שהוצעה לטורקיה להשבחת טנקוי M60, לשטול ציריך של הטנק אברמס MIA1 – הצעה שלא נבחרה אך נותרה כאפשרות לckoחות אחרים.

בעיון עמוק יותר בתוכניות אלה נמצא כי לצורך החלפת תותח מודעד הפתרון של תכנן ציריך חדש, שיותאם לתובה הקיימת, סביר התותח החדש ומערכותיו. זה מזעור את השאלות הרבות הכרוכות בהתקנת התותח החדש, המטען האוטומטי ושאר המערכות בצריח הקים.

מחשבות אלה הובילו את חברת Giat הצרפתית וחברת DMD הסלבקית לשיתוף פעולה בעריה T-21 עם צללית נמוכה. הוא תומן להישתלט בטנק T-72 ללא תוספת משקל. המחשבה מהוויה זה הייתה להשתמש במרכיבים שהם "מווצרו מדף" לשימירה על מחויר ומשק הפעיטה. ציריך T-21 שוקל 15 טון כשהוא חמוץ בתותח 120 מ"מ חלק-קדח מסג'ן FI של חברת Giat ומטען אוטומטי הטרופטי לקלרק עם בקרת ציריך חשמלית, מערכתBK"שDigitelelit (עם יכולת ציד-קטלן), לרבות אלקטטרוניקה ארכיטקטורה פתוחה המותאמת לשילוב של מערכת ניהול קרבי ומערכת הגנה אקטיבית וכן חיליפת מגן בליסטי. על אף שרכמת המיגון נגד רש"קים חלולים וחודרים קינטיים צומצמה לפחות הקדמית, כדי להסוך משקל, מציצה תברת Giat חבילות מגן מודולרי. נכון לעכשיו לא נבנה, ככל הנראה, דגם בקנה מידת מלא, על

חוחהו השווייצרי 120 מ"מ (CTG) של Ruag מתוחן בקורס החדשני CV-90

עם השבחה עצמת האש. בשלב שלישי שיפורים במילוט האוטומטיות ובמיגון (המיגון רק אם יתאפשר ספיטה). חברת Kaddb המשיכה והשלימה פיתוח של שלב 2 של AB9B1 – טנק M60A3 שבו הותקן תותח 120 מ"מ שוודי CTG. בפעילות משותפת עם קדרק-גיניג' ו-Ruag המטרה של Kaddb בסביב אחרון של הניסויים הייתה להעניק את פרופיל התנדות והחלמים של המילוט הידראולית בצריח M-60 בשימוש משולב של תותח 120 מ"מ, כדי לבדוק אם אלה תמכים על-ידי המילוטים הקימיוט. בסיעור בקרה מקרון לאיסוף נתוניםobilיטיים, שפותח על-ידי Kaddb החל ניסויים באפריל 2002 ונawy היפויו לשימוש לפיתוח נתוניםobiliteens, לפי רית'און, לפי Kaddb למשקל תותח 120 מ"מ CTG כפול מזה של תותח 105 מ"מ M68 הוא הוכח כמצוין תוך 4 כוחות פגעו במלבן של 13x26 ס"מ בטוח 1 ק"מ בתוך 43 שניות (לאחר ביצוע תיאום כוונת).

תוכנית השבחה רביעית עם תותח 120 מ"מ פותחה על-ידי המפעל האוקראיני הרקוב-מוחרוב ומפעלי מלישב, כאשר בטנק T-72 הוחלף התותח המקורי 125 מ"מ בתוחנה נאט"ז 120 מ"מ חלק-קדח. אב-טיפוס של ההתקנה הוצג בתערוכת Index 1999 עם תותח 120 מ"מ, שככל הנראה פותח על-ידי המרכז הטכני והמדעי של ארטילריה וחימוש קני. לפי מקור אוקראיני הוא משתמש במיגון מסווב של תותח A46M2 מטען אוטומטי בכיס ציריך בקיבולת 22 כדורים (קלע ומטען הדרף) ועוד 22 בתובה. תותח זה יכול לירות תחמושת נאט"ז אחת. אב-טיפוס של התקנה זו הכולת גם חטיבת כוח ואופציה לכוכנות ים-לילה (תרמי) וכוכנות מפקד מזוקבת VS580, נס' של Sagem 15 ומד-טוטו ליזיר אופציונל. מערך בק"ש ממוחשבת הותקנה אף היא ומאפשרת טכניקת צייד-קטלן, לפי מקורות אוקראינים נשק זה אפשר להתקין גם בטנקים T-64, T-84, T-84UD, T-72. מכל מקום מזא 1999 לא דוח על התקדמות נוספת וסתום הפרויקט לא ידוע.

לפי armada international 4-5/2003, עמ' 10

מספקת לצירונית הטנק – קראוס-מפאאי-ווגן – מערכת הסבה להתקנה בליאופרד הנקרא A26. הערכה כוללת גם מערכת ייחוס לוע, בית סדן, מון בית סדן, שרול תרמי ושק פלה לאיסוף כרכובים.

הראשון בתוכנית השבחה של 350 יחידות מסר לצבא גרמניה בשנת 2001. תוכנית זו אומצה גם על-ידי צבא הולנד (180 יח') וספרד עברו 219 טנקים חדשים ליאופרד A26. צבא ארה"ב המשמש בקנה L44 עם תכנון חדש של בית הסדן בתותחי M256 שבטנק אברטס M1A2, רכס מספר קנים 1.55 לניסוי.

תוכנית ליאופרד 2A6 קשורה להחלפת תותח אחד בשני, לשיפור עצמת האש של טנק M-60. מ"מ תותח המקור 105 מ"מ להיות מוחלף ל-120 מ"מ בתפקיד הנדסי מרכב יותר. יוציאו שתי תוכניות להתקנת תותח 120 מ"מ בטנק M-60 שלה בורה טורקייה. להשבחת טנק 120 מ"מ של התעשייה הצבאית בשוואל ואילו הוכנית הירדנית של Kaddb הביבא קבוצה בין"ל לפיתוח פתרון אחר של M-60 המשמש (לרשותה) בתותח השווייצרי של חברת CTG Ruag 120 מ"מ חלק-קדח.

תותח התעשייה הצבאית לישראל MG251 מ"מ הדומה ל-144 של רינמטל, עם מנגן ורהייה אחר וממדים יותר קומפקטיים, פותח למילוטה ההתקנות של IFCS והותח 120 מ"מ CTG וכןנו סימן 3 וסימן 4 וורה תחמושות תעש. עם זאת הוא יכול לירות תחמושת צרפתית, גרמנית ואמריקאית, אם צריך. תותח זה הוא הגרען המרכז בתוכנית השבחה "סבירה" לטנק M-60. פרטם מודוקס של הסבירה נטוורו מסוגים. הקנה ומנגנון הסדן הם חדשניים ומדובר טעון שינויים ומחסני התחמושת הצרפתיות של Giat בתותח השווייצרי, לרבות כדור אימוני, תותח שימוש בבדורי לחץ-יתר ותחמושת-יתר.

ב-18 באפריל 2002 הכריז צבא ירדן על תוכנית להשבחת חלק מטי טנק M60A3 שלו תותח 105 מ"מ. הפרויקט כלל 3 בריכבים של מילוטים AB9B1 של Kaddb. הפרויקט כלל 2 לתותח 105 מ"מ הקים שתושפר בשלב 2

מודול של T-72 T נס ציריך T21 בTEL צליז' נושא

0793-6990

"שריון"-ביטאון עמותת יד לשריון, לטרון, דג' שמשון 299762, טל: 9255268, פקס: 9255186-08, אתר אינטרנט: www.arcm-latrun.org.il